

UNIQA Asigurări de Viață S.A.

Raport privind Solvabilitatea și
Situația Financiară
(SFCR)

31.12.2016

CUPRINS

1	Activitate și performanțe	5
1.1	Activitate	8
1.2	Performanță tehnică	10
1.3	Rezultatele investițiilor	12
1.4	Evoluția altor activități, alte venituri și alte cheltuieli	13
1.5	Orice alte informații	14
2	Sistemul de guvernanță	15
2.1	Informații generale privind sistemul de guvernanță	15
2.1.1	Consiliul de Supraveghere	15
2.1.2	Directoratul și comitetele sale	16
2.1.3	Funcții cheie	17
2.1.4	Sistemul de Remunerație	19
2.2	Competență și onorabilitate	22
2.3	Sistemul de management al riscurilor, inclusiv Auto-evaluarea riscurilor proprii și a Solvabilității (ORSA)	25
2.3.1	Informații generale	25
2.3.2	Gestionarea riscurilor, guvernanta și structura organizatorică	26
2.3.3	Strategia de risc	28
2.3.4	Procesul de management al riscurilor	28
2.3.5	Comitete relevante pentru managementul riscurilor	30
2.3.6	Autoevaluarea riscurilor și a solvabilității (ORSA) în cadrul Societății	30
2.4	Sistemul de Control Intern	32
2.4.1	Sistemul de Control Intern	32
2.4.2	Funcția de conformitate	33
2.5	Funcția de audit intern	34
2.6	Funcția actuarială	35
2.7	Externalizarea	35
2.8	Evaluarea gradului de adecvare al sistemului de guvernanță	36
3	Profilul de risc	38
3.1	Prezentare generală a profilului de risc	38
3.2	Riscul de subscriere	40
3.2.1	Descrierea riscului	40
3.2.2	Expunerea la risc	41
3.2.3	Evaluarea riscurilor	43
3.2.4	Concentrarea riscurilor	44

3.2.5	Minimizarea riscurilor	44
3.3	Riscul de piață.....	46
3.3.1	Descrierea riscului.....	46
3.3.2	Expunerea la risc	46
3.3.3	Evaluarea riscului.....	47
3.3.4	Concentrarea riscurilor.....	49
3.3.5	Minimizarea riscurilor	49
3.4	Riscul de contrapartida /riscul de neplată	50
3.4.1	Descrierea riscului.....	50
3.4.2	Expunerea la risc	50
3.4.3	Evaluarea Riscului	50
3.4.4	Concentrarea riscurilor.....	51
3.4.5	Minimizarea riscurilor	51
3.5	Riscul de lichiditate	51
3.5.1	Descrierea riscului.....	51
3.5.2	Expunerea la risc	51
3.5.3	Evaluarea riscurilor și diminuarea riscurilor	52
3.6	Riscul operațional.....	52
3.6.1	Descrierea riscului.....	52
3.6.2	Expunerea la risc	52
3.6.3	Evaluarea riscului.....	53
3.6.4	Concentrarea riscurilor.....	53
3.6.5	Minimizarea riscurilor	54
3.7	Analiza testelor de senzitivitate și scenariilor	54
3.7.1	Riscul de subscriere și riscul de piață.....	54
3.7.2	Riscul operațional.....	57
3.8	Alte riscuri semnificative	58
3.8.1	Minimizarea riscurilor	58
4	Evaluarea cerintelor de Solvabilitate II.....	59
4.1	Active	59
4.2	Rezerve tehnice	63
4.2.1	Rezerve tehnice Viață	64
4.3	Alte obligații.....	67
4.4	Orice alte informații	70
5	Gestionarea capitalului	71
5.1	Fonduri proprii	71

5.2	Cerința de capital de solvabilitate si cerința de capital minim	75
5.3	Folosirea sub-modulului de risc privind capitalurile proprii, bazat pe durată, pentru calculul cerinței privind capitalul de solvabilitate.....	78
5.4	Diferența dintre formula standard și modelele interne folosite	78
5.5	Nerespectarea cerinței privind capitalul minim și nerespectarea semnificativă a cerinței privind capitalul de solvabilitate	78
5.6	Orice alte informații	79
Lista figurilor		80
Lista tabelelor.....		80
Glosar		82
Anexa I – Cerințe de reglementare pentru SFCR		85

Rezumat

Următorul rezumat are scopul de a oferi o imagine de ansamblu a conținutului esențial al acestui raport privind solvabilitatea și situația financiară într-un mod ușor de înțeles pentru cititori. Cifrele prezentate în rezumat se referă la S.C. UNIQA ASIGURĂRI DE VIAȚĂ S.A. (Denumită în continuare "Societatea", "UNIQA") :

Prezentăm Societatea și modelul său de afaceri, împreună cu cele mai importante cifre legate de veniturile, beneficiile și profitul din investiții în capitolul 1. "Activitate și performanțe în afaceri".

Prezentare generală, Societatea :

- se axează pe client, iar prin experiența clienților, UNIQA își dorește să fie recunoscută drept o opțiune preferată a acestora
- furnizează clienților ei produse complete de asigurări de asigurări de viață, accidente și asigurări de sănătate.

Societatea face parte din UNIQA Insurance Group AG iar activitățile internaționale ale Grupului sunt controlate și prin intermediul UNIQA International AG. Grupul UNIQA operează pe principalele piețe din Austria și Europa Centrală și de Est, precum și din Europa de Vest. Grupul este format acum din mai mult de 40 de companii din 18 țări.

Cu o gamă variată de produse, UNIQA este o societate de asigurare multilaterală care își vinde produsele pe baza unei strategii cu mai multe canale, ceea ce înseamnă utilizarea tuturor canalelor de vânzări care pot produce rezultate reușite (vânzări exclusive, brokeri de asigurare, bănci și vânzări directe). Se caută, de asemenea, un amestec echilibrat între liniile de produse pentru a funcționa eficient în mediul actual al ratei dobânzii.

Volumul total al volumului de prime al UNIQA a crescut în anul 2016 cu 14%, până la 51.038 Mii RON, luând în considerare volumele în creștere de activitate de asigurări bancare cu partenerul strategic Raiffeisen, în valoare de 44.855 Mii RON care a înregistrat o creștere de 13%. Profitul brut a devenit pozitiv în anul 2016, înregistrând un nivel de 226 Mii RON, comparativ cu pierderea înregistrată în anul 2015 de (2.495) Mii RON. Detalii suplimentare privind liniile de afaceri individuale și explicații privind evoluțiile înregistrate sunt prezentate în capitolul 1.2. Performanță tehnică.

După cum se subliniază în "Sistemul de guvernare", prezentat în Capitolul 2, UNIQA și-a dezvoltat structura organizatorică în cadrul pregătirilor pentru Solvabilitate II, astfel încât a fost creat un sistem transparent prin atribuirea clară și separarea corespunzătoare a responsabilităților în cadrul Societății. Miezul acestui sistem îl reprezintă principiul celor "Trei linii de apărare", cu distincții clare între acele părți ale organizației care își asumă riscul în cadrul activităților de afaceri curente (prima linie), cele care monitorizează riscul asumat (cea de-a doua linie) și cele care efectuează revizuri interne independente

a întregii activități (a treia linie). A se vedea capitolul 2.3.2 “Gestionarea riscurilor, guvernanta și structura organizatorică” pentru detalii suplimentare.

Una dintre cele mai importante evoluții a guvernantei în UNIQA a inclus eforturile de a stabili o structură cuprinzătoare a comitetelor (a se vedea 2.1.2 pentru detalii), care este acum implementată ca un organism strategic de supraveghere, consiliere și sprijin în procesul de luare a deciziilor pentru Directorat și Consiliul de Supraveghere al Societății. Aceste comitete acoperă subiecte legate de managementul riscurilor, de rezervare, de management al activelor și a pasivelor (ALM), de remunerare și de aspecte legate de gestionarea securității. Stabilirea funcțiilor cheie (a se vedea 2.1.3 pentru detalii) este de asemenea un element crucial în sistemul de guvernanta. Definirea clară a principiilor remunerării (2.1.4) și a cerințelor pentru persoanele care conduc în mod activ afacerea sau dețin alte funcții-cheie (2.2) fac, de asemenea, parte dintr-un sistem de guvernanta adecvat.

O atenție deosebită este acordată sistemului de management al riscurilor (capitolul 2.3) ca parte integrantă a sistemului de guvernanta. Acesta definește responsabilitățile, procesele și regulile generale care ne permit să ne gestionăm riscurile într-un mod eficient și adecvat. Obiectivul clar este de a permite constatările obținute din sistemul de management al riscurilor - de la identificarea riscurilor la evaluarea riscurilor - să fie utilizate în luarea deciziilor corporative strategice și care sunt materiale pentru Societate. Evaluarea proprie a riscurilor și a solvabilității (ORSA) joacă un rol foarte important aici.

Capitalul de risc care trebuie acoperit, definit ca o pierdere economică potențială în termen de un an, cu o probabilitate de apariție de 1: 200 ani, se află în centrul cerințelor cantitative din cadrul Solvency II. Detaliile privind componența și calcularea capitalului de risc sunt prezentate în capitolul 3 „Profilul de risc”. Acestea includ mai ales riscurile materiale legate de practica actuarială, riscurile de piață, riscurile de credit sau riscurile de neplată, împreună cu riscurile operaționale. UNIQA este diversificată din perspectiva produselor și a canalelor de distribuție, iar următoarea prezentare generală ilustrează cerințele de capital pentru modulele individuale de risc, cerința de capital generală de solvabilitate (SCR) și capitalurile proprii care le însoțesc.

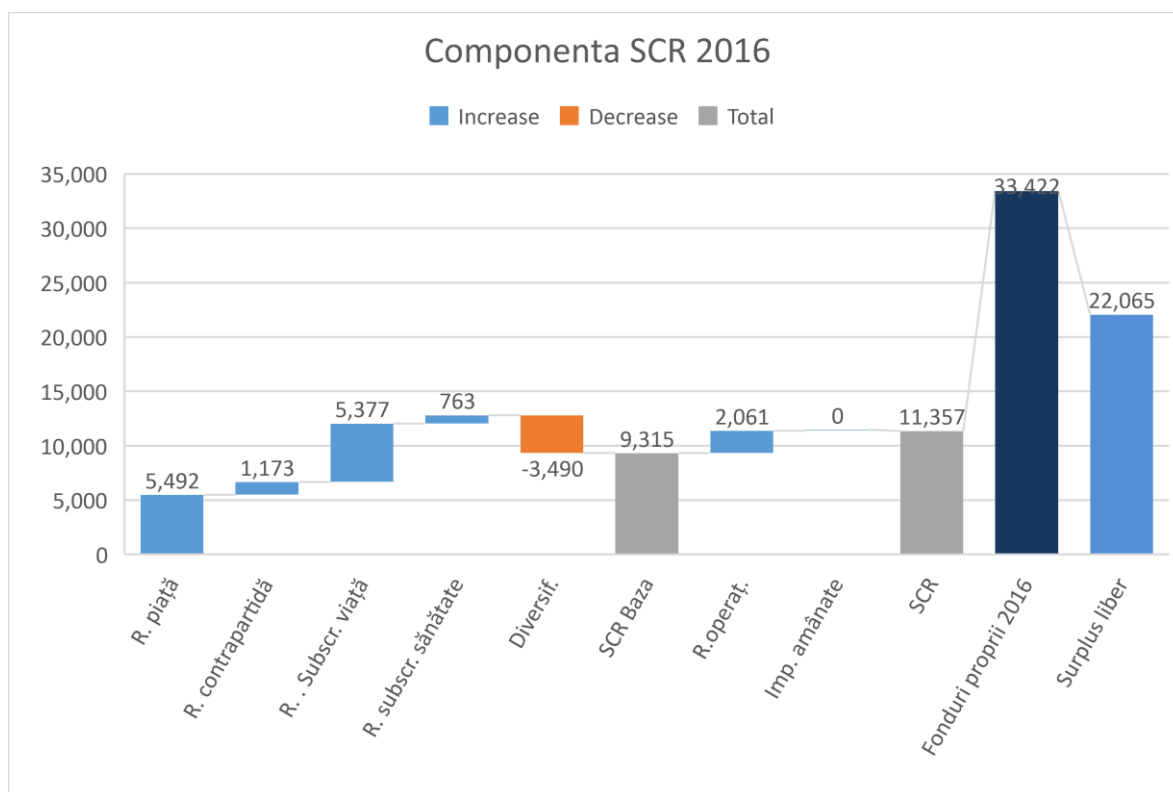

Figure 1 Componenta SCR

Ca urmare a cotei semnificative a datoriilor pe termen lung din activitatea de asigurări de viață, de accidente și de asigurări de sănătate, ne-am stabilit o cerință de capital de risc în mod corespunzător pentru riscurile de piață (43%) generată de activele în care investim banii clienților noștri. Riscurile actuariale din asigurările de viață, accidente și de asigurări de sănătate sunt relativ ușor de controlat folosind măsuri de reducere a riscurilor.

UNIQA are o poziție excelentă de capital, cu o rată de solvabilitate de 294%. Chiar și în diferite scenarii de stres, rata de solvabilitate a Societății rămâne cu mult peste valoarea minimă definită intern de 135% (a se vedea 3.7 pentru detalii).

Metodele utilizate pentru a măsura elementelor bilanțiere individuale din bilanțul de solvabilitate sunt prezentate în Capitolul 4 „Evaluarea în scopuri de solvabilitate” și acolo se furnizează o comparație între bilanțul de solvabilitate și situațiile financiare întocmite în conformitate cu standardele contabile în vigoare.

În final, în capitolul 5 „Managementul capitalului”, capitalul economic este reconciliat cu capitalul eligibil pentru acoperirea cerințelor de capital de solvabilitate. Capitalul eligibil pentru acoperirea cerințelor de capital de solvabilitate este de 33.422 Mii RON la 31.12.2016 acesta acoperind în mod adecvat cerința de capital de solvabilitate de 11.357 Mii RON cu o rată de solvabilitate de 294%. Cea mai mare parte a capitalurilor proprii eligibile, în procent de 90% este reprezentată de capitalurile proprii de rangul 1.

1 Activitate și performanțe în afaceri

1.1 Activitate

S.C. UNIQA ASIGURĂRI DE VIAȚĂ S.A. (Denumită în continuare "Societatea", "UNIQA") este o societate înființată în România în anul 1992, autorizată să desfășoare activități de asigurare-reasigurare prin sediul său din București, sector 1, Str. Nicolae Caramfil nr. 25, și prin intermediul agențiilor și punctelor sale de lucru din întreaga țară.

Societatea de asigurări le oferă clienților săi produse complete, în special în asigurările de viață, precum și în clasele de asigurări generale A1 și A2, așa cum sunt definite în Anexa 1 Linii de activitate.

Societatea și-a schimbat numele din AGRAS Asigurări S.A. în UNIQA Asigurari de Viață S.A., iar obiectul de activitate din asigurări generale în asigurări de viață la data de 15 aprilie 2010, în baza aprobării prealabile a Autorității de Supraveghere Financiară (ASF) din data de 9 aprilie 2010.

Acționarul majoritar al societății este UNIQA Internationale Beteiligungs-Verwaltungs GmbH, iar proprietarul final din cadrul Grupului este UNIQA Insurance Group AG, cu sediul în Untere Donaustrasse nr 21, A-1029 Viena, Austria.

UNIQA este supravegheată de către ASF:

Autoritatea de Supraveghere Financiară

Adresa: Splaiul Independenței Nr. 15, Sector 5, Cod poștal 050092,

București, România

E-mail: office@asfromania.ro

Fax: (+4) 021.659.60.51 și (+4) 021.659.64.36

Pentru exercițiul financiar curent, a fost numită auditor societatea:

PricewaterhouseCoopersAudit SRL

Lakeview Building, Bd. Barbu Văcărescu nr. 301-311, București, sector 2, Romania

Telefon: (40) 21 225 3000

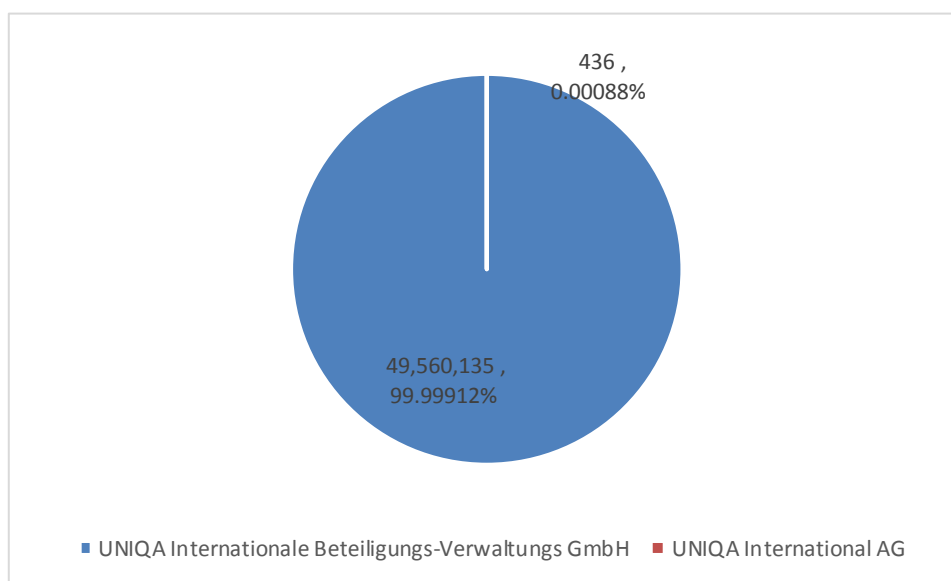
Fax: (40) 21 225 3600

Structura acționariatului

Structura acționariatului la data de 31 decembrie 2016 este prezentată mai jos:

Societate	RON	Procent deținut
UNIQA Internationale Beteiligungs-Verwaltungs GmbH	49.560.135	99,99912%;
UNIQA International AG	436	0,00088%;
Total	49.560.571	100%;

Tabel 1 Structura Acționariatului

Figură 1 Structura Acționariatului %

Structura societății

UNIQA Asigurări de Viață SA este membru al UNIQA International, extins la nivel european (denumit în continuare „Grupul UNIQA”, „Grupul”).

Acțiunile internaționale ale Grupului sunt administrate de către UNIQA International, care este de asemenea responsabil pentru monitorizarea și analiza continuă a piețelor-țintă internaționale și pentru fuziuni și achiziții și integrarea acestora. Până la momentul de față, fac parte din Grup peste 40 de societăți din 19 țări. UNIQA Asigurări de Viață SA funcționează pe piața de asigurări din România.

Societatea își elaborează situațiile financiare în conformitate standardele de contabilitate locale așa cum sunt reglementate în România. Toate datele prezentate în Capitolul 1 Activitate și performanțe din prezentul raport se bazează pe aceste situații financiare. În Anexa I - Societăți înrudite și afiliate (31 decembrie 2016), sunt oferite detalii suplimentare legate de societățile din cadrul Grupului cu care Societatea a desfășurat tranzacții înrudite pe parcursul anului.

Asigurarea de viață

Asigurarea de viață acoperă riscurile economice care decurg din incertitudinea privind durata de viață a unui client. Evenimentul asigurat este atingerea unui anumit moment în timp sau decesul asiguratului în perioada asigurată. Clientul sau o altă persoană autorizată primește apoi o sumă de bani sau o anuitate. Prima este calculată pe baza principiului echivalenței, mai precis în conformitate cu riscurile individuale ale clientului: valoarea primei respectă tipul de asigurare, vârsta clientului la data încheierii contractului, termenul plății și durata plății primelor.

Prin strategia noastră multi-canal, acoperim o gamă largă de nevoi ale clienților. Folosim orice canal de vânzări care este așteptat să producă rezultate de succes, de exemplu canalul de vânzări exclusive, brokeri de asigurare, bănci și marketing direct.

Canalul de vânzări bancare suplimentează prezența locală a UNIQA fiind cel mai important ca și pondere în totalul vânzărilor. În România, există un acord de colaborare de succes cu Raiffeisen Bank Romania S.A. pentru vânzarea de către bancă a produselor de asigurări de viață ale Societății.

Activitatea asigurărilor de viață include produse de economisire, precum asigurările de viață clasice. Există și produse biometrice pentru asigurarea împotriva riscurilor precum invaliditatea, asistența

medicală sau decesul din cauze profesionale.

Zone geografice esențiale

Peste zece milioane de clienți și-au arătat deja încrederea în Grupul UNIQA - 35% din ei în Austria, și 65% pe piețe internaționale. La nivel local, la sfârșitul anului 2016 există peste 165.000 de clienți activi. Grupul UNIQA și-a reînnoit, în anul 2013, Parteneriatul Preferențial cu Raiffeisen Bank International AG, pentru o durată de 10 ani. Ca urmare a acestui fapt, Societatea a profitat de acest parteneriat, fapt demonstrat prin creșterea semnificativă înregistrată începând din anul 2016, parteneriatul strategic local cu Raiffeisen Bank Romania SA a generat peste 80% din volumele primelor subscrise în România. Societatea este prezentă pe întreg teritoriul național, având de asemenea în vedere faptul că lucrează împreună cu sucursalele Raiffeisen Bank.

Tranzacții sau evenimente semnificative după data bilanțului/ perioada de raportare

Nu au existat evenimente semnificative după data bilanțului, de la data sfârșitului exercițiului financiar până la data aprobării finale a rapoartelor financiare pentru anul 2016 aprobate prin decizie AGOA Nr.18/24.04.2017.

Structura juridică, de guvernare și organizatorică a Societății

Capitolul 2 Sistemul de Guvernare conține o descriere a structurii juridice precum și a structurii de guvernare și organizațională a Societății.

Proceduri și tranzacții relevante în cadrul entităților UNIQA din Grup.

Mai multe informații despre acest aspect pot fi regăsite în capitolul 2.1.4 Relații cu Societăți și Persoane fizice afiliate.

1.2 Performanță tehnică

Următorul capitol prezintă performanța tehnică a UNIQA în perioada de raportare. Ulterior, informațiile prezentate în acest raport sunt comparate cu datele colectate în ultima perioadă de raportare și prezentate în situațiile financiare ale Societății.

Obligații de asigurare de viață, performanță tehnică per linii esențiale de activitate, Brut

	Prime, daune și cheltuieli pe linii de afaceri							
[TRON]	Prime subscrise – Brut		Prime câștigate – Brut		Daune apărute – Brut		Cheltuieli ocazionate	
	2016	2015	2016	2015	2016	2015	2016	2015
Asigurare de cheltuieli medicale	47	1,140	7	1,100	2	169	9	557
Asigurare pentru protecția veniturilor	2,063		2,061		(11)		1,276	
Asigurare cu participare la profit	7,029	4,213	5,977	3,661	720	104	1,257	(966)
Asigurare de tip index-linked și unit-linked		-		-		-		-
Alte produse de asigurare de viață	41,901	39,481	41,648	39,445	2,023	1,082	7,492	12,093
Anuități provenind din contracte de asigurare generală și legate de obligații de asigurare de sănătate		-		-		-		-
Anuități provenind din contracte de asigurare generală și legate de obligații de asigurare, altele decât obligațiile de asigurare de sănătate		-		-		-		-
Total	51,039	44,834	49,694	44,205	2,734	1,354	10,034	11,684

Table 1 Obligații asigurări pe linii de activitate

Comparație cu informațiile din rapoartele financiare

Rezultat Tehnic [in Mii RON] Valori statutare	2016	2015
Venituri din prime, nete de reasigurare	49,625	44,205
Venituri din plasamente	2,257	1,762
Plusvalori nerealizate din plasamente	-	-
Cheltuieli cu daunele, nete de reasigurare	2,734	1,354
Variatia rezervelor tehnice privind asigurările de viață	23,504	32,060
Variatia rezervei matematice aferente asigurărilor de viață pentru care expunerea la riscul de investiții este transferată contractantului cedată în reasigurare (+/-)	-	-
Cheltuieli de exploatare nete:	27,836	11,684
Cheltuieli cu plasamente:	1,336	1,113
Minusvalori nerealizate din plasamente	-	-
Alte cheltuieli tehnice, nete de reasigurare	1,942	1,913
Cota din venitul net al plasamentelor transferată în contul netehnic	-	-
Rezultatul tehnic al asigurării de viață	144	-
Profit	227	-
Pierdere	-	2,495

Tabel 2 Evoluția rezultatului tehnic

Evoluția primelor

Veniturile din prime, nete de reasigurare sunt reprezentate de venituri din prime brute subscrise, diminuate de primele cedate în reasigurare și variația rezervei de prime, neta de reasigurare.

Societatea a înregistrat în anul 2016 prime brute subscrise în valoare de 51.039 Mii RON la subscrierea de activități privind asigurările de viață, precum și activitate de asigurări generale pe clasele 1 și 2 în partea A din Anexa I la Directivă. Peste 85% din primele subscrise sunt distribuite prin parteneriat strategic de asigurări bancare cu Raiffeisen, în timp ce restul activității este obținută prin forța de vânzări captive și MLA. Prime cedate în reasigurare reprezentau 46 Mii RON (2015: 38 Mii RON) iar variația rezervei de prime, neta de reasigurare reprezenta 1.367 Mii RON (2015: 591 Mii RON).

Comparație cu informațiile din rapoartele financiare

Volumul total de prime UNIQA a crescut cu 14% în anul 2016, luând în considerare volumele în creștere de activitate de asigurări bancare cu partenerul strategic Raiffeisen, în valoare de 44.855 Mii RON (2015: 39.731 Mii RON), reprezentând o creștere de 12.9%. De asemenea, s-a înregistrat o creștere semnificativă a volumului de subscrieri pentru produsul de Accidente 2.062 Mii RON (1.139 Mii RON) în 2015) reprezentând o creștere de 81% față de anul precedent.

Primele câștigate, în valoare de 49.625 Mii RON (2015: 44.205 Mii RON), au crescut cu 12% comparativ cu anul precedent.

Beneficii asigurări

Daunele de plătite pentru exercițiul financiar 2016 au fost în valoare de 2.724 Mii RON.

În cadrul asigurărilor de viață, majoritatea beneficiilor din asigurări au mers către liniile de activitate "Alte produse de asigurări de viață", produsele de creditare cu componentă de asigurare de viață vândute prin instituții bancare, fiind cele mai reprezentative.

Costul cu daunele brut este egal cu costul cu daunele net deoarece nu s-au înregistrat daune la niciun

contract cedat în reasigurare, Societatea având un număr mic de cedări facultative.

Comparație cu informațiile din rapoartele financiare

Beneficiile din asigurări înainte de reasigurare din Contul Tehnic de Rapoarte Financiare (a se vedea rândul 15) au crescut în exercițiul financiar 2016 cu 102%, până la valoarea de 2.734 Mii RON (2015: 1.354 Mii RON). Sumele plătite au crescut până la 1.799 Mii RON (2015: 691 Mii RON), în timp ce modificarea de rezerve de daune până la 934 Mii RON (2015: 663 Mii RON).

Cheltuieli de exploatare

Cheltuielile de exploatare includ cheltuieli administrative, cheltuieli de achiziție, mișcări de costuri de achiziție în avans, cheltuieli legate de rezolvarea daunelor, mișcarea rezervei de daune, cheltuieli cu administrarea investițiilor și cheltuieli indirecte. Cheltuielile nete ocazionate în anul 2016 s-au ridicat la 27.836 Mii RON (2015: 11.683 Mii RON), majoritatea fiind legate de linia de activități "Alte produse de asigurare de viață", care constă din produse de asigurare vândute prin canalul de asigurări bancare.

Comparație cu informațiile din rapoartele financiare

Cheltuielile de exploatare totale (a se vedea rândul 35 din Rapoartele Financiare, Contul tehnic), minus comisioanele de reasigurare și cota de profit din reasigurare cedată a crescut în cadrul exercițiului financiar 2016, la valoarea de 27.836 Mii RON (2015: 11.683 Mii RON). Din acest total, cheltuielile de achiziție au crescut la 31.074 Mii RON în anul 2016 (2015: 23.962 Mii RON), în vreme ce variația cheltuielilor de achiziție reportate au fost de -12,377 Mii RON (2015: -19,925 Mii RON). Ambele categorii fiind direct legate de volumele crescute de activitate.

Comparativ cu anul precedent, cheltuielile de administrare au fost în valoare 9.138 Mii RON (2015: 7.646 Mii RON), în timp ce comisionul de reasigurare și cota de profit din reasigurare cedată au rămas zero. Cheltuielile de administrare se compun din cheltuieli cu personalul 4.335 Mii RON (2015: 3.209 Mii RON), amortizări 1.272 Mii RON (2015: 1.023 Mii RON) și alte cheltuieli 3.530 Mii RON (2015: 3.413 Mii RON).

1.3 Rezultatele investițiilor

În următoarea secțiune este prezentat rezultatul investițiilor Societății din perioada de raportare, precum și comparativ cu informațiile din rapoartele financiare ale anului precedent.

Portofoliul de investiții ale Societății constă din investiții imobiliare, obligațiuni, acțiuni, resurse financiare curente la instituții financiare și numerar și reprezintă suma de 63.582 Mii RON (2015: 54.004 Mii RON). La data de 31 decembrie 2016, Societatea deține obligațiuni guvernamentale și alte titluri cu venit fix cu o valoare de 42.335 Mii RON (2015: 32.032 Mii RON), terenuri și construcții 21.109 Mii RON (2015: 21.661 Mii RON) și titluri de participare la societăți afiliate 100 Mii RON (2015: 272 Mii RON).

Veniturile din plasamente au fost de 2.734 Mii RON în anul 2016 (2015: 1.354 Mii RON) fiind influențate de veniturile din dobânzi care au înregistrat o creștere de 282%, în principal datorită creșterii volumului investițiilor, în vreme ce câștigul net din terenuri și construcții a avut o creștere de 32%.

Informații privind profitul și pierderea raportate direct în capitalurile proprii

Tabelul următor prezintă evoluția capitalului propriu al Societății.

Situatia schimbarii capitalurilor proprii, bazata pe principiile de raportare financiara locale	2016
Sold la 01.01.2016	34,444
Rezerve	-
Rezultatul exercitiului	227
Total la 31.12.2016	34,671

Tabel 3 Raport al modificărilor de capital propriu [Mii RON] conform cerintelor statutare

In formații privind investițiile în securitizare

Societatea nu are investiții în ABS.

1.4 Evoluția altor activități, alte venituri și alte cheltuieli

Rezultat Netehnic [in Mii RON] Valori statutare	2016	2015
Rezultatul tehnic al asigurarii generale		
Profit	-	-
Pierdere	-	-
Rezultatul tehnic al asigurarii de viata		
Profit	144	-
Pierdere	-	1,916
Venituri din plasamente	0	0
Plusvalori nerealizate din plasamente	0	0
Cota din venitul net al plasamentelor transferata din contul tehnic al asigurarii de viata	0	0
Cheltuieli cu plasamentele	0	0
Minusvalori nerealizate din plasamente	-	-
Cota din venitul net al plasamentelor transferata în contul tehnic al asigurarilor generale	-	-
Alte venituri netehnice	269	36
Alte cheltuieli netehnice, inclusiv provizioanele si ajustarile de valoare	186	614
Venituri din activitatea de administrare de fonduri de pensii facultative	-	-
Cheltuieli din activitatea de administrare de fonduri de pensii facultative	-	-
Profit din activitatea de administrare de fonduri de pensii facultative	-	-
Pierdere din activitatea de administrare de fonduri de pensii facultative	-	-
Rezultatul brut		
Profit	227	-
Pierdere	-	2,495
Rezultatul net al exercitiului		
Profit	227	-
Pierdere	-	2,495

Tabel 4 Alte venituri și alte cheltuieli [Mii RON] conform regulilor Statutare

Cheltuieli leasing

Nu au fost înregistrate cheltuieli cu Leasing-ul în cursul anului 2016.

1.5 Orice alte informații

Angajați

Numărul mediu al angajaților pentru exercitiul financiar încheiat la 31 decembrie 2016 a fost 365 (38 pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2015).

Salariile aferente exercitiului financiar 2016 au fost de 4.316,5 Mii RON (2015: 2.602 Mii RON), iar cheltuielile cu asigurarile sociale și alte cheltuieli cu salariații de 984,3 Mii RON (2015: 606,9 Mii RON).

Numărul mediu de angajați pe categorii a fost:

Numărul mediu de angajați pe categorii a fost:	2016	2015
Management	3	2
Personal vanzari	318	5
Personal administrativ	44	31
Total	365	38

Cheltuielile audit pentru situațiile financiare

În anul 2016 onorariile auditorilor financiari pentru auditul situațiilor financiare anuale au fost de 118,8 Mii RON (2015: 56,3 Mii RON).

2 Sistemul de guvernanță

2.1 Informații generale privind sistemul de guvernanță

Un sistem de guvernanță eficient și robust este fundamental pentru o administrare și o monitorizare eficace a societății. Din acest motiv, la nivel de Grup sunt definite procese și abordări clare pentru o gestionare și monitorizare eficace a societății. Acestea sunt semnificative mai ales din punctul de vedere al eficienței sistemului de control intern și al gestionării riscurilor la nivel de România. Societatea a implementat sistemul de guvernanță în conformitate cu directiva Solvabilitate II. Acest lucru garantează faptul că sunt respectate activitățile de afaceri (tip, scală, complexitate), precum și profilul de risc aferent. Prin urmare, sistemul de guvernanță constă dintr-o structură organizațională transparentă, cu roluri, responsabilități și sarcini clare.

Următoarea imagine ilustrează structura sistemului de guvernanță al UNIQA Asigurări de Viață SA:

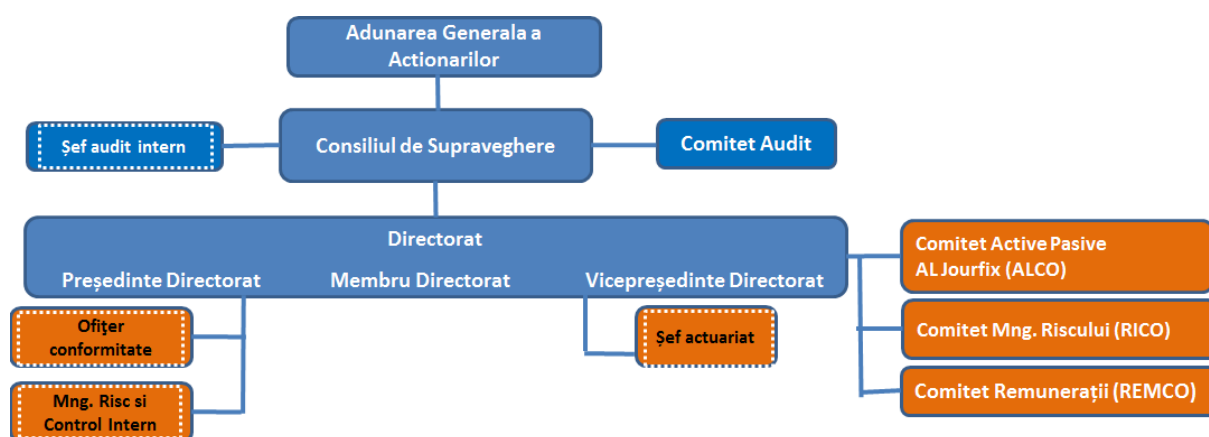

Figure 2 Consiliul de Supraveghere al UNIQA și comitetele sale

Directoratul împreună cu Consiliul de Supraveghere al UNIQA reglementează obiectivele și strategiile comerciale ale Societății. Acestia sunt responsabili în special pentru implementarea, dezvoltarea și supravegherea sistemului de guvernanță. În acest sens ei definesc strategia de risc, organizarea activității și precum și un sistem intern robust de monitorizare și control.

O caracteristică a sistemului de guvernanță este colaborarea funcției de actuariat și a funcției de management al riscurilor într-o responsabilitate comună din perspectiva rolului lor. Funcțiile își pun la dispoziție una alteia expertiza și experiența, îndeplinindu-și în același timp sarcinile și responsabilitățile aferente, ceea ce garantează o strânsă colaborare.

2.1.1 Consiliul de Supraveghere

Consiliul de supraveghere controlează Directoratul pentru a se asigura că acesta și managementul de nivel mediu implementează măsuri adecvate pentru crearea unei valori durabile a Societății. Consiliul de Supraveghere se întrunește cel puțin trimestrial.

Responsabilitățile Consiliului de Supraveghere sunt :

- Supravegherea Directoratului;
- Numirea și eliberarea din funcție a membrilor Directoratului;
- Convocarea Adunării Generale a Acționarilor;
- Numirea Comitetului de Audit și a altor Comitete;
- Aprobarea strategiei comerciale și de risc, a bugetului societății și a planurilor comerciale (

pentru anii următori), precum și monitorizarea și aprobarea continuă a previziunilor pe parcursul anului.

- Aprobarea investițiilor esențiale precum și vânzarea sau achiziția de participațiuni în portofolii și acțiuni de societăți comerciale;
- Aprobarea structurilor de capital, propunerea distribuției dividendelor către Adunarea Generală a Acționarilor, adoptarea și controlul rapoartelor financiare anuale și consolidate (după caz), precum și raportul asupra solvabilității și a situației financiare, la nivel individual
- Se asigură că sunt identificate și gestionare eficient principalele riscuri ale afacerii;
- Implementarea de standarde etice și asigurarea conformității și guvernantei ca urmare a cerințelor legislative și generale;
- Aprobarea utilizării fondurilor și a alocării capitalului

Următoarele comitete au fost formate de către Consiliul de Supraveghere:

Comitet	Atribuții
Comitetul de audit	Comitetul de audit realizează acțiuni preliminare pentru Consiliul de Supraveghere. Principala lor sarcină este analiza intensivă a rapoartelor financiare anuale sau consolidate (după caz), raportul de solvabilitate și situația financiară, rapoartele financiare și alocarea propusă a beneficiilor. Realizează o supraveghere și evaluare eficientă a eficacității sistemului de control intern și a altor componente ale sistemului de guvernare.

Tabel 5 Comitete Consiliului de Supraveghere

2.1.2 Directoratul și comitetele sale

Directoratul conduce activitățile Societății pe proprie răspundere, într-o manieră adecvată și corectă. Directoratul este responsabil pentru toate chestiunile care nu sunt alocate Adunării Generale sau Consiliului de Supraveghere.

Structura Directoratului

Alocarea responsabilităților Directoratului Societății, inclusiv responsabilitățile, sunt ilustrate mai jos:

Figure 3 Structura Directoratului și responsabilitățile sale

Structura comitetelor constituite la nivelul Societății

În plus, Directoratul Societății a înființat trei comitate separate (comitete de nivelul 2), pentru a acoperi aspecte specifice ale activității Societății:

- Comitetul Active Pasive (AL Jourfix/ ALCO);
- Comitetul de management al Riscurilor (RICO) și
- Comitetul pentru remunerații (REMCO)

Comitetele sunt comisii de gestiune strategică, consiliere și adoptare de decizii. În toate comitetele, participă cel puțin un reprezentant al Directoratului al Societății (președintele comitetului). În plus, participă reprezentanți ai departamentelor corespunzătoare subiectului.

Comitetele menționate (nivelul 2) pot la rândul lor să definească sub-comitete (nivelul 3), pentru a aprofunda subiecte speciale, în cadrul unui grup de experți cu relevanță. Comitetele adoptă decizii formale. Dacă deciziile necesare depășesc competențele șefului respectivului departament sau membru al comitetului, acestea sunt escalate la următorul nivel ierarhic de comitete.

Tabelul de mai jos oferă o vedere de ansamblu asupra naturii comitetelor Societății la nivelul 2:

Comitet	Responsabilitatea	Frecvența
Comitetul Active Pasive (AL Jourfix/ ALCO)	ALCO se concentrează asupra riscurilor de piață, precum și pe interacțiunea dintre partea de active și pasive a bilanțului Societății. Comitetul ia decizii cu privire la subiecte relevante privind Gestionarea Activelor și Pasivelor (ALM). Se pregătesc decizii privind apetitul pentru risc legat de riscul de investiții, precum și decizii privind alocarea strategică a activelor.	4 p.a.
Comitetul de management al riscurilor (RICO)	RICO se concentrează asupra guvernanței riscurilor și a subiectelor generice legate de gestionarea riscurilor. Comitetul raportează asupra subiectelor relevante cantitative (situația solvabilității economice și profilul de risc) și calitative (harta riscurilor, SCI) privind gestionarea riscurilor Societății. Sunt evaluate și prezentate Comitetului toate politicile relevante privind managementul riscurilor ale Societății. În plus, sunt discutate modificările de reglementare și sunt luate măsuri pentru controlul economic (sistem de limitare).	4 p.a.
Comitetul pentru remunerații (REMCO)	REMCO acoperă toate subiectele legate de plata managerilor care nu fac parte din Directoratul al Societății, și nu sunt manageri de nivelul 2. Sunt luate decizii cu privire la structura și nivelul plății, acestea fiind de asemenea controlate periodic. În cadrul acestui proces, REMCO ia în considerare toate elementele plății, adică salariul de bază, salariul variabil, precum și beneficiile suplimentare. În plus, se definesc și se controlează toate obiectivele relevante pentru plată, precum și realizarea acestora.	1. p.a.

Tabel 6 Structura de comitete

2.1.3 Funcții cheie

Mai jos sunt prezentate sarcinile și integrarea organizatorică a celor patru funcții cheie obligatorii cerute prin regimul de Solvabilitate II. În plus, Societatea consideră următoarele funcții de management drept funcții cheie substanțial extinse, funcții critice cu șefii respectivi:

- Despăgubiri
- Subscriere
- Financiar
- Juridic
- IT

Fiecare funcție cheie generează rapoarte periodice care sunt prezentate Directoratului și Consiliul de Supraveghere. Informațiile raportate sunt folosite în procesul de monitorizare a activității și de luare a deciziilor.

Modelul de guvernanță definește responsabilități clare pentru cele mai importante comitete ale Societății și controlează colaborarea acestora. Elementele centrale formează cadrul organizațional și reglementează responsabilitățile la diverse niveluri. Acestea includ șefii diverselor funcții, comitetele, Consiliile de administrație și Consiliile de supraveghere. Aceste responsabilități clar definite sunt executate în mod activ în cadrul Societății.

Funcția actuarială

Funcția actuarială este subordonată din punct de vedere organizațional Vicepreședintelui Directoratului. Contribuția funcției actuariale la procesul ORSA include evaluarea conformității cerințelor privind rezervele tehnice, precum și analiza deviațiilor estimatelor privind calculul Cerințelor de capital de solvabilitate (SCR) față de profilul de risc. În liniile directoare ale funcției actuariale, este stabilit că se vor evita conflictele de interese. Tabelul de mai jos face un rezumat al funcției actuariale:

Funcția actuarială	• Coordonarea calculului rezervelor tehnice pentru bilanțul de solvabilitate; • Stabilirea procesului de calcul și dezvoltarea de metode fundamentale; • Determinarea cerințelor de profitabilitate la nivel de produs; • Monitorizarea evoluției riscurilor actuariale; • Evaluarea politicii de subscriere și a contractelor de reasigurare; • Validarea de modelelor, ipotezelor, a datelor și rezultatelor pentru calculele Societății; • Acordarea de suport pentru gestionarea riscurilor și • Elaborarea de rapoarte actuariale, mai ales al raportului anual al funcției actuariale.
---------------------------	---

Tabel 7 Funcția actuarială

Funcția de administrare a riscurilor

Funcția de administrare a riscurilor este subordonată CEO/CRO și este responsabilă pentru punerea în aplicare a activității de management al riscului în cadrul Societății. Funcția de administrare a riscului evaluează în mod independent riscurile Societății, cu o atenție specială celor cu potențial de generare a unei pierderi financiare semnificative. În cele ce urmează, sunt ilustrate responsabilitățile funcției de administrare a riscului:

Funcția de administrare a riscului	• Elaborarea și pregătirea strategiei de risc; • Realizarea, implementarea și supravegherea proceselor uniformizate de administrare a riscurilor la nivel de Societate, în conformitate cu standardele Grupului; • Elaborarea și menținerea standardelor minime pentru procese specifice de administrare a riscului pentru toate categoriile de risc; • Elaborarea și monitorizarea limitelor de risc, în special luând în considerare obiectivele strategice ale Societății; • Identificarea riscurilor, sistem de monitorizare și raportare a riscurilor relevante; • Stabilirea apetitului pentru risc la nivelul Societății și alocarea capitalului economic • Monitorizarea performanțelor întregii activități de administrare a riscurilor și asigurarea unei raportări sigure și la timp.
---	--

Tabel 8 Funcția de administrare a riscului

Funcția de conformitate

Funcția de conformitate se subordonează CEO și are o linie de raportare directă către acesta din urmă. Funcția de conformitate este independentă de unitățile operaționale, funcțiile cheie și de alte funcții de management. Funcția de conformitate acționează în calitate de consilier al Directoratului și al Consiliului de Supraveghere, cu privire la toate aspectele legate de conformitate. Responsabilitatea principală a funcției de conformitate este de a monitoriza respectarea reglementărilor interne și externe, de evaluare a adecvării măsurilor de conformitate adoptate de către Societate, de a propune soluții de îmbunătățire și de raportare către conducerea Societății cu privire la toate problemele de conformitate. Sunt incluse următoarele câmpuri de activitate descrise:

Funcția de conformitate	• Reglementarea monitorizării conformității cu toate legile care trebuie respectate, cu toate regulamentele și cerințele de supraveghere; • Elaborarea unei Politici de Conformitate conform Solvabilitate II și a regulamentelor pentru politici de conformitate; • Reglementări pentru dezvoltarea structurii de conformitate, o analiză a riscurilor de conformitate standardizată, planuri de activitate și verificări privind conformitatea. • Reglementarea funcțiilor locale de conformitate cu privire la monitorizare, avertizarea timpurie, evaluarea riscurilor, consultare, evaluarea gradului de adecvare, prevenire; • Conformitatea reputațională: Regulamentele pentru instruirea periodică a noilor angajați și manageri cu privire la Regulamentul de Ordine Interioară, gestionarea anti-corupție și de etică, controlul asupra gestiunii registrului de donații și analiza donațiilor înregistrate; consultarea Directoratului al Societății; raportare periodică către Directoratul Societății; • Regulamente pentru un sistem de prevenire a spălării banilor, a finanțării terorismului, precum și liste de sancțiuni și monitorizarea continuă a măsurilor luate și • Regulamente pentru sistemele aplicabile ale activității relevante FATCA a UIG, pentru a se asigura că toți clienții FATCA sunt înregistrați și raportați în IRS.
--------------------------------	--

Tabel 9 Funcția de conformitate

Auditul intern

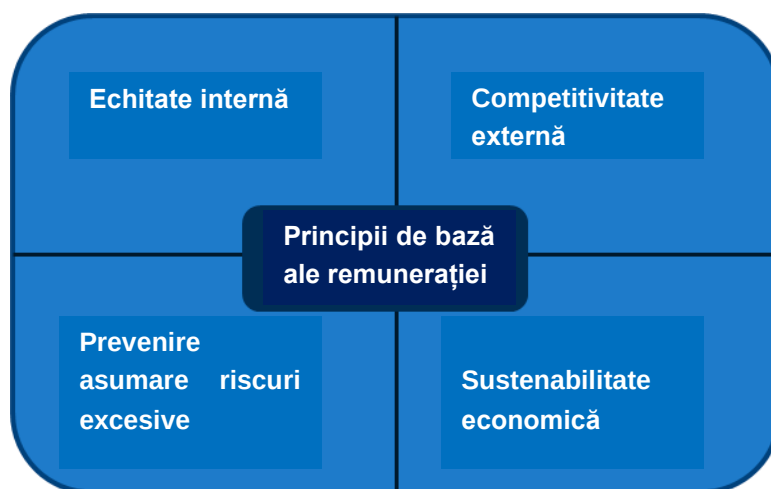
Funcția de audit intern este realizată de către departamentul „Audit intern” al Societății, și se subordonează direct Consiliului de Supraveghere al Societății. Aceasta este o funcție exclusivă, și nu poate fi realizată împreună cu alte funcții de non-audit. Acest lucru le garantează independența, oferind prin urmare o supraveghere și evaluare eficientă a eficacității sistemului de control intern și a altor componente ale sistemului de guvernare. sarcinile din cadrul auditului intern sunt enumerate mai jos:

Auditul intern	• Responsabilitatea generală pentru activități legate de audit în cadrul Societății; • Asigurarea raportărilor de audit cerute prin lege; • Crearea unui plan de audit multianual, bazat pe riscuri, pentru Societate și obținerea de autorizații - dacă este necesar - din partea organelor abilitate atunci când apar modificări substanțiale ale planului de audit; • Realizarea de verificări planificate și audituri speciale în cadrul Societății; • Inițierea de audituri speciale în cazul unui pericol iminent; • Raportarea anuală a îndeplinirii planului de audit;
-----------------------	--

Tabel 10 Auditul intern

2.1.4 Sistemul de Remunerație

Scopul remunerației Societății este acela de a obține un echilibru între tendințele pieței, cerințele statutare și de reglementare, așteptări și acționari, precum și nevoile angajaților. Principiile de bază ale sistemului de remunerație al Societății sunt:

Figură 2 Principiile de bază ale remunerației

Echitatea internă include tratamentul corect al angajaților dintr-o structură organizatorică, referitoare la domeniul de responsabilitate și caracteristicile individuale ale acestora. **Competitivitatea externă** se referă la poziționarea dorită pe piață a fiecăreia dintre componentele pachetului de compensare, pentru a asigura motivarea și angajamentul pe termen lung al angajaților Societății. Pentru a evita o **asumare extensivă de riscuri**, sunt considerate mărimea și structura pachetelor de compensare, vehiculele de serviciu, precum și tipurile de risc din respectivele arii de activitate. Acestea sunt subordonate funcțiilor individuale și implică cerințe juridice precum și **durabilitate economică**, care aplică bugetul aprobat de cheltuieli personale și supravegherea cheltuielilor cu personalul raportată la situația profitului Societății pe termen scurt și lung.

Alinierea la strategia comercială a Societății și planurile strategice pe termen lung sunt în special importante pe realizarea organizării și supravegherii pachetelor salariale. Implementarea acestor planuri este o componentă (variabilă) legată de performanță, a pachetului de remunerație, care încorporează participarea și performanța unor indivizi, echipe, grupuri.

În cadrul politicii de remunerație, se face distincția între:

- Nivelul 1: roluri de conducere la nivel înalt, care au cel mai semnificativ impact asupra afacerilor, care sunt clar definite în cadrul Politicii, și
- Nivelul 2: deținători de poziții-cheie, roluri de management din cadrul Societății, care sunt clar definiți în cadrul Politicii.

Salariul de bază

Deciziile privind salariul de bază sunt făcute cu luarea în calcul a profesiei (complexitatea și nivelul ierarhic) precum și a caracteristicilor individuale (experiență, abilități, talent și potențial) ale angajatului. Indicii de referință de piață precum și strategia de compensații a Societății formează bazele pentru stabilirea și actualizarea grilelor salariale pentru diferitele niveluri de funcții. Acestea sunt propuse și administrate de către departamentul Resurse Umane al Societății pentru pozițiile care sunt în zonele de interes din liniile directe. Deciziile sunt luate fie de către Consiliul de Supraveghere sau de către Directorat, în funcție de poziție.

Mărimea salariului de bază are ca scop existența unui echilibru adecvat dintre componentele fixă și cea variabilă, care limitează o aversiune la risc pe scară largă.

Remunerația variabilă

Societatea aplică două tipuri de remunerații variabile, care sunt legate de două termene de timp diferite: plata variabilă pe termen scurt se referă la contribuția managerilor de la nivelele 1 și 2 în realizarea obiectivelor agreeate pe o perioadă de un an. Plata variabilă pe termen lung se referă la performanțele

de-a lungul unei perioade de patru ani, și este legată de dezvoltarea pe termen lung, durabilă, a Societății. Plata pe termen lung, durabilă, este oferită numai funcțiilor cu cel mai semnificativ impact în activitate (de ex. managerii de nivelul 1).

Remunerația variabilă pe termen scurt

Remunerația variabilă pe termen scurt are drept scop recompensarea managerilor de nivelul 1 și 2 pentru realizarea pe termen scurt a obiectivelor economice ale Societății. În cazul în care Societatea generează câștiguri favorabile adecvate, respectiv își atinge obiectivele, managerii eligibili au șansa de a participa la rezultatele sale financiare sub forma unei plăți variabile pe termen scurt. Aceasta este proiectată astfel încât să susțină un echilibru favorabil între plata fixă și cea variabilă. Bonusul țintă avut în vedere depinde de complexitatea sarcinilor respectivului manager. Bonusul țintă pentru fiecare persoană este verificat periodic și comunicat persoanei respective în primele luni ale unui exercițiu financiar, în funcție de schimbările organizatorice precum și de modificările în complexitatea sarcinilor și practicile pieței.

Planul anual, reprezentând valorile minime și maxime pentru Societate și precum și cele individuale, sunt definite și comunicate de către Consiliul de Supraveghere sau Directorat. Rezultatele de final de an ale Societății și gradul de atingere a obiectivelor stabilite sunt evaluate după sfârșitul anului de către funcțiile corespunzătoare.

Plata variabilă pe termen lung

Plata variabilă susținută pe termen lung este oferită numai cadrelor de conducere de la nivelul 1, ca recunoaștere pentru contribuția lor la gestionarea performanței durabile pe termen lung a Societății. Plata variabilă pe termen lung se face prin plăți de numerar. Sunt agreeate limite superioare. Mărimea plății variabile pe termen lung depinde de poziția ierarhică în cadrul Grupului a membrului Directoratului. Un contract separat acoperă condițiile plății variabile pe termen lung, precum și valoarea, obiectivele și calculul final, precum și achitarea plății variabile pe termen lung.

Următorul tabel ilustrează ponderea relativă a cotei diferitelor grade salariale în remunerația totală a anului 2016:

Componenta	Cotă Nivel 1	Cotă Nivel 2	Bază evaluare	Coridor	Condiție	Plată
Salariu fix	>80%-90%	>80%-90%	Poziția, experiența, aptitudini, talent și potențial	N/A	Acorduri contractuale	Plată lunară
Stimulent (variabil) pe termen scurt (STI)	Acord contractual individual	multiplicare: STI target Rezultate Societate rezultate individuale	1.STI target: maxim 3 salarii 2.Rezultate de afaceri: >70% 3.Rezultate individuale (scor de performanță)	0% – 144%	Manageri nivelul 1 sau 2	Plată anuală
Plata variabilă pe termen lung	Acord contractual individual	0%;	Acord contractual individual	Acord contractual individual	Manageri nivelul 1	Plată numerar în anul 4

Tabel 11 Tabel remunerație variabilă pe termen lung

Relații cu societăți și persoane fizice afiliate

Societățile Grupului UNIQA au diverse relații profesionale legate cu persoane fizice și juridice afiliate. În conformitate cu Standardul Internațional de Contabilitate (IAS) 24, societățile afiliate sunt acele societăți care exercită o influență dominantă sau semnificativă asupra Societății. Mai mult, acest grup de societăți afiliate include filialele neconsolidate, societățile asociate și societățile mixte ale Grupului UNIQA. Membrii de conducere din poziții-cheie, în conformitate cu IAS 24, precum și membrii familiilor lor sunt

menționați ca persoane fizice afiliate. Aceasta include în special acei membri ai managementului din funcții-cheie ale Societății care își exercită influența dominantă sau semnificativă asupra Societății, precum și membrii apropiați ai familiilor acestora.

Tranzacții cu entități afiliate - Persoane juridice

31 Decembrie 2016 (Mii RON)	UNIQA Asigurări SA	InsData, UNIQA IT, UNIQA Software Service, UNIQA Raiffeisen Software Service SRL	UNIQA Insurance Group	UNIQA RE Zurich	UNIQA International	UNIQA Capital Markets	Floreasca Tower SRL	Raiffeisen Bank	Raiffeisen Broker
Venituri din chirii	526								
Cheltuieli prime asigurare	13								
Împrumuturi de la părți afiliate	4,458		3,367						
Dezvoltarea sistemelor IT		1,020							
Gestionarea serviciilor IT			142						
Contracte reasigurare facultativă				69					
Servicii de asistență pentru activitatea de investiții						28			
Contract de leasing pentru sediul central							180		
Intermedieri în asigurări Bancasigurare								15,895	
Intermedieri în asigurări Brokeraj									886
Cheltuieli management					393				

Tabel 12 Tranzacții cu entități afiliate - Persoane juridice

Tranzacții cu entități afiliate - Persoane fizice

Nu există astfel de tranzacții cu entități afiliate între persoane fizice.

2.2 Competență și onorabilitate

Societatea a elaborat cerințele pentru abordarea privind competența și onorabilitatea, în conformitate cu Directiva Solvabilitate II. Scopul acestei cerințe este acela de a se asigura că persoanele fizice care conduc efectiv afacerea sau care ocupă poziții-cheie, sunt suficient de calificate și de încredere, la nivel individual. Acest grup de persoane include: membrii Directoratului și ai Consiliului de Supraveghere, precum și deținătorii de funcții-cheie.

Din acest motiv, sunt definite criterii și proceduri clare, care asigură cerințele privind persoanele la data desemnării pentru ocuparea unei anumite poziții. O parte a acestor proceduri o constituie monitorizarea continuă și documentarea îndeplinirii permanente a acestor cerințe. În legătură cu cerințele de competență și onorabilitate, se face distincția între cerințele privind Directoratul și Consiliul de

Supraveghere și cerințele pentru deținătorii de funcții-cheie.

Directoratul și Consiliul de Supraveghere

Membrii Consiliului de Supraveghere și Directoratului Societății trebuie să:

- Dețină în mod colectiv cel puțin calificarea, experiența și cunoștințele despre: piețele de asigurări și financiare;
- Strategie comerciale și modelul de afaceri;
- Sistem de guvernare;
- Analiză financiară și actuarială, și
- Cadrele și cerințe de reglementare.

Se aplică principiul calificărilor profesionale colective. Acest lucru înseamnă că nu este de așteptat ca membrii Consiliului de Supraveghere și Directoratului să posede fiecare cunoștințele la nivel expert, competența și experiența în toate aceste domenii, dar că respectivul Consiliu trebuie pe ansamblul său să posede cunoștințele, competența și experiența colectivă, pentru a putea oferi o conducere competentă și prudentă.

Aceste cerințe de încredere personală includ:

- Lipsa unui cazier judiciar relevant;
- Lipsa unor abateri disciplinare sau administrative relevante, precum și
- Onestitate, reputație, integritate, lipsa conflictelor de interese, caracter, comportament personal și soliditate financiară.

Deținători de funcții-cheie

Cerințele de competență și onorabilitate pentru deținătorii de funcții-cheie includ cel puțin următoarele calificări, experiențe și cunoștințe:

- Diplome, instruiți și abilitați tehnice esențiale pentru funcție;
- Cunoștințe la nivel de expert necesare pentru funcție;
- Experiență profesională de minim 3 ani în domeniul și/sau într-un domeniu similar relevant pentru fișa postului, precum și
- Experiența definită în fișa postului.

Cerințele de încredere personală includ:

- Lipsa unui cazier judiciar relevant;
- Lipsa unor abateri disciplinare sau administrative relevante, precum și
- Onestitate, reputație, integritate, lipsa conflictelor de interese, caracter, comportament personal și soliditate financiară.

Următoarele cerințe suplimentare sunt definite pentru diversele poziții-cheie din Societate:

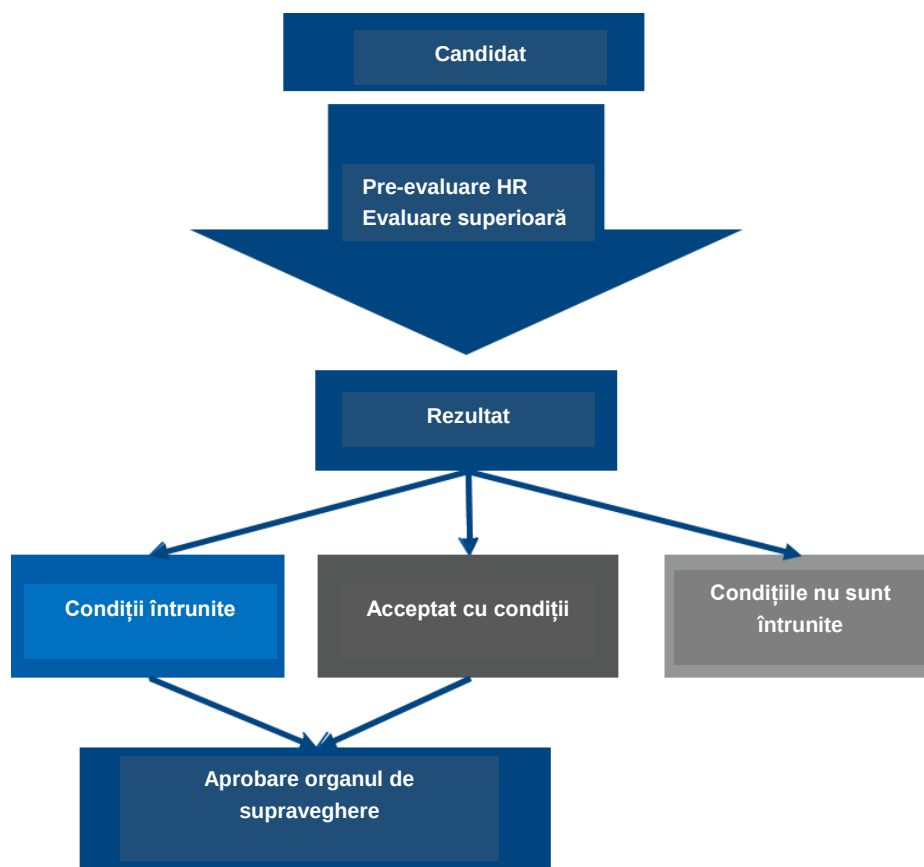
Funcția actuarială
• Actuar recunoscut conform reglementărilor juridice din țara de funcționare • Capacitatea de a reprezenta Societatea și de a apăra pozițiile comerciale în fața autorităților locale • Capacitatea de a forma o opinie și de a apăra independent de alte departamente din cadrul Societății • Capacitatea de a recunoaște neregularități în cadrul Societății și de a le raporta Directoratului
Funcția de administrare a riscului
• Experiență actuarială sau economică • Cunoștințe actuariat, cunoștințe situații financiare • Înțelegere profundă a Solvabilității II - Principii de calcul

• Înțelegere profundă a procesului de management al riscurilor
Funcția de conformitate
• Calificările profesionale, abilități și experiențe sunt suficiente pentru a oferi o gestionare solidă și atentă • De încredere • Diplomă obținută în științe juridice sau administrarea afacerii
Auditul intern
• Competent și onorabil conform Solvabilitate II • Independență și exclusivitate • Obiectivitate • Capacitatea de a controla legalitatea, corectitudinea și practicitatea operațiunilor de afaceri, precum și gradul de adecvare și eficiență a sistemului de control intern și a altor părți ale sistemului de guvernanță

Tabel 13 Cerințe pentru diversele poziții-cheie

Procesul de evaluare privind competența și onorabilitatea

Procesul de evaluare privind competența și onorabilitatea este integrat într-un proces intern și extern de recrutare de personal. În mod similar, sunt definite responsabilități clare în funcție de poziția respectivă. Pentru acest proces, sunt definite, printre altele, documentele de verificare cerute. Fiecare ofertă de loc de muncă trebuie să includă cerințele definite potrivit poziției respective. În cazul în care candidatul întrunește cerințele definite, acesta este evaluat în cadrul unui proces de recrutare de personal. Semnificația fiecărui factor trebuie inclus în evaluare, cu condiția ca respectivul candidat să întrunească în mod complet cerințele definite privind competența și onorabilitatea. Procesul intern și extern de recrutare a personalului este ilustrat în următoarea diagramă:

Figură 3 procesul de evaluare a calificării profesionale și a gradului de încredere

Evaluarea Directoratului și a Consiliului de Supraveghere

Departamentul de Resurse Umane colectează documentația necesară în colaborare cu secretarul general responsabil și cu departamentul juridic pentru a evalua îndeplinirea cerințelor de competență și onorabilitate. La nivel de Grup, Departamentul Resurse Umane emite o recomandare către președintele Consiliului de Supraveghere, pe baza acestei prime evaluări. Președintele Consiliului de Supraveghere ia decizia finală cu privire la numirea persoanei în Directorat sau în Consiliul de Supraveghere.

Evaluarea funcțiilor-cheie

Departamentul de Resurse Umane colectează documentația necesară pentru a evalua cerințele de competență și onorabilitate. Pe baza acestei prime evaluări, Departamentul de Resurse Umane oferă o recomandare către membrul din Directorat responsabil pentru decizie. Directoratul ia apoi decizia finală cu privire la numirea pe funcția-cheie.

Rezultatele evaluării

Un candidat este considerat competent și onorabil dacă respectivul candidat primește o evaluare generală pozitivă și întrunește ulterior, în mod continuu, toate cerințele. Dacă un candidat întrunește doar parțial cerințele, acesta poate fi clasificat ca fiind competent și onorabil, cu anumite condiții. Aceste condiții pot fi definite de către președintele Consiliului de Supraveghere sau de către membrul Directoratului responsabil, în strânsă colaborare cu Departamentul de Resurse Umane. Cu toate acestea, candidatul trebuie să îndeplinească condițiile într-un anumit interval de timp. Altfel, nu este considerat competent și onorabil. Directoratul trebuie să-și acorde consimțământul, cu condiția ca respectivul candidat să fie clasificat drept competent și onorabil.

Reevaluarea

Este datoria Directoratului, Consiliului de Supraveghere și a deținătorilor de poziții-cheie să informeze partea responsabilă cu evaluarea sau membrul Directoratului responsabil cu privire la modificările importante privind documentația lor aferentă, declarațiile sau alte informații sau date pe care le-au strâns pe parcursul primei evaluări. Ulterior, partea responsabilă sau membrul responsabil din Directoratul decide dacă este necesară o reevaluare. Pe lângă scopul decizional, există rezultate clar definite. Dacă acestea apar, trebuie realizată o reevaluare. Procesul de reevaluare este aceeași ca procesul de evaluare a competenței și onorabilității.

Realizarea cerinței de continuitate

Este de datoria Directoratului și al Consiliului de Supraveghere să dezvolte în mod continuu expertize noi și, prin urmare, să asigure realizarea cerinței de continuitate. Acest lucru este verificat anual de către departamentul de Resurse Umane. Pe lângă acest lucru, grupul de persoane respective oferă auto-evaluări anuale de monitorizare a eventualelor modificări privind competența și onorabilitatea survenite de la ultima evaluare. În cazul în care auto-evaluarea nu este realizată în mod corespunzător, se pot defini măsuri disciplinare.

2.3 Sistemul de management al riscurilor, inclusiv Auto-evaluarea riscurilor proprii și a Solvabilității (ORSA)

2.3.1 Informații generale

Sistemul de management al riscului ca parte a sistemului de guvernare servește la identificarea, evaluarea și supravegherea pe termen scurt și pe termen lung a riscurilor la care este expusă Societatea. Liniile directoare interne ale Grupului constituie baza pentru standarde uniforme în cadrul

Societăților din Grup. Acestea includ o descriere detaliată a structurii organizatorice și a proceselor desfășurate.

2.3.2 Gestionarea riscurilor, guvernanta și structura organizatorică

Structura organizatorică a sistemului de management al riscurilor reflectă conceptul celor „trei linii de apărare”. Aceasta este detaliată în următoarele secțiuni.

Prima linie de apărare: gestionarea riscurilor în funcționarea afacerii

Persoanele responsabile cu operațiunile comerciale trebuie să configureze și să realizeze un mediu de control adecvat pentru identificarea și monitorizarea riscurilor legate procese.

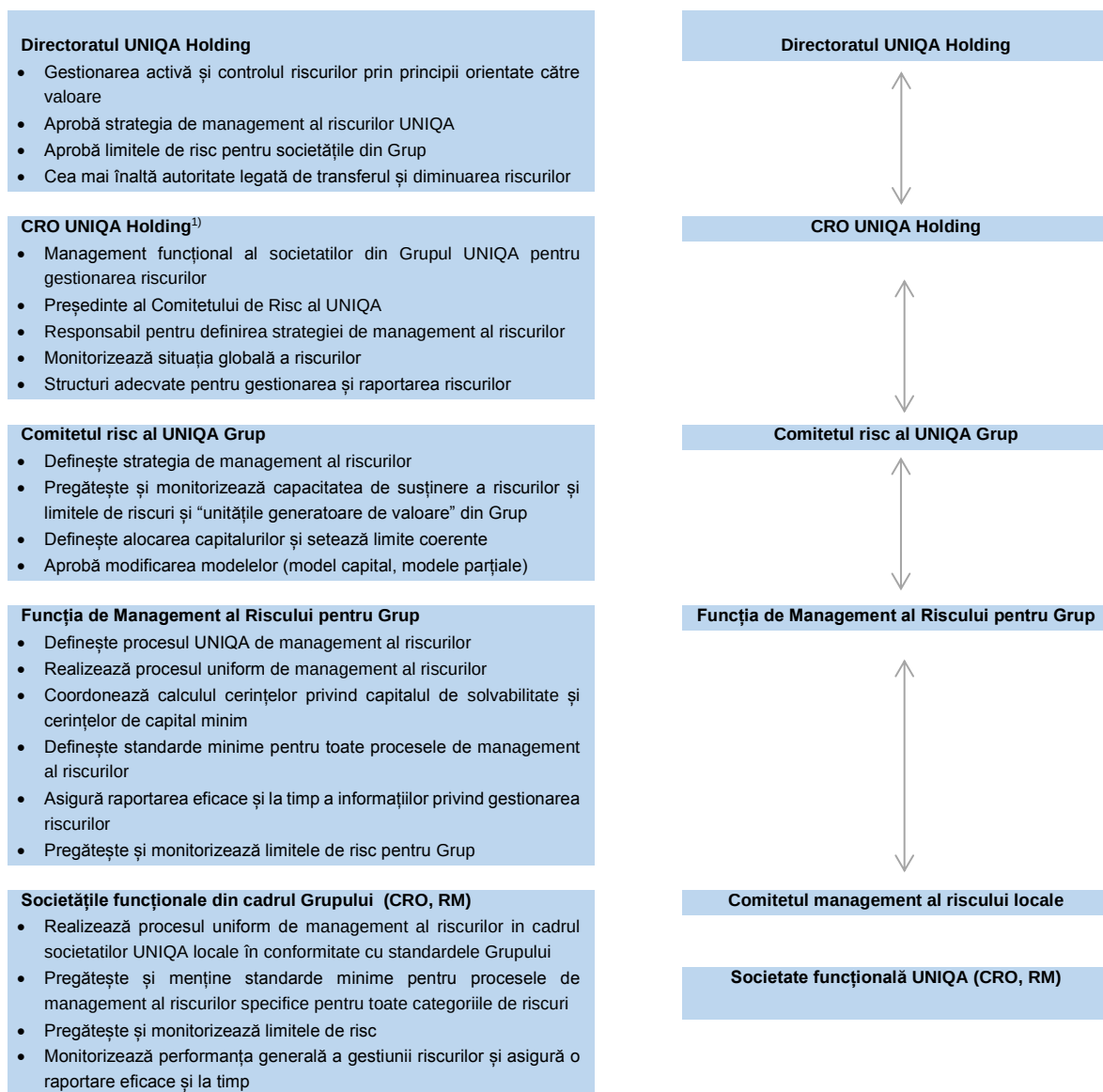
A doua linie de apărare: funcțiile de supraveghere inclusiv funcția de management al riscurilor

Funcția de management al riscurilor și funcțiile de supraveghere, precum Control sau Conformitate, trebuie să monitorizeze activitățile comerciale fără competență pentru deciziile privind activitățile de afaceri.

A treia linie de apărare: audit intern și extern

Auditul intern și extern oferă o asigurare suplimentară cu privire la proiectarea și eficacitatea sistemului de control în ansamblu, inclusiv gestionarea riscurilor și conformitate.

Structura organizatorică a sistemului de management al riscurilor și cele mai importante responsabilități în cadrul Grupului UNIQA și ale Societății sunt surprinse mai jos:

Figură 4 structura organizatorică a sistemului de management al riscurilor

Directoratul și funcțiile sale

Directoratul Societății este responsabil pentru stabilirea strategiei de afaceri și stabilirea strategiei asociate de risc. Componentele esențiale ale sistemului de management al riscurilor și de guvernare asociată sunt încorporate în Politica de gestiune a riscurilor a Societății, care a fost adoptată de către Directorat.

La nivelul Directoratului Societății, funcția de Ofițer Principal de Risc (CRO) este un rol distinct alocat unui membru al acestuia. Acest lucru asigură că subiectele de management al riscurilor sunt reprezentate în Directorat. În special în ceea ce privește îndatoririle de management al riscurilor, CRO este susținut de către departamentul de management al riscurilor, care este responsabil de punerea în aplicare la nivel operativ a proceselor și metodelor de management al riscurilor.

Comitetul de administrare a riscurilor este o componentă de bază în cadrul sistemului de management al riscurilor. Acesta monitorizează și controlează profilul de risc al Societății pe termen scurt și lung, așa cum este definit în cadrul strategiei de risc a Societății. În plus, comitetul este responsabil pentru definirea, controlul și monitorizarea capacității de suportare a riscurilor și a limitelor de risc.

2.3.3 Strategia de risc

Strategia de risc descrie modul în care Societatea gestionează riscurile care reprezintă o amenințare potențială pentru atingerea obiectivelor strategice de afaceri. Principalele obiective sunt reprezentate de menținerea și protejarea stabilității financiare, a reputației și profitabilității Societății, pentru a îndeplini obligațiile față de clienți, acționari și alte părți interesate.

Strategia de risc este elaborată de către funcția de management al riscurilor din Societate și este aprobată de către Directorat și ulterior de către Consiliul de Supraveghere al Societății.

O componentă cheie a strategiei de risc este definirea categoriilor de risc. UNIQA preferă riscurile care pot fi influențate și controlate în mod eficient și eficace, conform unui model de încredere. Profilul de risc se axează în primul rând pe riscurile de subscriere. Tabelul de mai jos oferă o prezentare generală a preferințelor de risc definite, structurate pe categorii de risc.

Categorica de risc	Apetit pentru risc		
	scăzut	mediu	ridicat
Riscuri de subscriere Viață			
Produse cu garanții		X	
Produse risc biometric			X
Riscuri de piață		X	
Risc de credit/risc faliment		X	
Riscul de lichiditate	X		
Risc de concentrare	X		
Risc strategic	X		
Risc reputational	X		
Risc operațional	X		
Risc contagiune	X		

Tabel 14 Strategia de risc

Societatea își definește apetitul pentru risc pe baza unui "model de capital economic" (ECM) care corespunde cu dezvoltarea continuă a formulei standard pentru SCR a Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA). Este folosită o abordare internă pentru a stabili riscul de marjă de credit și de concentrare precum și utilizarea ajustării de volatilitate.

Capitalizarea internă minimă este definită de cel puțin 135% în anul 2017. Pe termen lung, raportul de capital trebuie să fie în jur de 150%.

2.3.4 Procesul de management al riscurilor

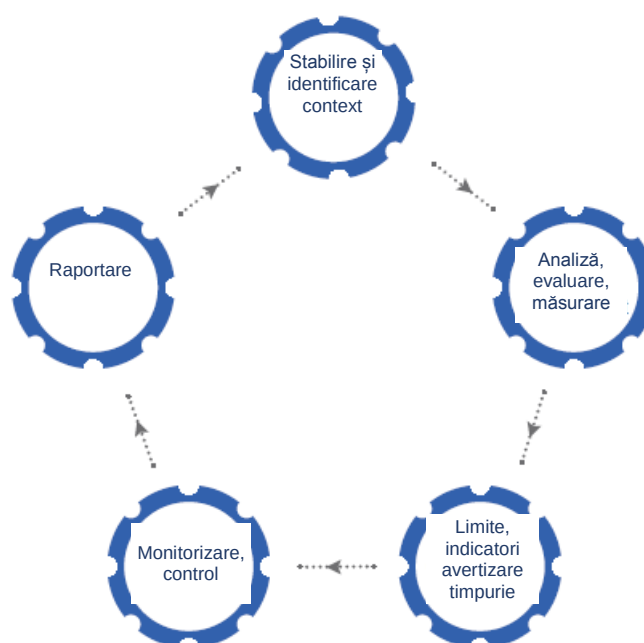
Pe de o parte, gestionarea riscurilor definește categoriile de risc care sunt vizate de procesele de management al riscurilor. Pe de altă parte, oferă structura organizatorică și de procese pentru a asigura un proces transparent și optim de management al riscurilor.

Procesul de management al riscurilor produce informații periodice cu privire la profilul de risc și permite conducerii de nivel înalt să preia controlul asupra măsurilor, pentru a atinge obiectivele strategice pe termen lung. Procesul se concentrează pe riscurile cu relevanță pentru Societate și este definit pentru următoarele categorii de risc:

- Riscul de subscriere
- Riscul de piață / Riscul de management al activelor și pasivelor (ALM)
- Riscul de credit/riscul de faliment
- Riscul de lichiditate

- Riscul de concentrare
- Riscul strategic
- Riscul reputațional
- Riscul operațional și
- Riscul de contaminare

Pentru aceste categorii de risc, riscurile sunt identificate în mod periodic, evaluate și raportate în conformitate cu în proces de management al riscurilor standardizat la nivelul întregului Grup. Sunt implementate linii directoare, care au ca scop reglementarea proceselor, pentru majoritatea categoriilor de riscuri menționate mai sus. Figura de mai jos surprinde procesul de management al riscurilor din UNIQA:

Figură 5 Procesul de management al riscurilor

Identificarea riscurilor

Identificarea riscurilor este punctul de pornire al procesului de management al riscurilor. Toate riscurile semnificative sunt înregistrate în mod sistematic și descrise cât mai detaliat. Pentru a procesa o identificare a riscurilor pe cât mai complet posibil, sunt utilizate simultan diferite abordări. În plus, sunt luate în calcul toate categoriile de risc, divizii/ bilanțuri, departamente, procese și sisteme.

Evaluare/măsurare

Categoriile de risc privind riscul de piață, riscul de subscriere, riscul de neplată al partenerilor contractuali și riscul de concentrare sunt evaluate prin metoda cantitativa pe baza cerințelor din Solvabilitate II¹ pentru abordarea SCR și ECM (Model de Capital Economic). Pentru rezultatele abordării standard, sunt identificați și analizați factorii inițiatori de risc, pentru a evalua dacă situația de risc este reflectată în mod adecvat (în conformitate cu procesul ORSA). Toate celelalte categorii de risc sunt evaluate cantitativ sau calitativ folosind scenarii de risc corespunzătoare.

Evaluarea riscurilor servește ca stabilire a riscurilor speciale necesită un control special

¹ Regulamentul delegat (UE) 2016/35 al Comisiei din 10 octombrie 2015 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)

Limite și indicatori de avertizare timpurie

În cadrul sistemului de limite și avertizare timpurie, capacitatea de asumare a riscurilor (fondurile proprii disponibile pe baza de IFRS și capitalul economic) și cerințele de capital sunt stabilite în mod periodic, pe baza situației de risc, iar din acestea este obținut nivelul de acoperire. Dacă sunt atinse pragurile critice de acoperire, este inițiat un proces precis definit, care are scopul de a aduce nivelul de acoperire a solvabilității înapoi la un nivel non-critic.

Controlul și monitorizarea

Procesul de control și monitorizare a riscurilor se concentrează pe auditarea continuă a mediului de risc și pe îndeplinirea strategiilor de risc. Managerul de risc al Societății îndeplinește procesul de management al riscului și este susținut în acest lucru de către comitetul de administrarea riscurilor.

Raportarea

Ca rezultat al analizei de risc și al monitorizării, este elaborat un raport de risc pentru Societate. Toate rapoartele de risc au aceeași structură și oferă o vedere de ansamblu asupra principalilor indicatori de risc, a capacității de asumare a riscurilor, a cerințelor privind solvabilitatea și a profilului de risc. În plus, este utilizat un formular de raportare, pentru a oferi o informare lunară privind riscurile majore ale Societății ("harta riscurilor").

Pe lângă evaluarea în conformitate cu Solvabilitate II, sunt evaluate în mod periodic riscurile operaționale și alte riscuri semnificative, prin evaluări realizate de către experți. Evaluările de calitative și cantitative de risc sunt consolidate în cadrul unui raport de riscuri și sunt puse la dispoziția conducerii.

2.3.5 Comitete relevante pentru managementul riscurilor

În capitolul 2.1.2 a fost deja prezentată o imagine de ansamblu asupra comitetelor înființate în Societate. Comitetul de administrare a riscurilor, în particular, reprezintă o componentă-cheie în cadrul sistemului de management al riscurilor. Acest comitet este responsabil pentru controlul profilului de risc și pentru definirea și monitorizarea capacității de asumare a riscurilor și a limitelor de risc.

2.3.6 Autoevaluarea riscurilor și a solvabilității (ORSA) în cadrul Societății

Procesul de autoevaluare a riscurilor și a solvabilității (ORSA) al UNIQA este un proces proactiv din care face parte integrantă din strategia de afaceri, procesul de planificare pe termen mediu și lung, iar în același se integrează în conceptul de management al riscurilor implementat în Societate. Raportul ORSA are următorul conținut:

1. Formulă standard: proces, metodologie, adecvare și variații;
2. Evaluarea nevoilor generale de solvabilitate: metodologie, fonduri proprii (OF), nevoi proprii de solvabilitate (OSN), analize și scenarii de stres, măsuri de diminuare a riscului;
3. Evaluarea conformității continue a cerințelor privind solvabilitatea/ capitalul minim (SCR/MCR) și rezervele tehnice: procese, proiecție SCR, analize și scenarii de stres, rezerve tehnice.
4. Concluzii și planuri de acțiune și
5. Anexa.

Integrarea procesului ORSA

Procesul ORSA are o importanță deosebită pentru întreaga Societate. Are loc un schimb continuu între ORSA și procesele de management al riscurilor, care oferă ORSA datele de intrare relevante. Fiecare decizie strategică materială, precum și datele de bază, sunt observate în procesul ORSA, într-un scenariu de bază cât și în condiții de stres. Acest lucru asigură o gestionare eficientă și eficace a riscurilor Societății și este, prin urmare, un element crucial pentru îndeplinirea tuturor cerințelor de capital

(SCR și MCR) și cerințele complete privind solvabilitatea (perspectivă internă), atât pe moment, cât și pe întreaga perioadă de planificare.

Data de referință ORSA pentru Societate este 31 decembrie a anului precedent. Acest lucru asigură că ORSA este actualizat și că rezultatele proceselor de strategie și planificare, precum și specificația cadrului privind riscurile și strategia de risc pentru anul următor, pot fi incluse. Pe lângă ORSA anuale, pot fi derulate și ORSA neplanificate. În acest scop, societatea a definit diverse incidente care inițiază procesul de evaluare, pentru a stabili dacă este necesară o ORSA neplanificată. Imediat ce se petrece un incident inițiator, este informat Directoratul al Societății. Departamentul de gestiune a riscurilor analizează dacă trebuie realizată o ORSA neplanificată. Rezultatul este transmis Directoratului, sub formă de recomandare, iar acesta decide dacă este necesară o ORSA neplanificată.

Abordarea în 8 pași a ORSA

Procesul ORSA al Societății se bazează pe o abordare în 8 pași, care este realizată într-un mod integrat între departamentul de gestiune a riscurilor, funcțiile de gestiune a riscurilor și Directoratul Societății. În paragraful de mai jos este explicată abordarea în 8 pași a Societății.

În cadrul primului pas, sunt identificate riscurile relevante pentru procesul ORSA al Societății și definite metodele și ipotezele. Al doilea pas acoperă identificarea și evaluarea riscurilor la care este expusă Societatea. În al treilea pas, este realizată o proiecție a cerințelor de capital economic, SCR, precum și aplicarea de teste și analize de scenarii de stres (inclusiv scenarii inverse). În al patrulea pas, sunt înregistrate metodele și rezultatele. În al cincilea pas, sunt evaluate nevoile pentru aplicarea de măsuri de minimizare a riscurilor, precum și potențiala lor aplicare. În al șaselea pas, sunt monitorizate pozițiile de risc ale Societății în baza unui sistem tip „stoplight”. Dacă este nevoie, se aplică măsuri suplimentare. Raportul final ORSA este întocmit în pasul șapte. În pasul opt, aplicarea limitelor de risc realizează limitarea riscurilor în baza categoriilor de risc individuale și alocarea fondurilor proprii pentru riscurile identificate.

Abordarea în 8 pași a ORSA, explicată mai sus, este caracterizată printr-un schimb continuu de informații între diversele părți implicate. Directoratul Societății poartă responsabilitatea finală a aprobării ORSA a Societății și discută metodele și ipotezele pentru procesul ORSA al Societății, împreună cu departamentul de management al riscurilor. În plus, Directoratul este responsabil pentru aprobarea rezultatelor, măsurilor și raportului ORSA. Participarea Directoratului Societății asigură faptul că acesta este informat în permanență în legătură cu pozițiile de risc ale Societății și cu cerințele privind capitalul propriu care derivă din acestea.

Identificarea riscurilor

Identificarea riscurilor stă la baza unui proces complet de management al riscurilor și a ORSA. Procesul de identificare acoperă riscul de expuneri în ceea ce privește toate categoriile de risc, așa cum sunt descrise în Secțiunea 3 profilul de Risc. Riscurile sunt identificate de către responsabilul de risc adecvat. Această identificare se bazează pe diferite conversații la nivel expert cu privire la riscuri. În consecință, sunt analizate procesele individuale generatoare de riscuri. Titularii de riscuri sunt selectați pe baza ariei lor de operare în cadrul structurii organizatorice.

Îndeplinirea continuă a cerințelor de solvabilitate

Necesarul global de solvabilitate al Societății, care este denumit în continuare drept cerințe privind capitalul economic (economic capital requirement, ECR) în conformitate cu terminologia Solvabilitate II și reprezintă rezultatul tuturor cerințelor privind capitalul. Pentru anumite riscuri, sunt incluse efecte de diversificare în conformitate cu formula standard Solvabilitate II pentru modulele de risc și liniile de afaceri individuale, pentru care este utilizat modelul standard. Evaluarea riscurilor are loc prin

următoarele metode: Abordarea standard Solvabilitate II, cerințe privind capitalul economic sau evaluarea calitativă a riscurilor non-cantitative.

Pe baza proiecțiilor, Societatea garantează că asigură în mod continuu cerințele de capital reglementate pe întreaga perioadă de planificare a activității și nu numai. Acesta este motivul pentru care cerințele periodice privind capitalul SCR, ECT și disponibilitatea capitalului propriu sunt proiectate pe o perioadă de cinci ani. În plus, se realizează teste de rezistență la stres prin realizarea de scenarii și analize de sensibilitate. Aceste analize de scenarii se bazează pe scenarii viitoare posibile, cu o influență materială asupra poziției de capitaluri proprii și solvabilitate ale Societății. Prin analiza sensibilității, influența factorilor individuali de risc este evaluată prin intermediul testelor de scenarii. Aici este analizată o lume ipotetică, care constă din diverși factori de risc. Bugetul general al Societății poate fi stabilit în baza capitalului propriu disponibil și al apetitului pentru risc.

2.4 Sistemul de Control Intern

2.4.1 Sistemul de Control Intern

Standardele pentru implementarea consecventă a sistemului de control intern (SCI- sistem de control intern) sunt reglementate prin liniile directoare generale SCI, astfel încât riscurile să fie minimizate sau prevenite prin controale și proceduri definite în prealabil și sunt corelate cu eficacitatea și eficiența activităților de asigurare, conformitatea și informațiile (non-)financiare.

Pe lângă cerințele de supraveghere, o importanță deosebită este acordată organizării transparente și eficiente a procesului. Prin urmare, a fost implementat un sistem de control pentru reducerea și evitarea riscurilor pentru toate procesele în care pot apărea riscuri semnificative financiare și/sau operaționale, precum și riscuri de conformitate.

O linie directoare la nivel de Grup servește drept bază pentru punerea în aplicare a sistemului de control intern. Aceasta definește cerințele minime cu privire la organizare, metode și domeniu de aplicabilitate al SCI. În baza acestor linii directoare, Societatea a implementat linii directoare SCI, pentru a asigura o abordare uniformă la nivel de Grup. Liniile directoare SCI specifică faptul că sistemul de control intern trebuie să fie implementat cel puțin pentru următoarele procese principale (și sub-procese lor)

- Pregătirea bilanțului
- Contabilitate
- Colectarea primelor (incl. Incasso/ Excasso)
- Administrarea activelor
- Dezvoltarea de produse
- Subscriere
- Soluționarea daunelor
- Procesul de management al riscului
- Reasigurare
- Procese IT
- Control financiar

Conceptul celor „trei linii de apărare” este de asemenea valabil pentru cadrul SCI. Există o persoană responsabilă pentru fiecare dintre procesele menționate, care are responsabilitatea organizării unui sistem de control intern eficient în cadrul responsabilităților sale.

În conformitate cu liniile directoare SCI ale Societății, pentru procesele descrise mai sus trebuie să fie efectuate următoarele activități:

- Documentarea proceselor
- Identificarea riscurilor și definirea controalelor
- Realizarea și documentarea controalelor

- Evaluarea riscurilor și controalelor
- Monitorizarea
- Proceduri în caz de încălcare
- Analiza maturității și actualizarea SCI
- Raportarea

Pentru a garanta o evaluare continuă a calității sistemului de control intern, este crucial să existe și să fie implementat un sistem de monitorizare pentru examinarea modului de realizare a controlului, transparenței și eficacității acestuia pentru fiecare proces. Evaluarea acestor criterii trebuie să aibă loc prin intermediul unei evaluări standardizate a controalelor, și trebuie să fie identificată în mod individual pentru fiecare proces.

Trebuie avute în vedere următoarele criterii:

- Eficacitate/performanță - performanța fiabilă a controalelor definite
- Transparență - este disponibilă documentarea adecvată a controalelor realizate
- Eficiență - analiza cost-beneficii și situația riscurilor în cadrul procesului joacă un rol important în crearea unui SCI

Fiecare titular de proces depune anual un raport SCI, care include informații cu privire la realizarea controlului, precum și punctele slabe existente și măsurile planificate. Apoi fiecare persoana responsabilă cu SCI la nivel de Societate creează un raport general SCI. Acesta include o evaluare globală a proceselor înregistrate în sistemul de SCI, prin intermediul unei analize a maturității (nivelul de maturitate al implementării SCI). Raportul SCI pentru Societate se întocmește anual. Este adus în atenția CRO și în timpul discuțiilor Comitetului de administrare a riscurilor.

2.4.2 Funcția de conformitate

Funcția de conformitate a Societății a fost înființată în conformitate cu reglementările Solvabilitate II.

Structura funcției de conformitate

Pentru fiecare funcție de conformitate trebuie desemnați un Ofițer de Conformitate responsabil și un adjunct. Ofițerul de conformitate responsabil are scopul de a deține „funcția cheie” în conformitate cu Solvabilitate II și trebuie să îndeplinească anumite cerințe profesionale și personale.

În funcție de mărimea societății, în funcția de conformitate pot fi desemnați alți angajați cu responsabilități legate de conformitate pe lângă Ofițerul de conformitate și adjunctul acestuia.

Practic, se intenționează o structură de conformitate descentralizată: constând dintr-un ofițer de conformitate și manageri zonali, care acționează în calitate de reprezentanți cu atribuții în domeniul conformității.

Responsabilități

Funcția de conformitate a Societății urmărește evoluțiile legale relevante (legi noi, modificări legislative, adăugiri la jurisdicție) la nivel local și European și le discută cu persoanele responsabile cu conformitatea din Societate, pentru a identifica evoluțiile pe termen lung pentru Societate și pentru a iniția planuri utile de acțiune.

Funcția de conformitate a Societății trebuie să realizeze o analiză a riscurilor din punct de vedere al conformității și trebuie să evalueze riscurile recunoscute. Pe baza acestora, este creat și implementat un plan anual de conformitate, care conține diverse activități și măsurători pentru următorul exercițiu financiar. În plus, funcția de conformitate trebuie să sfătuiască Directoratul cu privire la posibile întrebări referitoare la conformitatea cu legislația aplicabilă, trebuie să propună planuri de măsuri împreună cu specialistul în conformitate, precum și să verifice și să susțină aplicarea măsurilor adoptate la nivel de

societate. În plus, funcția de conformitate raportează în mod periodic acțiunile către mai multe forumuri printre care: Directorat, Consiliul de Supraveghere, Comitetul de administrare a riscurilor.

funcția de conformitate se axează de asemenea pe subiecte legate de gestionarea etică și gestiunea în conformitate cu legea. Este supravegheată de asemenea prevenirea spălării banilor inclusiv legea conformității fiscale a conturilor străine (FATCA)/Standardele Comune de raportare (CRS).

2.5 Funcția de audit intern

Structura de audit intern

În realizarea acestei funcții, auditul intern sprijină managementul Societății în funcția de control și monitorizare. Acesta oferă servicii independente și obiective de audit și consultanță, cu scopul de a adăuga valoare afacerii și de a crește procesele de afaceri. Acesta susține Societatea în atingerea obiectivelor, controlează și evaluează caracterul adecvat și eficacitatea proceselor de gestiunea riscurilor, a sistemului de control intern, a proceselor de management și monitorizare, a organizării conformității și a unor părți suplimentare din sistemul de guvernanță, și ajută permanent la îmbunătățirea acestora. Auditarea abordării privind legalitatea, periodicitatea, celeritatea, eficiența, securitatea și orientarea către obiective în activitatea și operațiile Societății face parte permanentă din activitatea sa. Auditul este subordonat direct Consiliului de Supraveghere.

Responsabilități

Auditul intern își realizează îndatoririle în mod autonom, independent și obiectiv și, mai presus de toate, independent de procese de afaceri. Atunci când realizează un test, o raportare sau o evaluare a rezultatelor, acesta nu răspunde în fața niciunei zone operationale.

În îndeplinirea funcției sale, auditul intern este responsabil pentru:

- Crearea planului multianual de audit bazat pe riscuri pentru Societate și, dacă este cazul, obținerea autorizației din partea instituțiilor abilitate legal în cazul schimbărilor semnificative ale planului de audit
- Realizarea de examinări sistematice și de audituri speciale
- Efectuarea de audituri speciale în cazul unui pericol iminent
- Raportarea anuală privind îndeplinirea planului de audit
- Întocmirea raportărilor specifice de audit cerute prin lege

Integrarea organizatorică

Pentru a fi capabili să realizeze misiunile de audit, auditorii sunt autorizați să verifice toate documentele și datele care sunt necesare pentru îndeplinirea misiunii lor de audit și să solicite și respectiv, să primească informațiile necesare. Fiecare angajat al Societății, inclusiv partenerii lor exclusivi de distribuție și partenerii contractuali ai activităților externalizate, trebuie să asigure inspecția documentelor și datelor solicitate, fără întârziere, precum și să ofere orice informații sunt solicitate de acestia. Accesul în locații trebuie să fie acordat fără excepție.

Raportarea se face către toți membrii Directoratului Societății, către Consiliul de Supraveghere al Societății, precum și către managerii departamentelor auditate sau ASF, după caz. În rapoartele sale, auditul intern dispune adoptarea de măsuri pentru eliminarea anomaliilor recunoscute și stabilește timpul de realizare a acestora agreeate cu șefii de departamente.

2.6 Funcția actuarială

În cadrul Societății, funcția actuarială și funcția de management al riscurilor au o bună colaborare în abordarea subiectelor privind Solvabilitate II. Sarcinile funcției actuariale au fost deja descrise în capitolul 2.1.3 Funcții-Cheie.

Managerul actuarial este definit ca funcție cheie în cadrul Societății și trebuie să îndeplinească cerințele de competență și onorabilitate descrise în secțiunea 2 Sistemul de Guvernanță.

În cadrul raportului anual actuarial, funcția actuarială raportează către Consiliul de Supraveghere. Raportul conține toate activitățile încheiate în cadrul perioadei de raportare, precum și rezultatele acestora. Aici, sunt evidențiate mai ales potențialele de optimizare și se fac recomandări pentru acțiuni de îmbunătățire a acestora. Raportul urmează specificații structurale precis definite.

2.7 Externalizarea

Societatea a externalizat mai multe activități. Prin urmare, se acordă atenție faptului că societățile relevante de prestări servicii, către care au fost externalizate activitățile, pot fi considerate parteneri de încredere. Pentru a asigura acest lucru, Societatea a creat un standard intern privind activitățile externalizate, care este adaptat procesului de externalizare și care definește standarde aplicabile. Prin urmare, se face distincția între externalizarea internă în cadrul Grupului UNIQA și cea externă.

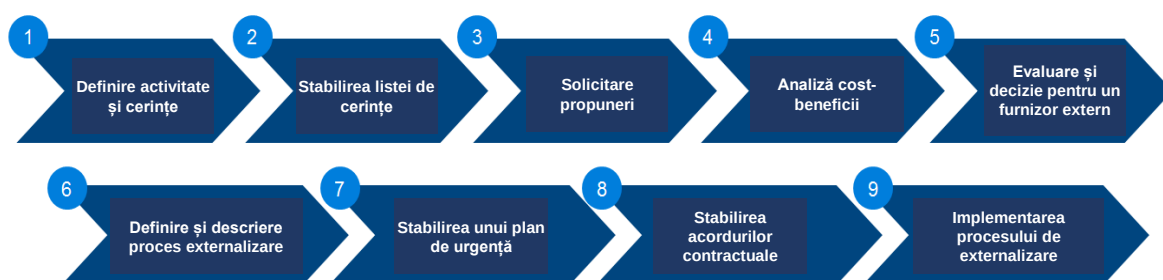
Tipuri de externalizare

Externalizarea internă în cadrul Grupului UNIQA este definită ca externalizarea unei activități sau a unui proces către o societate care aparține societăților membre ale Grupului UNIQA și în care Grupul deține o participație de cel puțin 50% plus 1. Cu toate acestea, chiar și în cadrul externalizărilor interne în cadrul Grupului, Directoratul al respectivei societăți, care realizează externalizarea activității, deține autoritatea, sau mai degrabă responsabilitatea externalizării. Externalizarea externă înseamnă că o activitate sau un proces este realizat de către o societate din exteriorul Grupului UNIQA.

În cadrul Politicii de Externalizare, sunt definite funcții cheie care nu pot fi externalizate extern. În plus, sunt definite procese cheie care sunt reglementate în Politica de Externalizare. Este necesar să fie încheiat un contract de externalizare și trebuie respectate procesele și conținutul definite în liniile directoare privind externalizarea și cele privind contractele de externalizare. În plus, pentru externalizarea activităților și funcțiilor este necesară aprobarea Directoratului și a Consiliului de Supraveghere.

Procese de externalizare

Sunt definite procese clare atât pentru definirea contractului de externalizare, cât și pentru controlul contractului de externalizare. Procesul de externalizare conține următoarele 9 etape:

Figură 6 Procesul de externalizare

Pentru realizarea unui proces de externalizare, trebuie definită o echipă individuală de proiect. În plus, în desfășurarea procesului, există o distincție între externalizarea internă și cea externă. Prin urmare, solicitarea unei cereri externe de oferte nu este necesară în cadrul externalizării interne la nivel de Grup (etapa 3). În plus, etapa referitoare la evaluarea și decizia privind furnizorul extern de servicii (etapa 5), este anulată. Pentru fiecare etapă a procesului sunt definite cerințe clare, care trebuie îndeplinite de echipa de proiect. Este stabilită o persoană responsabilă pentru fiecare contract de externalizare. Mai departe, persoana responsabilă trebuie să îndeplinească sarcini precis definite și trebuie să raporteze anual către Directorat, care evaluează performanța din anul precedent a furnizorului de servicii. Sunt definite motive pentru încetarea unui contract, dacă este cazul. Sunt înregistrate toate funcțiile externalizate.

Activități semnificative externalizate

Societatea a externalizat următoarele activități sau procese semnificative în cadrul Grupului sau către furnizori externi:

Activitate	Motivul externalizării	Obiectivele externalizării
UCM/ intern	- Contingent tehnologic - personal profesional calificat	Managementul operațional al activelor, alocarea strategică a activelor, alocarea tactică a activelor și sistem de control intern aferent acestor activități.
Stocare documentație/extern	Expertiză și certificări necesare pentru arhivare/stocarea documentelor	Furnizarea de activități, certificări și premise necesare pentru o depozitare corespunzătoare a documentelor, conform legislației aplicabile

Tabel 15 Activități și procese semnificative externalizate

2.8 Evaluarea gradului de adecvare al sistemului de guvernare

Declarație și rezumatul aspectelor-cheie

Societatea a stabilit un sistem eficient de guvernare, precum și funcțiile-cheie asociate, care asigură o gestiune atentă și durabilă a afacerii Societății (a se vedea de asemenea capitolul 2.1 Informații generale, despre Sistemul de Guvernare). În cadrul structurii organizatorice a sistemului de guvernare, sunt definite și coordonate clar rolurile și responsabilitățile, iar sarcinile care ar putea duce la conflicte de interese sunt clar separate. Directoratul este responsabil de gestionarea riscurilor, precum și pentru îndeplinirea cerințelor de reglementare. Pentru îndeplinirea sarcinilor legate de gestionarea riscurilor, instituirea comitetului de administrare a riscului la nivelul Directoratului, precum și canalele de raportare asociate, asigură o independență operațională adecvată pentru membrii Directoratului al Societății.

Controlul riscurilor în activitatea curentă: "Trei linii de apărare"

Sistemul de management al riscurilor se concentrează pe îndeplinirea obiectivelor strategice ale Societății și din acest motiv, sistemul de guvernare și gestionarea riscurilor Societății reflectă toate modificările și adaptările strategiei și, în plus, înregistrează toate riscurile comerciale relevante. Caracterul adecvat al controalelor și riscurilor luate în considerare sunt asigurate de conceptul de "trei linii de apărare" (așa cum este descris în capitolul 2.3 Sistemul de management al riscurilor, inclusiv Riscurile proprii și Evaluarea Solvabilității (ORSA)).

Descrierea sarcinilor celor "trei linii de apărare" în cadrul sistemului de guvernare

Strategia de risc a fost aprobată de către Directoratul al Societății. Deoarece "a doua linie de apărare" (funcția de management al riscurilor) pregătește strategia de risc (și, dacă este nevoie, o actualizează), se garantează automat că eventualele modificări sau evoluții necesare ale sistemului de guvernare pot fi identificate și pot funcționa imediat.

A "treia linie de apărare" (examinare internă și externă) produce planul de audit multianual, bazat pe riscuri, pentru Societate, pentru identificarea greșelilor sau erorilor din cadrul sistemului de guvernare și pentru a adopta o reacție adecvată.

Evaluarea adecvării

Sistemul de guvernare al Societății este evaluat în fiecare an. Se pot aduce modificări sau ajustări funcțiilor cheie, sarcinilor și competențelor, canalelor de raportare sau structurii comitetului de administrare a riscurilor.

3 Profilul de risc

3.1 Prezentare generală a profilului de risc

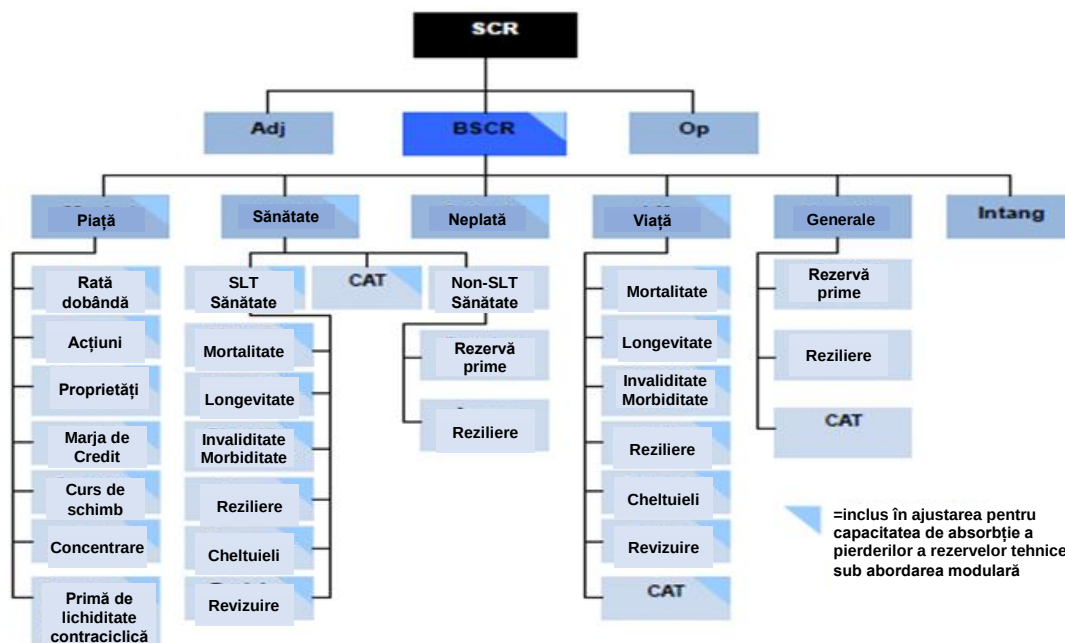
Cerințele privind capitalul de solvabilitate este calculat în baza formulei standard din Solvabilitate II și servește la stabilirea cerinței de capital reglementat pentru Societate. Calibrarea formulei standard asigură faptul că UNIQA înregistrează toate riscurile cuantificabile la care este expusă. Măsura de risc de bază este de 99,5% VaR (valoare în risc) pentru un orizont temporal de un an.

Cerința de capital de solvabilitate este suma a trei componente:

- Cerința de capital de solvabilitate de bază ("BSCR")
- Cerința de capital de solvabilitate aferentă riscului operațional
- Ajustare prin efecte de diminuare a riscurilor

BSCR este calculată prin agregarea diferitelor module de riscuri și sub-riscuri, luând în considerare efecte de corelare. În plus, se fac ajustări pentru capacitatea de absorbție a pierderilor. Suma BSCR, precum și cerințele de capital de solvabilitate aferente riscului operațional și ajustările pentru excedentele libere și impozitele amânate rezultă în SCR (cerința de capital de solvabilitate).

Figura 17 ilustrează compoziția modulelor corespunzătoare de riscuri și sub-riscuri. Fiecare risc în parte este calculat prin intermediul unei abordări bazate pe scenarii sau pe factori, și explicat în următoarele secțiuni. Toate calculele pe modulele de riscuri și sub-riscuri sunt bazate pe metodele statutare din Regulamentul Delegat (UE) 2016/35 al Comisiei².

Sub-modulul SCR pentru riscul de primă de lichiditate contraclică nu trebuie luat în considerare pentru evaluarea calitativă

Figură 7 Structura formulei standard

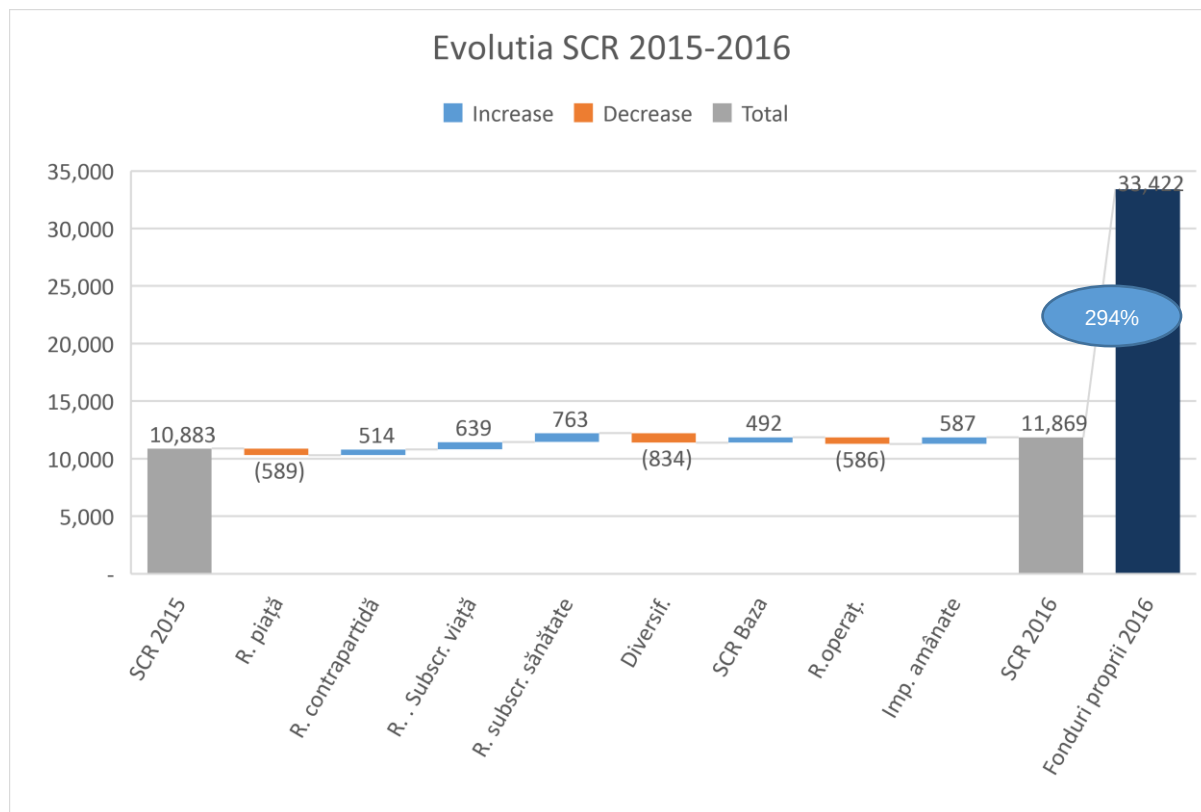
² Regulamentul delegat (UE) 2016/35 al Comisiei din 10 octombrie 2015 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)

Tabelul prezentat mai jos, ilustrează profilul de risc și compoziția SCR a Societății la data de 31 decembrie 2015 și la 31 decembrie 2016. Rata de solvabilitate este de 294% la data de 31 decembrie 2016 și ilustrează faptul că Societatea deține un capital adecvat profilului său de risc.

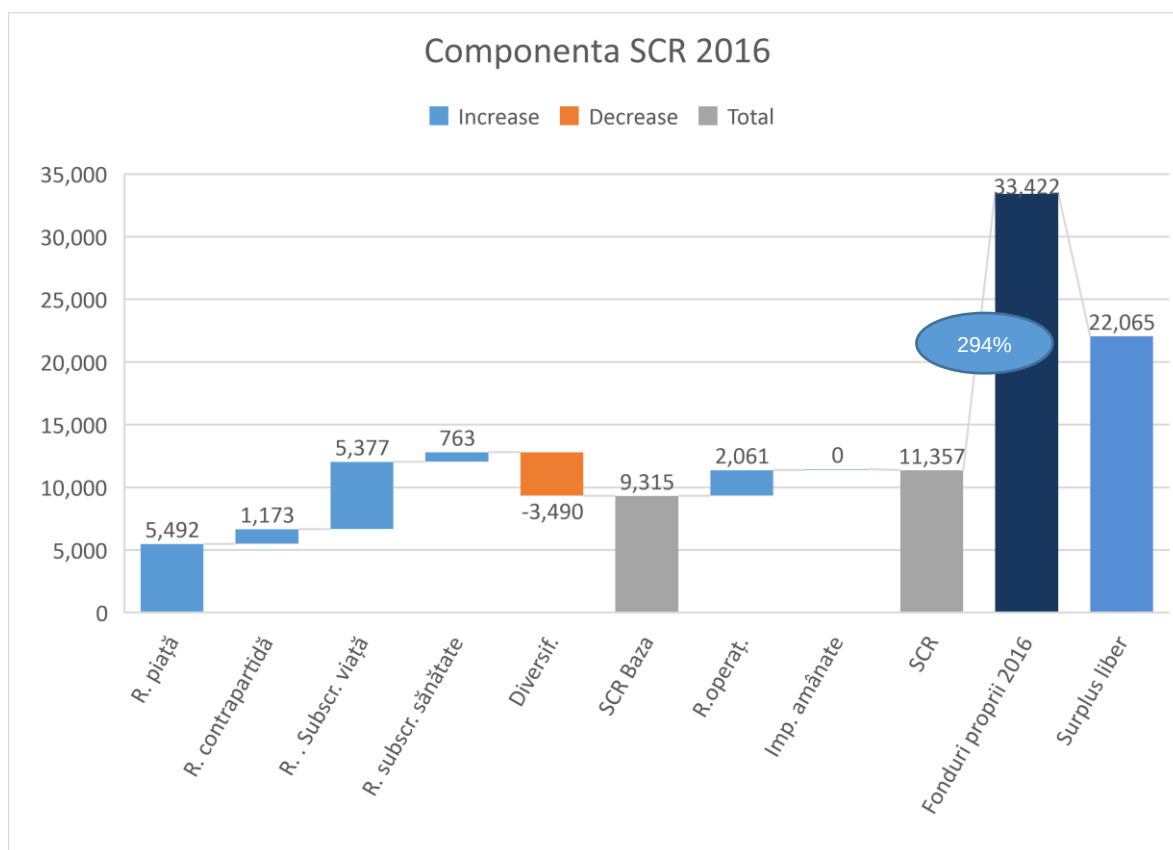
	2016	2015
Poziție	în Mii RON	în Mii RON
SCR	11,357	10,883
SCR Baza net (nBSCR)	9,315	8,823
Riscul de piață	5,492	6,081
Riscul de contrapartidă	1,173	659
Risc de subscriere pentru asigurarea de viață	5,377	4,739
Risc de subscriere pentru asigurarea generală		
Risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate	763	0
Diversificare	-3,490	-2,656
Imobilizări necorporale (riscuri aferente)	0	
Risc operațional	2,061	2,647
Diminuare prin impozite amânate	0	-587
Fonduri proprii pentru a acoperi SCR	33,422	24,137
Rata de solvabilitate	294%	222%
Surplus liber	22,065	13,255

Tabel 16 Profilul de risc - Calculul capitalului de solvabilitate pentru 2015/2016

Figura 10 ilustrează compoziția cerințelor SCR la 31 decembrie 2016 și evoluția acestora în comparație cu 31 decembrie 2015.

Figură 8 Evoluția SCR 2015/2016

Figură 9 Componenta SCR

Cresterea ratei de solvabilitate comparativ cu anul precedent a fost influențată de următorii factori:

Modificări ale Fondurilor Proprii

- Contractării în 2016 a unui împrumut subordonat de la UNIQA Insurance Group în sumă de 740 Mii EUR (3.405 Mii RON).
- Scăderii volumului de vânzări cu Raiffeisen spre finalul anului 2016 care a avut ca urmare o diminuare a ajustării privind cheltuielile de achiziție reportate aferente acestei linii de distribuție și implicit a generat o creștere a Fondurilor Proprii
- Scăderii celei mai bune estimări a obligațiilor asumate ca urmare a unor modificări în presupunerile modelului de evaluare a primelor subscrise pentru produsul de Flexi referitoare la scaderea progresivă a sumei asigurate pe orizontul de previzuire

Modificări ale cerinței de capital de solvabilitate

- Modificări în riscul de piață, ce are drept componente semnificative riscul aferent proprietăților deținute drept investiții, riscul de rată a dobânzii și riscul valutar, în principal ca urmare a evoluției macroeconomice și implicit a ratelor de dobândă.
- Creșterea riscului de contrapartidă spre finalul anului 2016, fiind influențată de împrumutul subordonat primit de la UNIQA Insurance Group în sumă de 740 Mii EUR (3.405 Mii RON) care nu fusese încă investit în instrumente financiare pe termen lung la acea dată
- Creșterea riscului de subscriere de asigurări de viață, preponderent atribuit riscurilor de mortalitate, reziliere și mortalitate catastrofală, care a evoluat în strânsă legătură cu volumul de afaceri
- Creșterea riscului de subscriere de asigurări de sănătate reclasificat în cursul anului 2016 pe această linie de afaceri

3.2 Riscul de subscriere

3.2.1 Descrierea riscului

Riscul de subscriere include următoarele module de risc:

- Risc de subscriere pentru asigurarea de viață

- Riscuri de subscriere pentru sănătate (similar asigurare generală)

Risc de subscriere pentru asigurarea de viață

Riscul de subscriere pentru asigurarea de viață este definit după cum urmează:

- a) Riscul de pierdere sau de modificări negative ale valorii datoriilor asociate contractelor de asigurare, care rezultă din fluctuațiile privind ratele mortalității, care sunt atribuite unei creșteri (risc de mortalitate) sau unei scăderi a ratei mortalității (risc de longevitate).
- b) Riscul de pierdere sau de modificări negative ale valorii datoriilor asociate contractelor de asigurare care rezultă din fluctuațiile privind ratele de invaliditate, boală și mortalitate (risc de invaliditate-morbiditate).
- c) Riscul de pierdere sau de modificări negative ale valorii datoriilor asociate contractelor de asigurare care rezultă din fluctuațiile privind cheltuielile administrative (cheltuieli operaționale) ale contractelor de asigurare și reasigurare (risc cheltuieli asigurări viață).
- d) Riscul de pierdere sau de modificări negative ale valorii datoriilor asociate contractelor de asigurare care rezultă din fluctuațiile privind ratele de reziliere, anulare, reînnoire și răscumpărare pentru polițele de asigurare (risc de reziliere).
- e) Riscul de pierdere sau de modificare negativă a valorii datoriilor asociate contractelor de asigurare, care rezultă dintr-o incertitudine semnificativă a prețurilor și ipotezelor de provizionare, legate de evenimente extreme sau neperiodice (risc catastrofă viață).

Risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate

Riscul de subscriere pentru asigurarea de sănătate este definit după cum urmează:

- a) Riscul de pierdere sau de modificări negative ale valorii datoriilor asociate contractelor de asigurare care rezultă din fluctuațiile privind costurile ocazionate în administrarea contractelor de asigurare și reasigurare.
- b) Riscul de pierdere sau de modificări negative ale valorii datoriilor asociate contractelor de asigurare care rezultă din fluctuațiile privind distribuția, frecvența și gravitatea riscurilor asigurare, precum și din valoarea plăților legate de performanță de la momentul provizionării.
- c) Riscul de pierdere sau de modificare negativă a valorii datoriilor asociate contractelor de asigurare, care rezultă dintr-o incertitudine semnificativă a prețurilor și ipotezelor de provizionare, legate de epidemii majore și riscurile aferente acestora.

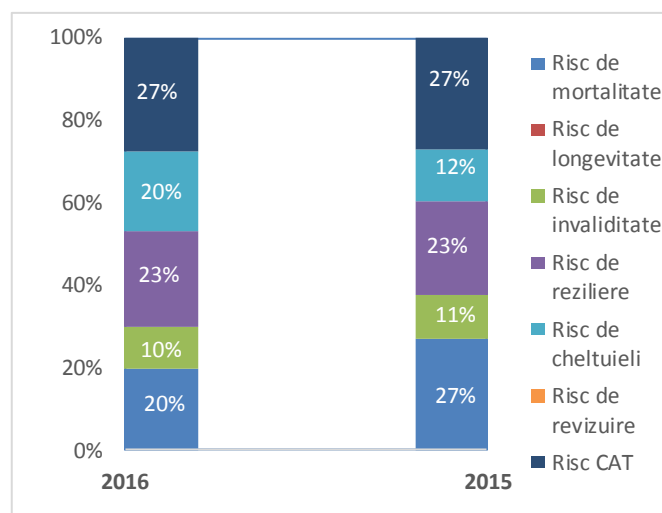
3.2.2 Expunerea la risc

Risc de subscriere pentru asigurarea de viață

Procentul de risc de subscriere pentru modulul de risc viață asupra întregii cerințe de capital de solvabilitate este în valoare de 47%. Riscurile de reziliere, de mortalitate și CAT sunt principalii factori de risc pentru riscul de subscriere la viață. În exercițiul financiar 2016, creșterea rezilierii și ipotezele privind opțiunile de numerar au dus la cerințe mai mari privind capitalul de risc pentru reziliere. Așa cum este descris și în capitolul 2.3 Evaluarea riscurilor, șocul relevant pentru șocul de risc de reziliere în 2016 este cel descrescător.

	2016		2015	
Pozitie	în Mii RON	in %	în Mii RON	in %
Risc de subscriere SCR	5,377	100%	4,739	100%
Risc de mortalitate	1,648	20%	2,055	27%
Risc de longevitate	-	0%	-	0%
Risc de invaliditate	837	10%	793	11%
Risc de reziliere	1,974	24%	1,685	22%
Risc de cheltuieli	1,648	20%	935	12%
Risc de revizuire	-	0%	-	0%
Risc CAT	2,286	27%	2,048	27%
Diversificare	(3,016)		(2,778)	

Tabel 17 SCR risc subscriere viață

Figură 10 Distribuție risc subscriere viață

Figura anterioară ilustrează evoluția cotei diferitelor module de sub-riscuri asupra riscului de subscriere pentru viață (fără diversificare), în procente. Procentul riscului de cheltuieli a crescut la 27% la 31 decembrie 2016(2015: 12%) datorită modificării structurii costurilor în anul de raportare.

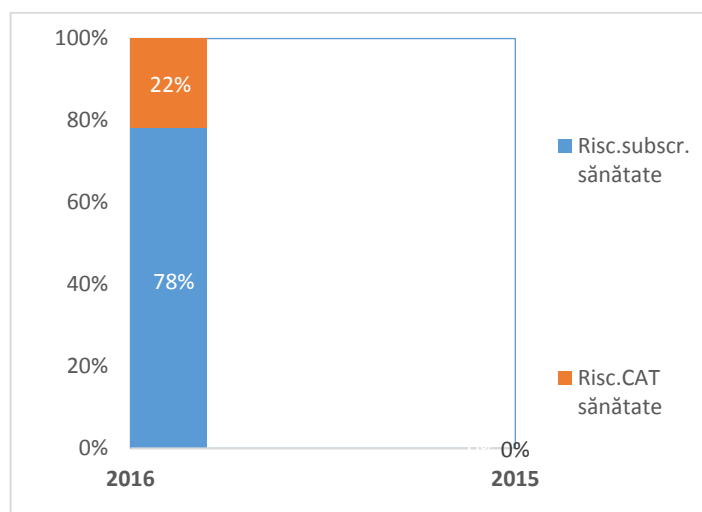
Riscuri de subscriere pentru sănătate (similar cu asigurarea generală)

Tabelul de mai jos ilustrează componența riscului de subscriere pentru modulul de sub-risc sănătate (similar cu asigurarea generală). Riscul de prime și rezerve este principalul factor de risc pentru acest modul.

	2016		2015	
Pozitie	în Mii RON	in %	în Mii RON	in %
Risc de subscriere SCR pentru sănătate	763	100.00%	0	
Riscuri de subscriere de sănătate pentru similar viață	0	0.00%	0	0.00%
Riscuri de subscriere de sănătate pentru similar non-viață	691	78.09%	0	0.00%
Risc CAT asigurare de sănătate	194	21.91%	0	0.00%
Diversificare	-122		0	

Tabel 18 Risc subscriere sănătate (similar asigurare generală)

Creșterea riscului de subscriere pentru sănătate (similar cu asigurarea generală) în anul 2016 se datorează lansării reclasificării acestei linii comerciale pe aceasta clasă de produse.

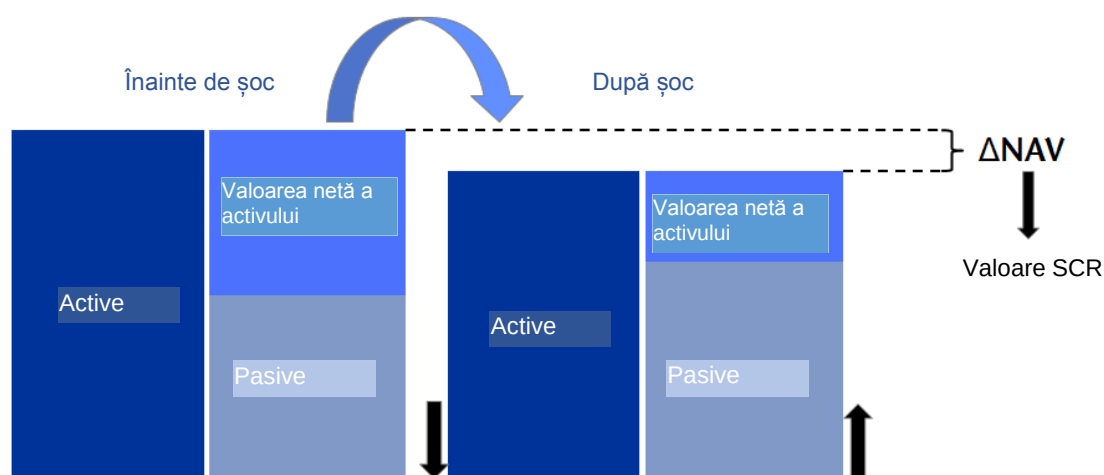
Figură 11 Risc subscriere sănătate (similar asigurare generală)

Figura de mai sus ilustrează dezvoltarea cotei diferitelor categorii de risc pentru riscul de subscriere la sănătate, similar cu asigurarea generală (fără diversificare).

3.2.3 Evaluarea riscurilor

Risc de subscriere pentru asigurarea de viață³

Cerința de capital de solvabilitate pentru riscul de subscriere la asigurările de viață și diminuarea riscurilor din participațiile viitoare la profit sunt calculate aplicându-se factorii și metodele de risc descrise în Regulamentele delegate 2016/35 în capitolul privind riscul de subscriere pe module. Cerința privind capitalul de solvabilitate per sub modul de risc este derivată din modificarea celor mai bune estimări pentru plățile garantate sub șoc. Următoarea figură ilustrează abordarea NAV.

Figură 12 Ilustrarea abordării NAV

Următorul tabel ilustrează aplicarea de șocuri per sub module de risc conform abordării NAV. pe această bază se calculează NAV (Valoarea netă a activului).

³ Regulamentul delegat (UE) 2016/35, Capitolul V, Secțiunea 3, articolul 136ff

Sub-modul de risc	Șoc utilizat
Risc de mortalitate	Creștere spontană permanentă a ratei mortalității cu 15 %
Risc de longevitate	Scădere spontană permanentă a ratei mortalității cu 20 %
Risc de invaliditate	O combinație a următoarelor modificări spontane permanente: creșterea ratei de invaliditate și morbiditate cu 35% în următoarele 12 luni, 25% în perioada de după următoarele 12 luni, precum și scăderea ratei invalidității și morbidității cu 20%.
Risc de reziliere	Se folosesc 3 șocuri: • Scăderea iminentă și constantă privind exercitarea drepturilor de opțiune, cu 50% • Creșterea iminentă și constantă privind exercitarea drepturilor de opțiune, cu 50% • O reziliere în masă bazată pe o combinație de diferite evenimente iminente
Risc de cost	O combinație a următoarelor evenimente iminente și constante: • O creștere a costurilor cu 10%, precum și • O creștere a costului ratei inflației cu 1%
Risc de revizuire	O creștere iminentă și constantă a plăților anuale pentru anuități, care sunt expuse la un risc de revizuire de 3%; nu se aplică pentru anul 2016
Risc CAT	O creștere iminentă și constantă cu 0,15% a ratelor de mortalitate pentru următoarele 12 luni, exprimată în puncte procentuale

Tabel 19 Șocuri utilizate pe sub-modulul de risc

Aplicând factorii de corelare, care sunt descriși în Regulamentul Delegat 2016-35, rezultatele sub modulelor de risc sunt agregate pentru a stabili cerința de capital de solvabilitate pentru riscul de subscriere pentru asigurarea de viață. Pentru calculul riscului de reziliere sunt alese numai acele scenarii care duc la o creștere a celei mai bune estimări (de exemplu ipoteza scăderii, respectiv a creșterii cotelor de reziliere sau ipoteza unei rezilieri în masă).

Riscul de subscriere pentru sănătate⁴ (similar cu asigurarea generală)

Modelul standard în conformitate cu Regulamentul delegat 2016/35⁵ este aplicat la calcularea cerinței privind capitalul de solvabilitate pentru risc de subscriere de sănătate (similar cu asigurările generale). În acest scop, este utilizată o abordare identică cu cea pentru riscul de subscriere pentru asigurările generale.

Pentru calculul riscului de catastrofă la asigurarea de sănătate, sunt calculate două scenarii de stres diferite. Scenariile includ a) riscul de accident în masă, b) riscul de concentrare pentru accidente. Rezultatele acestor scenarii sunt corelate într-un singur risc de catastrofă.

3.2.4 Concentrarea riscurilor

Nu există o concentrare semnificativă a riscului geografic la asigurările de viață.

3.2.5 Minimizarea riscurilor

Risc de subscriere pentru asigurarea de viață

În contextul asigurărilor de viață, sunt aplicate următoarele tehnici clasice de diminuare a riscurilor:

- O stabilire atentă a dobânzii actuariale la un nivel, care poate fi obținut pe termen lung
- Selectarea riscurilor prin pre-selectarea părților interesate pentru produse de asigurări de viață (de exemplu, prin intermediul evașuării medicale)
- O selectare corectă a tabelelor de mortalitate și viață pentru a se asigura că acestea corespund titularilor de polițe din cadrul Societății

⁴ Regulamentul delegat (UE) 2016/35, Capitolul V, Secțiunea 4, articolul 144ff

⁵ Regulamentul delegat (UE) 2016/35, Capitolul V, Sub-secțiunea 7, Secțiunea 2, articolul 114ff

- O includerea clauzelor de ajustare a primelor în contractele de asigurare individuală și invaliditate profesională

Pe lângă aceste tehnici clasice de diminuare a riscurilor, Societatea aplică și un program strategic, care este menit să asigure durabilitatea modelului de afaceri. Scopul acestui program strategic este acela de a obține o activitate profitabilă legată de asigurările de viață, într-un mediu economic cu o rată scăzută a dobânzii, în cadrul bugetului de risc existent. Societatea se axează pe patru piloni strategici

- Reguli de management
- Profitabilitatea contractelor noi
- Proces permanent de management al portofoliului activ
- Folosirea reasigurării

Reguli de management

Regulile de management aplicate în Societate includ reguli pe care le-a stabilit chiar Directoratul. Regulile sunt definite în detaliu de către comitetele înființate. Regulile sunt esențiale pentru modelele de risc de bază și includ informații și reglementări detaliate cu privire la participarea la profit. Scopul este acela de a obține o supra-îndeplinire permanentă a cerințelor minime statutare, în conformitate cu reglementările locale privind distribuția profitului. În plus, trebuie asigurat faptul ca surplusul care corespunde cerințelor minime statutare să fie disponibile ca tampon pentru un an.

Pe lângă regulile de distribuire a profitului, au fost definite reguli de management privind gestionarea activelor și pasivelor. Aceste reguli asigură faptul că obligațiile garantate sunt respectate pe termen lung și, dacă este posibil, indiferent de modificarea ratelor dobânzilor (așa-numita corelare cu fluxul de numerar).

Profitabilitatea contractelor noi

Pentru a asigura profitabilitatea contractelor noi, sunt implementate procese standardizate care includ procese de emisie a produselor și teste de profitabilitate. Astfel, este posibil să se reacționeze rapid la condițiile de piață și să se reducă garanțiile dacă este cazul și/sau să se ajusteze factorii exogeni (de exemplu la nivelul ratei dobânzii). Fiecare produs trebuie să fie supus testului de profitabilitate. Cerința minimă la testare este ca noul contract să aducă o contribuție pozitivă la fondurile proprii.

Proces permanent de management al portofoliului activ

În cadrul Societății a fost implementat un proces continuu de management al portofoliului în vigoare. Acest proces are drept scop identificarea segmentelor nerentabile și indicarea măsurilor posibile pentru corecția acestor segmente nerentabile.

Folosirea reasigurării

Organizarea și contractarea de reasigurare oferă avantaje esențiale pentru optimizarea și controlul capitalul de risc necesar. Valoarea transferului de risc către UNIQA Re AG, Elveția, este definită în funcție de planificarea cerințelor de capital de solvabilitate, care sunt stabilite prin dezvoltarea strategiei de risc. În momentul de față, folosirea reasigurării este redusă și se rezumă la reasigurare facultativă la nivelul Societății.

Risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate

Procesul continuu de management al portofoliului activ se desfășoară anual, prin stabilirea și evaluarea nevoii de ajustare a tarifelor. Eficacitatea tehnicilor de diminuare a riscurilor pentru activitatea de asigurări de sănătate este evaluată prin compararea plăților așteptate și efectuate, precum și prin calculul marjei de contribuție.

3.3 Riscul de piață

3.3.1 Descrierea riscului

Riscul de piață reflectă riscul rezultat din gradul de volatilitate al prețurilor de piață ale instrumentelor financiare, care au un impact asupra valorii activelor și pasivelor Societății.

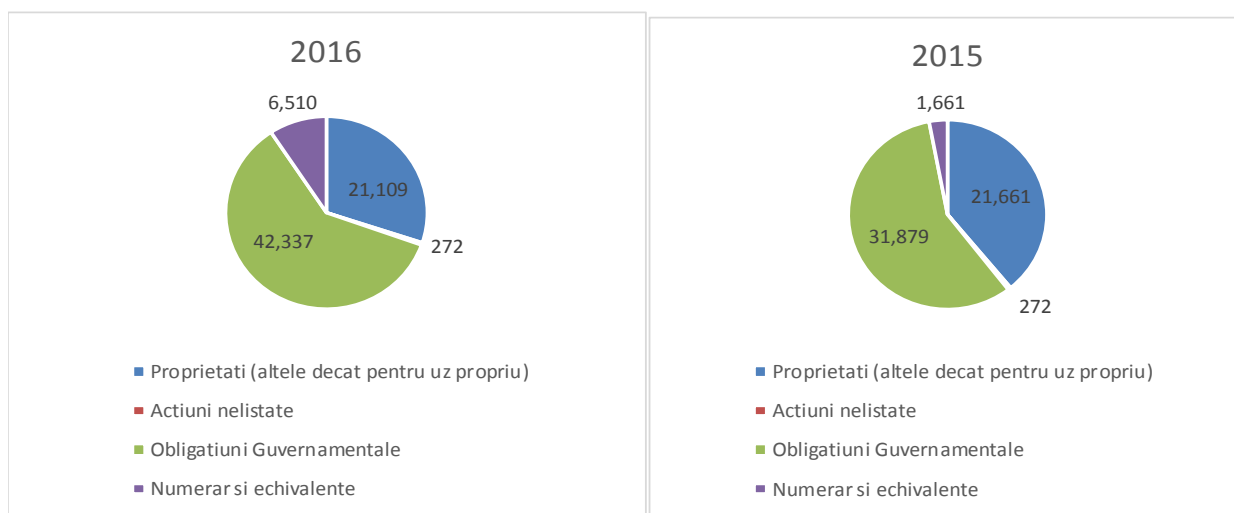
Acesta trebuie să reflecte în mod adecvat incongruitatea structurală dintre active și pasive, acordând o atenție specială duratei acestora. Ca parte din modelul SCR, riscul de piață este împărțit în următoarele sub module de risc ilustrate în tabelul de mai jos, care respectă Directiva 2009/138/CE.

Sub-modul de risc	Definiție
Riscul valutar	Senzitivitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare față de modificarea nivelului sau volatilității ratelor de curs valutar.
Risc de rată a dobânzii	Senzitivitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare față de modificarea curbei ratei dobânzii sau față de volatilitatea ratelor de dobândă.
Risc privind acțiunile	Senzitivitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare față de modificarea nivelului sau volatilității prețurilor de piață ale acțiunilor.
Riscul de bunuri imobiliare / proprietăți	Senzitivitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare față de modificarea nivelului sau volatilității prețurilor de piață ale bunurilor imobiliare.
Risc de marja de credit	Senzitivitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare față de modificarea nivelului sau volatilității marjelor de credit față de curba ratei dobânzii lipsite de riscuri.
Riscul de concentrare	Riscuri suplimentare pentru o societate de asigurare sau reasigurare, provenind fie din lipsa de diversificare a portofoliului de active, sau dintr-o expunere ridicată la riscul de neplată printr-un emitent unic sau un grup de emitenți afiliați de garanții.

Tabel 20 Riscul de piață module de sub risc și definițiile acestora

3.3.2 Expunerea la risc

Figura 15 ilustrează alocarea activelor portofoliului de investiții al Societății la data de 31.12.2016 și la 31.12.2015

Figură 13 Alocarea activelor (pe baza Bilanțului Economic)

Activitățile de investiții din anul 2016 au fost puternic influențate de o abordare de investiții orientată către partea de pasive. Pentru creșterea afacerii rezultată din activitatea de asigurări de viață, numerarul disponibil pentru investiții a fost direcționat mai ales către obligațiuni de stat, așa cum se poate vedea în anterioară. În plus, creșterea numerarului la sfârșitul anului 2016 se datorează în principal primirii unui împrumut subordonat de la UNIQA Grup care nu fusese încă investit la finalul anului.

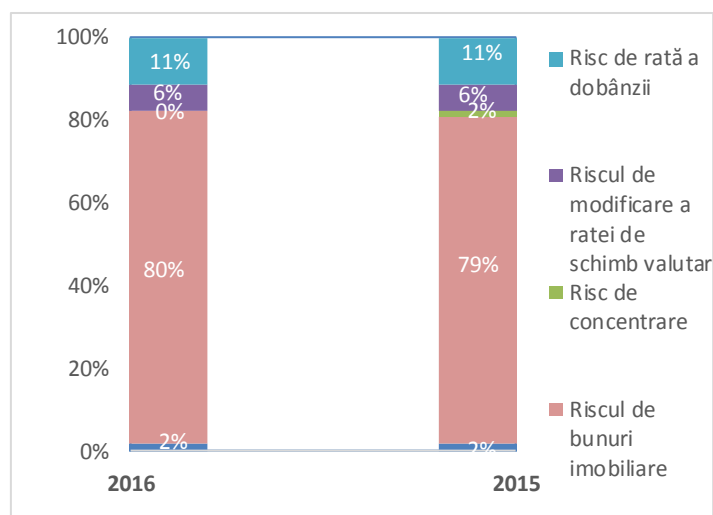
Ca rezultat, portofoliul de proprietăți a scăzut în pondere comparativ cu anul precedent, acesta fiind un

portofoliu moștenit, costând în principal din patru proprietăți, fără achiziții sau cesiuni pe parcursul perioadei.

	2016		2015	
Poziție	în RON TSD	procent	în RON TSD	procent
Risc de piață BSCR	5,492	100%	6,081	100%
Risc de rată a dobânzii	29	0%	773	11%
Risc privind acțiunile	129	2%	127	2%
Riscul de bunuri imobiliare	5,277	90%	5,415	79%
Risc de marjă de credit	-	0%	33	0%
Risc de concentrare	-	0%	114	2%
Riscul de modificare a ratei de schimb valutar	408	7%	418	6%
<i>Diversificare</i>	-351		-799	

Tabel 21 SCR pentru riscul de piață

Principalul impact al scăderii riscul de piață provine din rata de discount folosită la finalul acestor perioade, a dezinvestirii instrumentelor financiare în valuta (EUR) care erau reflectate în riscul de marjă de credit și risc de concentrare.

Figură 14 Compoziția riscului de piață

Figura anterioară ilustrează evoluția cotei diferitelor module de sub-riscuri asupra riscului de piață (fără diversificare), în procente.

3.3.3 Evaluarea riscului⁶

Societatea calculează riscul de piață conform formulei standard, așa cum este descrisă în Directiva Solvabilitate II. Riscul de piață constă din sub module de risc, așa cum sunt definite în formula standard, care sunt agregate prin intermediul unei matrice de corelare. Pentru corelarea dintre riscul de rată a dobânzii și riscul privind acțiunile, riscul de bunuri imobiliare și riscul de marjă de credit, sunt disponibili doi factori diferiți. În acest sens, Societatea folosește factorul de corelare de 0.5, deoarece scenariul unei scăderi a ratei dobânzilor duc la o cerere mai mare de capital pentru riscul de rată a dobânzii. Calculul cerințelor de capital pentru diferitele sub-module de risc sunt prezentate mai jos.

⁶ Regulamentul delegat (UE) 2016/35, Capitolul V, Secțiunea 5, articolul 164ff

Riscul de rată a dobânzii

Cerințele de capital pentru riscul de rată a dobânzii se calculează prin aplicarea a două scenarii de stres asupra tuturor activelor care sunt sensibile la modificările ratei dobânzii și prin stabilirea unei pierderi potențiale a fondurilor proprii inițiale. Unul dintre scenarii simulează o creștere a ratelor dobânzii și celălalt o scădere a ratelor dobânzii. Cu toate acestea, numai acel scenariu care provoacă cea mai mare schimbare negativă este considerat ca fiind relevant pentru calculul cerințelor de capital. Scenariile sunt aplicate la curba de randament în moneda respectivă, prezentată de EIOPA, iar consecințele asupra cerințelor de capital sunt agregate la final. Conform abordării standard, se va face o distincție între următoarele două cazuri:

- Scenariu pentru o creștere a ratelor dobânzii: Creșterea estimată a ratei dobânzii fluctuează între 70% pentru scadențele de până la doi ani și 26% pentru scadențele de 20 de ani. Începând cu scadențele de 20 de ani, creșterea ratelor dobânzii este redusă în mod linear până la 20% pentru scadențele de 90 de ani sau mai mult. În orice caz, creșterea ratelor dobânzii este în valoare de cel puțin un punct procentual.
- Scenariu pentru o scădere a ratelor dobânzii: Scăderea estimată a ratei dobânzii fluctuează între 75% pentru scadențele de până la un an și 29% pentru scadențele de 20 de ani. Începând cu scadențele de 20 de ani, scăderea ratelor dobânzii este redusă în mod linear până la 20% pentru scadențele de 90 de ani sau mai mult. Scăderea ratelor dobânzii de bază fără risc este egală cu zero.

Așa cum se descrie mai sus, scenariul unei scăderi a ratelor dobânzii duc la cerințe mai mari de capital și este prin urmare considerată baza de calcul de către Societate.

Riscul privind acțiunile

Pentru calculul riscului privind acțiunile, Societatea utilizează abordarea standard conform articolului 105 (5) din Directivă. Aceasta se bazează pe derivarea modificărilor din valoarea activului net în cadrul testelor de rezistență la stres pe bază de scenarii, inclusiv un factor de ajustare simetrică și consecințele aferente asupra capitalurilor proprii.

În contextul abordării standard pentru riscul privind acțiunile, se face distincția între așa-numitele "Acțiuni de tip 1" și „Acțiuni de tip 2”.

- Acțiuni de tip 1: acestea sunt listate pe piețele reglementate din țările care sunt membre ale SEE sau OECD, sau care sunt tranzacționate prin facilități multilaterale de tranzacționare, ale căror sedii sociale sau birouri se află în State Membre UE.
- Acțiuni de tip 2: acestea sunt altele decât mărfurile și alte investiții alternative. Acestea cuprind de asemenea toate celelalte active, altele decât cele acoperite prin sub-modulele de risc riscul de rata a dobânzii, riscul de bunuri imobiliare sau riscul de marjă de credit.

Societatea deține investiții de tipul 2, respectiv acțiuni nelistate.

Pentru calculul cerințelor de capital pentru riscul privind acțiunile, se vor folosi următoarele scenarii:

- Scenariu pentru capitalurile proprii de tip 2: O scădere instantanee a valorii de piață de 49%, inclusiv o ajustare simetrică de până la (+/- 10%), precum și scădere instantanee de 22 procente din valoarea de piață a acțiunilor ale societăților respective.

Riscul de bunuri imobiliare

Calculul cerințelor de capital pentru riscul de bunuri imobiliare corespunde unei pierderi a fondurilor proprii inițiale în cazul unei scăderi instantanee a valorii tuturor valorilor imobiliare cu 25%.

Risc de marjă de credit

Cerința de capital pentru riscul de marjă de credit se calculează prin agregarea sumei cerințelor de capital sub scenariile de stres pentru obligațiuni și credite, securități și derivate de credit, acolo unde

este cazul. În conformitate cu formula standard, se aplică anumite derogări pentru obligațiuni, credite și produse derivate, legate de anumite organizații, guverne și bănci. Societatea aplică aceste derogări. Pentru grupurile descrise mai sus, se aplică metodele în conformitate cu abordarea standard.

Cerința de capital pentru obligațiuni și împrumuturi (sunt excluse creditele ipotecare pentru proprietăți rezidențiale) este stabilită prin intermediul unui calcul bazat pe factori, în cadrul unui scenariu de stres. Calculul presupune valoarea de piață a instrumentului și ia în considerare evaluarea și durata creditului. Se presupune că marja de credit a tuturor instrumentelor va crește, ceea ce va duce la o scădere iminentă a valorii obligațiunilor. Șocul riscului de marjă de credit a obligațiunilor și creditelor este o funcție concavă a duratei.

Riscul de concentrare

Cerințele de capital pentru riscul de concentrare sunt calculate prin aplicarea factorilor de risc, definiți în conformitate cu formula standard, care sunt peste pragurile clar definite, în funcție de nivelul calității de credit.

În conformitate cu formula standard, se aplică anumite derogări la calcul riscului de concentrare, care exclud din calcul anumite expuneri la risc. Societatea aplică aceste derogări.

Pragurile sunt definite pentru fiecare nivel de calitate de credit. Ulterior, se evaluează dacă diferitele expuneri la risc depășesc pragurile respectivului nivel de calitate de credit. Cu condiția ca pragurile să fie depășite, factorii de risc prescriși în formula standard se aplica la surplusul expunerii la risc de peste prag, iar suma tuturor cerințelor va fi agregată.

Riscul valutar

Cerința de capital pentru riscul valutar este calculată prin aplicarea a două șocuri de valută, definite în conformitate cu formula standard, asupra fiecărei valute relevante și prin stabilirea consecințelor relevante asupra fondurilor proprii. Riscul valutar se referă la toate pozițiile sensibile la modificările valutare pe partea de active și pe partea de pasive. Consecințele șocurilor pentru fondurile proprii inițiale sunt agregate. Conform abordării standard, este considerată relevantă fiecare valută pentru care fluctuațiile de curs valutar afectează fondurile proprii originale ale Societății.

Sunt aplicate două șocuri pentru calculul riscului valutar. Cu toate acestea, numai acel șoc care produce cea mai mare schimbare negativă este considerat ca fiind relevant pentru calculul cerințelor de capital. Conform abordării standard, se va face o distincție între următoarele două șocuri de curs valutar:

- Reevaluarea valutară: Reevaluarea valutei comparativ cu moneda națională, cu 25%.
- Devalorizarea valutară: Devalorizarea valutei comparativ cu moneda națională, cu 25%.

3.3.4 Concentrarea riscurilor

Pe lângă evaluarea riscului de concentrare, așa cum este prevăzută în formula SCR standard, toți emitenții (respectiv toate grupurile de emitenți) sunt monitorizați/e în contextul sistemului intern de limite, pe baza măsurării riscului economic. În același timp, se monitorizează dacă volumele de investiții ale emitenților, comparativ cu volumul total de investiții, depășesc anumite praguri, care sunt definite în funcție de bonitatea emitentului.

În cazul în care se întâmplă acest lucru, se va alocă o primă de risc pentru elementele care depășesc pragurile.

3.3.5 Minimizarea riscurilor

În calitate de investitor pe bază de pasive, trebuie să luăm în considerare specificul pasivelor noastre în definirea politicii de investiție a activelor, în sensul alinierii activelor și pasivelor. Am definit și am implementat limite clare legate de procesul de alocare strategică a activelor (SAA), pentru a limita riscul nostru de piață la un volum acceptabil.

3.4 Riscul de contrapartida /riscul de neplată

3.4.1 Descrierea riscului

În conformitate cu Directiva 2009/138/CE (articolul 105), riscul de contrapartida sau riscul de neplată va reflecta pierderile posibile datorate unei neplăți neașteptate, sau a deteriorării bonității contrapartidelor și debitorilor Societăților de asigurare și reasigurare pentru următoarele 12 luni. Riscul de contrapartida/ riscul de neplată acoperă contractele de diminuare a riscurilor precum contractele de reasigurare, precum și creanțele de la intermediari și toate celelalte riscuri de credit care nu sunt acoperite de modulul de risc de marjă de credit. Acesta va ține cont de garanțiile reale sau de celelalte gajuri deținute în contul Societății de asigurări sau de reasigurări și de riscurile asociate acestora. Pentru fiecare contrapartidă, riscul de credit/ riscul de neplată va ține cont de expunerea generală la risc a contrapartidei respective, indiferent de forma juridică a obligațiilor contractuale ale acesteia față de societatea respectivă.

În conformitate cu specificațiile formulei standard, riscul de credit sau riscul de neplată constă din următoarele două tipuri:

- Expunere la risc conform cu Tipul 1 acoperă expunerile care nu pot să fie diversificate, în care contrapartida este probabil să aibă rating. Acest tip cuprinde de obicei: contracte de reasigurare, derivate, securitizări, depozite bancare, scrisori de credit, garanții și produse aflate la giranți terți.
- Expunere la risc conform cu Tipul 2 cuprinde de obicei toate expunerile, care nu sunt acoperite de sub modulul de risc de marjă de credit, dar care sunt de obicei foarte diversificate și care nu au un rating. Acest tip cuprinde de obicei: creanțe de la intermediari, creanțe de la titulari de polițe, împrumuturi garantate cu polițe de asigurare, scrisori de credit, garanții și credite ipotecare.

3.4.2 Expunerea la risc

Riscul de credit sau riscul de neplată al Societății este:

	2016		2015	
Pozitie	în Mii RON	în %	în Mii RON	în %
Total CDR	1,173	100%	659	100%
Total CDR tip 1	1,139	96%	295	42%
Total CDR tip 2	44	4%	409	58%
Diversificare	(11)		-44	

Tabel 22 Riscul de credit sau riscul de neplată în conformitate cu Tipul 1 și Tipul 2

Tabelul 23 arată compunerea riscului de credit sau a riscului de neplată pentru anii 2015 și 2016. Se face o distincție între tipul 1 și tipul 2 de expunere la risc. Creșterea riscului de contrapartidă spre finalul anului 2016, în special pe tipul 1, este influențată de împrumutul subordonat primit de la UNIQA Insurance Group în sumă de 740 Mii EUR echivalent a 3,405 Mii RON care nu fusese încă investit în instrumente financiare pe termen lung la acea dată.

3.4.3 Evaluarea Riscului⁷

Factorii și metodele de risc descrise în Regulamentul Delegat 2016/25, în capitolul privind modulul de

⁷ Regulamentul delegat (UE) 2016/35, Capitolul V, Secțiunea 6, articolul 189ff

risc de contrapartidă, vor fi utilizate pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate pentru riscul de credit sau riscul de neplată.

Cerința de capital pentru tipul 1 și tipul 2 este stabilită în baza pierderii în caz de nerambursare (Loss-Given-Default, pierdere la faliment), denumită și LGD. Prin urmare, orice pasive ale unei contrapartide care trebuie rambursate în caz de neplată, dar nu înainte de momentul în care pasivele urmează a fi contabilizate, pot fi folosite pentru reducerea LGD. Există linii directe clare pentru calculul LGD în funcție de forma de expunere. În plus, linii directe clare reglementează nivelul până la care pot fi utilizate efecte de diminuare a riscurilor.

3.4.4 Concentrarea riscurilor

În caz de neplată, riscul potențialelor concentrări care rezultă din transferul unei societăți de reasigurare către câțiva reasigurători, pot conduce la riscuri pentru anumiți reasigurători. Societatea reglementează acest risc prin intermediul unei societăți de reasigurare internă din Grup, către care societățile locale cedează activități, societate care, la rândul său, este responsabilă de selecția reasigurătorilor externi. În acest scop, UNIQA Re a încheiat o politică de reasigurare, care reglementează clar selecția contrapartidelor și evită astfel de concentrări externe (de ex. s-a stabilit că un singur reasigurător poate deține maxim 20% dintr-un contract, și că fiecare reasigurător trebuie să aibă minim un A în rating pentru a fi selectat).

3.4.5 Minimizarea riscurilor

Societatea a stabilit următoarele măsuri pentru a limita riscul de credit sau riscul de neplată:

- Limite
- Rating-uri minime
- Proceduri de reamintire

Pentru evitarea concentrărilor cu privire la riscul de neplată și riscul de credit, pentru Societate sunt definite limite ale depozitelor bancare. Aceste limite sunt monitorizate la fiecare două săptămâni.

Pentru reasigurătorii externi, sunt definite ratinguri minime și o limită superioară pentru expunerea eliberată per reasigurător. Pentru menținerea la un nivel cât mai mic al nivelului de creanțe de la intermediarii de asigurări și societățile de asigurare, au fost implementate proceduri clare de reamintire. Acestea sunt supuse unei monitorizări periodice, prin posibilități precise de evaluare.

3.5 Riscul de lichiditate

3.5.1 Descrierea riscului

Riscul de lichiditate este alcătuit din riscul de lichiditate de piață și riscul de refinanțare. Riscul de lichiditate reprezintă riscul ca un activ să nu poată fi tranzacționat suficient de rapid pentru a preveni o pierdere sau a realiza profitul necesar. Riscul de refinanțare poate apărea dacă societatea de asigurare nu poate să realizeze activele pentru a-și onora obligațiile financiare la scadență.

3.5.2 Expunerea la risc

Următorul tabel arată profitul așteptat în primele viitoare. Valorile prezentate iau în calcul probabilitatea de apariție, gradul daunei, precum și riscurile, care sunt clasificate ca fiind semnificative și nesemnificative.

	2016	2015
Poziție	în Mii RON	în Mii RON

Profit așteptat în prime viitoare	3,907	4,370
Din care generale		
Din care sănătate similare asigurări generale		
Din care sănătate similare viață		
Din care viață	3,907	4,370

Tabel 23 Expunerea la riscul de lichiditate

3.5.3 Evaluarea riscurilor și diminuarea riscurilor

În ceea ce privește riscul de lichiditate, se va face distincția între două tipuri de obligații:

- Obligații cu o scadență sub 12 luni;
- Obligații cu o scadență de peste 12 luni;

Obligații cu o scadență sub 12 luni;

Pentru a se asigura că Societatea își poate onora obligațiile de plată în următoarele 12 luni, s-a implementat un proces periodic de planificare, pentru a asigura disponibilitatea unor sume corespunzătoare de numerar pentru acoperirea fluxurilor de numerar anticipate. Planurile de lichidități sunt pregătite ca parte a procesului de planificare. Ajustarea și monitorizarea constantă a acestor planuri este asigurată printr-un proces clar și structurat. În plus, este disponibilă zilnic o sumă minimă de lichidități, ca rezervă de numerar, în funcție de modelul de afaceri.

Obligații cu o scadență de peste 12 luni;

Pentru minimizarea riscului de lichiditate pentru următoarele 12 luni, Societatea a definit o alocare strategică a activelor pentru a încorpora fluxurile de ieșire așteptate pentru pasivele cu o scadență de până la 30 de ani. Această abordare este monitorizată permanent. În plus, pentru a minimiza riscul de lichiditate pentru o perioadă mai lungă de 12 luni, în activitatea de asigurări de viață se aplică o abordare specială, în funcție de natura pe termen lung a obligațiilor acestora.

3.6 Riscul operațional

3.6.1 Descrierea riscului

Riscul operațional descrie riscul de pierderi financiare, provocate de procese interne insuficiente, sisteme, resurse de personal sau evenimente externe.

Riscul operațional include riscul juridic, dar nu riscul reputațional și riscul strategic. Riscul juridic este riscul de pierderi financiare datorat plângerilor sau incertitudinii privind aplicabilitatea sau interpretarea contractelor, legilor sau a altor cerințe legale.

Subiectele prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului fac obiectul unei atenții speciale. Riscul operațional legat de acest subiect decurge din procese lipsă sau inadecvate pentru identificarea, monitorizarea, precum și raportarea pentru prevenirea potențialelor operațiuni de spălare a banilor.

3.6.2 Expunerea la risc

Societatea este expusă riscurilor operaționale într-un mediu variat. Aceste riscuri sunt identificate în mod periodic cu ajutorul catalogului de risc al Societății. Următoarele riscuri sunt identificate ca fiind semnificative:

- Riscul privind procesele, în special legate de procesele de bază
- Riscuri legate de resursele umane referitoare la lipsa personalului și dependența de persoane

cu cunoștințele cheie

- Riscuri IT (în special securitate IT și complexitatea sporită a mediului IT, precum și riscurile privind întreruperile activității).
- Diverse riscuri legate de proiecte

Următorul tabel ilustrează compoziția SCR pentru riscurile operaționale la data de 31.12.2016 și la 31.12.2015.

	2016	2015
Cerința de capital pentru riscul operațional bazată pe provizioanele tehnice	141	116
Cerința de capital pentru riscul operațional bazată pe primele câștigate	2,061	3,322
Risc operațional	2,061	2,647

Tabel 24 Cerința de capital de solvabilitate pentru riscul operațional

Așa cum apare în tabelul de mai sus, riscul operațional este direct influențat de componenta de calculație care pornește de la evoluția primelor subscrise câștigate în cursul perioadei de raportare.

3.6.3 Evaluarea riscului

Pentru calculul riscului operațional, Societatea aplică o abordare bazată pe factori, în conformitate cu formula standard descrisă în Directivă. Cerința de capital pentru riscul operațional corespunde celei mai mici dintre următoarele valori:

- Cerința de capital de bază aferentă riscului operațional, sau
- 30% din cerințele de capital de solvabilitate de bază calculate luate împreună, precum și adunarea unui factor, care corespunde cu 25% din sumă, care la rândul său corespunde costurilor pentru asigurările de viață apărute în ultimele 12 luni, al căror risc de investiție este acoperit de către titularii de polițe. Pentru calculul cerinței de capital de bază pentru riscul operațional, se va face distincția între două abordări:
- Calculul bazat pe prime: 4% din primele câștigate în sectorul de asigurări de viață (sunt excluse primele pentru care titularul de poliță acoperă riscul de investiții) și 3% din primele câștigate în sectorul de asigurări generale. În plus, în cazul creșterii acestor prime cu peste 120% comparativ cu anul precedent, vor fi adăugate marje suplimentare în conformitate cu abordarea standard.
- Calculul pe bază de rezerve tehnice: 0,45% din cea mai bună valoare estimată a rezervelor tehnice în sectorul de asigurări de viață (sunt excluse primele pentru care titularul de poliță acoperă riscul de investiții) și 3% din cea mai bună valoare estimată a rezervelor tehnice în sectorul de asigurări generale. Anumite valori sunt excluse în conformitate cu abordarea standard.

Cu toate acestea, pentru calculul cerințelor de capital este considerată relevantă numai abordarea conform căreia este necesar capitalul cel mai mare.

3.6.4 Concentrarea riscurilor

Concentrarea riscurilor în cadrul riscului operațional este evaluată în mod periodic și include, de exemplu, dependența față de canalele de distribuție, clienții majori sau personalul-cheie. În funcție de rezultatul evaluării, vor fi puse în acțiune măsuri adecvate de control (de exemplu, acceptarea riscurilor, minimizarea riscurilor, transferul riscurilor etc.). În plus, dezvoltarea concentrațiilor de riscuri cu privire la riscul operațional este minimizată prin:

- Un model de governanță clar și structurat, cu procese adecvate
- O funcție de conformitate durabilă, la care se face referință ca și conformare la reguli, precum și
- În sistem de control intern (SCI) clar enunțat și structurat.

3.6.5 Minimizarea riscurilor

Definirea măsurilor de diminuare a riscurilor este o etapă esențială în procesul de management al riscurilor pentru riscurile operaționale. În strategia de risc a Societății, preferința de risc pentru asumarea riscurilor operaționale este clasificată ca "scăzută". Prin urmare, Societatea va încerca să reducă pe cât de mult posibil riscul operațional.

Cele mai importante măsuri de limitare a riscurilor pentru riscul operațional sunt următoarele:

- Implementarea și menținerea unui sistem de control intern adecvat
- Optimizarea și supravegherea modului de desfășurare a proceselor
- Educarea și instruirea continuă a personalului, precum și
- Pregătirea de planuri specifice în caz de urgență

3.7 Analiza testelor de sensibilitate și scenariilor

3.7.1 Riscul de subscriere și riscul de piață

Societatea utilizează următoarele definiții pentru sensibilități, teste și scenarii de rezistență la stres, care sunt prezentate în tabelul următor.

Senzitivitate	Recalcularea unui KPI pe baza modificării unui parametru de intrare. Modificarea nu este semnificativă/extremă și poate avea fie un impact pozitiv, fie unul negativ.
Scenariu	Impactul unui KPI pe baza modificării în general a mai mult de un parametru de intrare. Modificarea poate avea fie un impact pozitiv, fie unul negativ. Scenariile sunt de obicei legate de evenimente (de ex. scenarii istorice).
Test de rezistență la stres	Recalcularea unui KPI pe baza modificării unui parametru de intrare. Modificarea este semnificativă/extremă, cu un impact negativ.
Teste de rezistență la stres combinate	Recalcularea unui KPI pe baza modificării a mai mult de un parametru de intrare. Modificarea este semnificativă/extremă, cu un impact negativ.
Test invers de rezistență la stres	Definirea unui scenariu care dă un rezultat negativ predefinit al unui KPI.

Tabel 25 Definiție sensibilitate, test și scenariu de rezistență la stres

Pe baza experiențelor din testele de rezistență la stres precedente, și având în vedere mediul cu rate mici ale dobânzii, Societatea s-a concentrat supra sensibilităților ratei dobânzii. Acestea constituie provocări mai ales pentru societățile de asigurare cu o miză financiară mare în industria asigurărilor de viață. Societatea folosește sensibilitățile, testele și scenariile de rezistență la stres prezentate în Tabelul de mai jos.

Senzitivitate/ test de stres/ scenariu	Impact
Senzitivități cheie	
modificare paralelă a dobânzii + 100 puncte de bază (până la LLP)	Instantanee

modificare paralelă a dobânzii - 100 puncte de bază (până la LLP)	Instantanee
Șocul asupra acțiunilor -30%	Instantanee
+10% șoc asupra valurilor străine	Instantanee
-10% șoc asupra valurilor străine	Instantanee
Creșterea marjelor de credit	Instantanee
Scenarii combinate	
Scenariu combinat 1	Instantanee
Scenariu combinat 2	Instantanee/ pe termen lung
Altele	
Rate dobândă fără convergență în UFR	Instantanee
Creștere rate dobânzi	Instantanee
Scădere rate dobânzi	Instantanee
Rate dobânzi fără Ajustare de Volatilitate	Instantanee

Tabel 26 Privire de ansamblu senzitivitate, test de rezistență la stres și scenarii

Mai jos, senzitivitățile, testele de rezistență la stres și scenariile prezentate mai sus sunt descrise în detaliu. Societatea face distincție între următoarele două tipuri de Senzitivități și teste de rezistență la stres:

- Una care are numai un impact instantaneu asupra cifrelor de la sfârșitul anului 2016, și
- una care are un impact pe termen lung pentru același interval de timp cu cel folosit în proiecția SCR.

Produse legate de dobânzi

Așa cum este descris și în continuare, ratele dobânzilor sunt supuse șocurilor numai în măsura în care instrumentele de bază pot fi catalogate drept lichide. Ultimul punct la care un instrument poate fi încă clasificat drept lichid este ultimul punct lichid (last liquid point, LLP). După aceea ratele de dobândă sunt extrapolate la neschimbata Ultima Rată Forward (Ultimate Forward Rate, UFR), cu o perioadă de convergență neschimbată. UFR este valoarea care reflectă ratele dobânzilor din ultimele decade, inclusiv prognozele dezvoltării economice din zona euro. Numai senzitivitatea fără convergența la UFR este tratată diferit. Aici, rata forward la ultimul punct lichid este utilizată pentru scadențele rămase, adică păstrate constante.

Șase Senzitivități concentrează pe rata dobânzii:

- O modificare paralelă a curbei ratei dobânzii cu + 100 de puncte de bază până la ultimul punct lichid (LLP) și apoi extrapolarea către UFR.
- O modificare paralelă a curbei ratei dobânzii cu -100 de puncte de bază până la ultimul punct lichid (LLP) și apoi extrapolarea către UFR.
- Utilizarea ratelor de dobândă, care spre deosebire de metodologia Solvabilitate II, nu converg către Ultima Rată Forward (UFR); în loc de aceasta, nivelul ratei dobânzii la ultimul punct lichid este menținut pentru perioada rămasă a ratei dobânzii
- O creștere a ratelor dobânzii (fără modificare paralelă) bazată pe date istorice, până la ultimul punct lichid (LLP) și apoi extrapolare către UFR.
- O scădere a ratelor dobânzii (fără modificare paralelă) bazată pe date istorice, până la ultimul punct lichid (LLP) și apoi extrapolare către UFR.
- Folosirea ratelor dobânzilor fără Ajustarea de Volatilitate (VA) pe pasive, ca și pentru active, Solvabilitate II definește deja folosirea ratelor dobânzii fără ajustare de volatilitate (VA).

Acțiuni și instrumente legate de capitalurile proprii

Pentru expunerea pe acțiuni, este aplicat un șoc general de +30% pentru toate aceste instrumente, inclusiv produsele derivate pe garanțiile de acțiuni, capitalurile proprii private, fonduri speculative, certificate de fond care nu sunt descompuse, titluri de valoare indexate, participații, etc. Contrar metodologiei Solvabilitate II, nu se face nicio diferențiere între „capitaluri proprii altele”, „capitaluri proprii globale” sau „participații”.

Instrumente legate de valută

Pentru expunerea valutară, toate valutele vor suferi un șoc de +10%, respectiv -10%. Nu se fac excepții pentru monedele ancorate la euro. Șocurile se aplică pentru:

- A. Toate instrumentele pentru care la bază se află o rată de curs valutar (forward pe cursul de schimb, opțiuni pe cursul de schimb, etc.) și
- B. Toate pozițiile pentru care moneda de cotare este diferită de moneda portofoliului respectiv.

Marje de credit

Pentru sensibilitatea la marja de credit, a fost asumată o lărgire a marjelor de credit în relație cu respectiva categorie de rating. Tabelul 33 reprezintă marjele de credit pentru fiecare nivel de rating. Diferitele modificări de puncte de bază aplicate sunt conforme cu sensibilitățile raportate în raportul anual, și variază de la un șoc de 25 de puncte de bază pentru expunerile cu rating AA, până la de puncte de bază pentru expunerile cu rating CCC. Nu este asumată nicio marjă de credit pentru obligațiunile de stat, obligațiunile corporative, împrumuturile sau alte tipuri de active expuse la marja de credit.

Rating	Marjă de credit
AAA	0
AA	25
A	50
BBB	75
BB	100
B	125
Mai mic decât B	150

Tabel 27 Marja de credit pentru fiecare nivel de rating

Scenarii combinate

În plus, au fost definite două scenarii combinate pentru asigurătorii de viață, care constau din sensibilitățile care au fost utilizate și ca Sensitivități individuale.

Combinația 1 a fost desemnat scenariu cu impact numai pe piața financiară și constă din:

- Scăderea ratelor dobânzilor;
- Șoc de marjă de credit;
- Șoc pe capitalurile proprii de -30% și
- Șoc de curs valutar de -10%

Combinația 2 constă din:

- Creșterea ratelor dobânzilor;
- Șoc pe capitalurile proprii de -30% și
- Scenariu Nat Cat;
- Scenariu inflație, și

- Scenariu costuri.

Rezultate

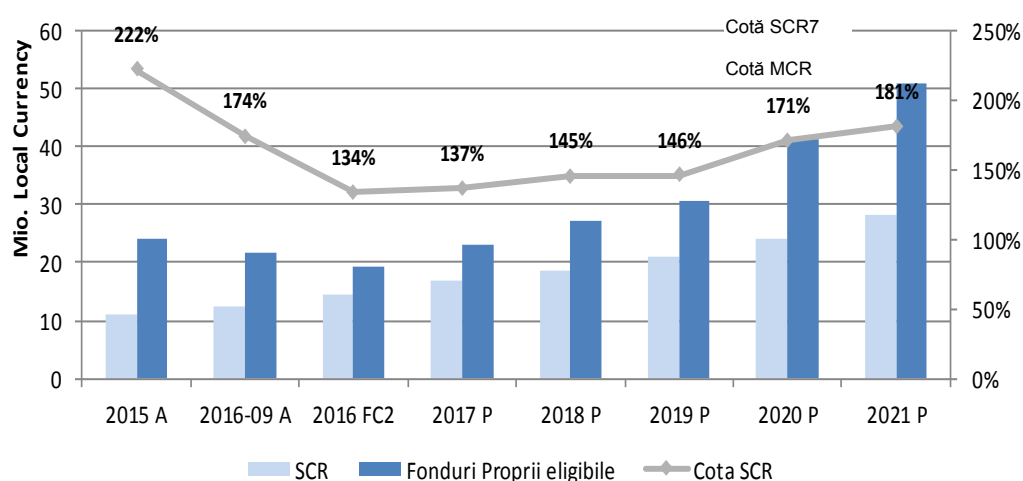
Tabelul următor arată rezultatele scenariilor, mai ales cu privire la situația cerințelor de capital de solvabilitate.

Senzitivități cheie [Mii Ron]	Fonduri proprii	SCR	Cotă SCR
Scenariul de bază	33,422	11,357	294%
Rate ale dobânzii +100 bps	(278)		-2%
Rate ale dobânzii -100 bps	186		2%
Rata dobânzii fara convergenta la UFR	17		0%
Crestere in rata dobânzii	(875)		-8%
Scaderea ratei dobânzii	416		4%
Rata dobânzii fara ajustare din volatilitate	(50)		0%
Actiuni -30%	(70)		-1%
Curs Valutar +10%	102		1%
Curs Valutar -10%	(104)		-1%
Marja de credit	(1,009)		-9%
Scenariu Combinat 1	526		5%
Scenariu Combinat 2	(1,715)		-15%
Marja credit +100 bps	(1,332)		-12%

Tabel 28 Sensitivități ale fondurilor proprii

În plus, pentru sensibilitățile pe termen lung, s-a proiectat SCR pentru următorii cinci ani, până în anul 2019.

Proiecție Solvabilitate II

Figură 15 proiecția cotei SCR pentru sensibilitățile pe termen lung

3.7.2 Riscul operațional

Pentru riscul operațional, nicio analiză de stres și senzitivitate

3.8 Alte riscuri semnificative

Pe lângă categoriile de riscuri descrise mai sus, Societatea a definit și procese de management al riscurilor pentru riscul strategic, riscul reputațional și riscul de contagiune.

Riscul Reputațional este riscul de pierderi suferite ca urmare a eventualelor deteriorări ale reputației Societății, deteriorarea imaginii acesteia, sau o impresie generală negativă datorată unei percepții negative a clienților, partenerilor de afaceri, acționarilor sau a autorității de supraveghere.

Riscul strategic este riscul care rezulta din deciziile de management sau din implementarea neadecvată a deciziilor de management cu impact asupra câștigurilor și solvabilității prezente/viitoare. Acesta cuprinde riscul care decurge din decizii de management neadecvate, rezultate din neluarea în calcul a unui mediu de afaceri în schimbare.

Cele mai importante riscuri reputaționale, precum și riscurile strategice, sunt identificate, evaluate și raportate în mod similar cu riscurile operaționale.

Riscul de contaminare cuprinde posibilitatea ca impacturile nefavorabile care au loc într-una dintre entitățile Grupului UNIQA să se extindă și asupra altor entități. Datorită faptului că riscul de contaminare poate avea mai multe origini, nu există o abordare standardizată privind modul de tratare a riscului de contaminare. În primul rând, înțelegerea corelației dintre diferitele tipuri de riscuri este esențială pentru identificarea unui potențial risc de contaminare.

3.8.1 Minimizarea riscurilor

Folosirea impozitelor amânate este o tehnică generală de diminuare a riscurilor care este aplicabilă tuturor categoriilor de riscuri. Aceasta este luată în considerație la calcularea de către Societate a cerințelor de capital de solvabilitate. Impozitele amânate vor fi definite în D1 Active. Atunci când impozitele amânate sunt utilizate ca tehnică de diminuare a riscurilor, se presupune că o parte a impactului poate fi redus în cazul unui scenariu extrem, care reduce valoarea activului relevant (sau, respectiv, crește valoarea pasivului). Impactul poate fi redus deoarece o obligație legată de o amânare de impozite potențial existentă și recunoscută nu va mai fi scadentă din cauza scenariului, prin urmare impactul general al scenariului va fi redus.

4 Evaluarea în scopuri de Solvabilitate II

Metodele enunțate în Directiva Solvabilitate II și în Actele Delegate sunt folosite pentru derivarea bilanțului de solvabilitate. Acestea se bazează pe principiul de continuitate a activității precum și pe evaluări individuale. În principiu, standardele de contabilitate locale constituie cadrul pentru principiile de recunoaștere și evaluare în bilanțul de solvabilitate. Activele și pasivele sunt evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva Solvabilitate II. Prin urmare, activele sunt evaluate la valoarea pentru care acestea pot fi schimbate între parteneri de afaceri cunoscători, doritori, independenți unul față de celălalt. Acolo unde sunt disponibile, pentru evaluare sunt utilizate valorile de piață. Acolo unde acestea nu sunt disponibile, sunt folosite valorile de marcarea model.

Pasivele sunt evaluate la valoarea la care ar putea fi transferate sau decontate de către părțile cunoscătoare în cadrul unei tranzacții standard de pe piață. În general, pentru evaluare este folosită o abordare piață-model, care modelează fluxurile de numerar viitoare ale afacerii existente.

Conversia valutară

Ratele de schimb valutar pentru principalele monede străine la sfârșitul exercițiului financiar au fost:

Euro - curs de închidere	abreviere	2016	2016
EURO	EUR	4.5411	4.1477
Dolar american	USD	4.3033	4.5245

Tabel 29 Conversia valutară

4.1 Active

Tabelul următor arată comparația dintre evaluarea activelor totale conform Solvabilitate II și statutare, având ca dată de referință 31.12.2016.

Evaluarea activelor

	Active [Mii Ron]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
1	Fond comercial	n.a.	0	
2	Cheltuieli de achiziție amânate	n.a.	34,764	(34,764)
3	Imobilizări necorporale	-	5,715	(5,715)
4	Creanțe privind impozitul amânat	-	-	
5	Fondul surplus aferent beneficiilor pentru pensii	-	-	
6	Imobilizări corporale deținute (pentru uz propriu)	142	142	0
7	Investiții (cu excepția activelor pentru contractele unit și index-linked)	63,719	63,545	174
7.1	Proprietăți (exceptând cele pentru uz propriu)	21,109	21,109	0
7.2	Acțiuni în societăți afiliate, inclusiv participații	-	-	0
7.3	Acțiuni	272	100	172
7.3.1	Acțiuni - listate	-	-	0
7.3.2	Acțiuni - nelistate	272	100	172
7.4	Obligațiuni	42,337	42,336	2
7.4.1	Titluri de stat	42,337	42,336	2
7.4.2	Obligațiuni corporative	-	-	0
7.4.3	Titluri de datorie structurate	-	-	0

7.4.4	Titluri garantate cu active	-	-	0
7.5	Investiții în institutii colective	-	-	0
7.6	Instrumente financiare derivate	-	-	0
7.7	Depozite, altele decât echivalentele de numerar	-	-	0
7.8	Alte investiții	-	-	0
7.9	Active pentru contracte index-linked și unit-linked	-	-	0
8	Împrumuturi și credite ipotecare	-	-	0
8.1	Împrumuturi de polițe	-	-	0
8.2	Împrumuturi și credite ipotecare acordate persoanelor fizice	-	-	0
8.3	Alte împrumuturi și credite ipotecare	-	-	0
9	Creanțe din contracte de reasigurare de la:	26	22	4
9.1	Asigurare generală și asigurare de sănătate similare asigurării generale	-	-	0
9.1.1	Asigurări generale cu excepția asigurărilor de sănătate	-	-	0
9.1.2	Asigurări de sănătate cu baze tehnice similare asigurării generale	-	-	0
9.2	Asigurări de viață și asigurări de sănătate similare cu asigurările de viață cu excepția asigurărilor de sănătate și a asigurărilor unit- și index-linked	26	22	4
9.2.1	Asigurări de sănătate cu baze tehnice similare asigurării de viață	-	-	0
9.2.2	Asigurări de viață cu excepția asigurărilor de sănătate și a asigurărilor unit- și index-linked	26	22	4
9.3	Asigurări de viață, unit- și index-linked	-	-	0
10	Creanțe din depozite	-	-	0
11	Creanțe față de asigurări și intermediari	5,721	5,721	0
12	Creanțe recuperabile din contracte de reasigurare	-	-	0
13	Creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)	176	176	0
14	Acțiuni proprii (deținute direct)	-	-	0
15	Contribuții datorate legate de elementele de fonduri proprii sau fonduri solicitate inițial dar nedepozitate încă	-	-	0
16	Numerar și echivalente de numerar	6,510	6,510	0
17	Alte active neraportate în altă parte	306	306	0
	Active totale	76,599	116,901	(40,302)

Tabel 30 Active bazate pe data de evaluare 31.12.2016

Următoarele tabele descriu pe bază individuală principiile, metodele și ipotezele cheie de bază pentru fiecare clasă de active pe care se bazează evaluarea pentru scopuri de solvabilitate, și ilustrează diferențele substanțiale, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, pentru evaluare în conformitate cu standardele locale utilizate în Situațiile Financiare.

Costuri de achiziție amânate

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Cheltuieli de achiziție amânate	n.a.	34,764	(34,764)

Tabel 31 Costuri de achiziție amânate

Cheltuielile de achiziție amânate includ costurile care se produc în termenul de subscriere a riscurilor de asigurare și de vânzare a contractelor de asigurare, în special la momentul încheierii contractului. Costurile de achiziție amânate vor fi evaluate la zero în conformitate cu Solvabilitate II, ceea ce duce la o diferență de valoare între cele două raportări.

Imobilizări necorporale

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Imobilizări necorporale	0	5,715	(5,715)

Tabel 32 Imobilizări necorporale

Imobilizările necorporale includ o aplicație software de procesare a datelor, dezvoltată în cadrul Societății, achiziționată din motive de licențiere precum și de drepturi de autor. Amortizarea imobilizărilor necorporale se face în funcție de durata lor de viață economică pentru o perioadă fixă de timp.

Imobilizările necorporale pot fi recunoscute pentru scopurile Solvabilitate II dacă acestea pot fi vândute separat și dacă valorile de piață pot fi stabilite în mod fiabil. Deoarece nu au fost întrunite ambele criterii, aceste active nu au fost recunoscute în bilanțul pentru solvabilitate, ceea ce explică diferența de valoare între cele două raportări.

Active privind impozitul amânat

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Active privind impozitul amânat	0	0	0

Tabel 33 Active privind impozitul amânat

Indicatorul de active privind impozitul amânat nu este calculat în conformitate cu standardele de raportare financiară locale.

Pe de altă parte, datorită diferențelor limitate în timp dintre evaluarea activelor și pasivelor în bilanțul pentru solvabilitate în conformitate cu Solvabilitate II și bilanțul statutar, activele și pasivele privind impozitul amânat sunt stabilite pentru scopurile Solvabilitate II în conformitate cu reglementările fiscale locale ale Societății.

Pentru pierderile reportate, activele legate de impozitele amânate sunt recunoscute dacă recuperarea lor viitoare, în conformitate cu previziunea internă, este posibilă. Valoarea intrinsecă a activelor legate de impozitul amânat din diferențe temporare este revizuită la data fiecărui bilanț.

Prin urmare, indicatorul privind activele legate de impozitele amânate sunt calculate pe baza diferenței dintre baza statutară și bilanțul și constau din pierderi ascunse, înmulțite cu rata de impozitare.

Imobilizări corporale deținute (altele decât pentru uz propriu)

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Imobilizări corporale deținute (altele decât pentru uz propriu)	21,109	21,109	0

Tabel 34 Imobilizări corporale deținute (altele decât pentru uz propriu)

Metoda de evaluare pentru imobilizările corporale deținute (altele decât pentru uz propriu) este similară cu standardele de raportare locale și Solvabilitate II și constă din valoarea de piață a proprietăților.

Proprietățile (cu excepția celor pentru uz propriu) includ proprietățile de investiții. Terenurile și construcțiile, inclusiv construcțiile de pe terenurile aflate în proprietatea terților, care sunt deținute ca investiții pe termen lung pentru generarea de capital din chirii și/sau apreciere de capital, sunt

recunoscute inițial la costul lor de achiziție sau construcție. După aceea, este implementat un proces de reevaluare.

Evaluarea valorilor proprietăților pentru uz propriu pentru scopurile Solvabilitate II este bazată pe rapoarte realizate de experți, care sunt întocmite în mod periodic.

Obligațiuni

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Obligațiuni Guvernamentale	42,337	42,336	2

Tabel 35 Obligațiuni

Obligațiunile de stat au fost evaluate la costul amortizat în conformitate cu standardele de contabilitate locale în vigoare, pe când în conformitate cu principiile Solvabilitate II, acestea sunt evaluate la prețul de piață. Prețul de piață este furnizat de către furnizorul de servicii de management al activelor (UNIQA Capital Markets GmbH), cu care Societatea a încheiat un contract scris, cu privire la furnizarea de servicii operaționale pentru active, pe lângă alte activități similare.

Valorile juste calculate corespund valorii economice în conformitate cu Solvabilitate II și pot fi adoptate pentru bilanțul de solvabilitate. Acestea sunt calculate după cum este indicat mai jos.

Obligațiunile, pentru care a fost prezentă o cotație de preț pe piața activă la momentul observării, au fost înregistrate cu prețul de piață de tranzacționare sau de piață nemodificat (marcare la piață). Dacă prețurile nu sunt cotate pe piețele active, valoarea economică a fost derivată din activele comparabile, luând în considerare o ajustare necesară a parametrilor specifici (valorizare la prețul pieței). Dacă evaluarea prin valorizarea la prețul pieței nu a fost posibilă, în evaluare au fost utilizate metode alternative de evaluare respectiv tehnici de raportare la model.

Creanțe față de asigurări și intermediari

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Creanțe față de asigurări și intermediari	5.721	5.721	(0)

Tabel 36 Creanțe față de asigurări și intermediari

Acest element include creanțele față de asigurări și intermediari. Pentru creanțele din bilanțul de solvabilitate cu un termen de până la 12 luni, acestea sunt recunoscute la valoarea nominală. În situația în care există creanțe cu un termen mai mare de 12 de luni acestea sunt evaluate la valoarea curentă a fluxurilor viitoare de numerar. Indiferent de perioada de plată, riscul de neplată al contrapartidei este identificat în conformitate cu o procedură de evaluare internă, bazată pe ratele istorice de neplată, și este luat în considerare în mod adecvat în evaluare.

În cazul raportării curente nu există diferențe de evaluare comparativ cu standardele de raportare locale.

Creanțe recuperabile din contracte de reasigurare

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Creanțe recuperabile din contracte de reasigurare	26	22	4

Tabel 37 Cuanum recuperabil din contracte de reasigurare

Acest element include creanțele de la reasigurători, care nu au fost clasificate în elementul creanțelor din depozite. Pentru creanțele din bilanțul de solvabilitate cu un termen de până la 12 luni, acestea sunt recunoscute la valoarea nominală. Creanțele cu un termen mai mare de 12 de luni sunt evaluate la valoarea curentă a fluxurilor viitoare de numerar. Indiferent de perioada de plată, riscul de neplată al

contrapartidei este identificat în conformitate cu o procedură de evaluare internă, bazată pe ratele istorice de neplată, și este luat în considerare în mod adecvat în evaluare.

În conformitate cu standardele de raportare statutare acestea sunt evaluate la valoarea nominală.

Creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)	176	176	0

Tabel 38 Creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)

Acest element include toate creanțele care nu derivă din activitatea de asigurări. Pentru bilanțul de solvabilitate, creanțele cu un termen de până la 12 luni sunt recunoscute la valoarea nominală. Creanțele cu un termen mai mare de 12 de luni sunt evaluate la valoarea curentă a fluxurilor viitoare de numerar. Indiferent de perioada de plată, riscul de neplată al contrapartidei este identificat în conformitate cu o procedură de evaluare internă, bazată pe ratele istorice de neplată, și este luat în considerare în mod adecvat în evaluare.

În standardele de raportare locale acestea sunt evaluate la valoarea nominală.

Numerar și echivalente de numerar

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Numerar și echivalente de numerar	6,510	6,510	0

Tabel 39 Numerar și echivalente de numerar

Sub acest element, sunt recunoscute numerarul aflat în bănci și echivalentele de numerar. Evaluarea este realizată la valoarea economică corespunzătoare valorii nominale. Nu există diferențe față de Solvabilitate II.

Alte active neraportate în altă parte

Active [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Alte active neraportate în altă parte	306	306	0

Tabel 40 Alte active neraportate în altă parte

Alte active includ toate activele care nu sunt deja incluse în alte elemente pe partea de active. Evaluarea este realizată la valoarea economică corespunzătoare valorii nominale. Nu există diferențe de reevaluare față de Solvabilitate II.

4.2 Rezerve tehnice

Datorită tipului de pasive, rezervele tehnice ale Societății sunt evaluate numai la cea mai bună estimare plus o marjă de risc.

Calculul rezervelor, bazat pe cea mai bună estimare, este o reevaluare a rezervelor tehnice în conformitate cu standardele de raportare locală pentru evaluarea economică. În conformitate cu principiul echivalenței, o rezervă pentru o asigurare de viață este definită ca diferența dintre valoarea în numerar a plăților viitoare și valoarea în numerar a primelor viitoare. Utilizând ipotezele privind cea mai bună estimare pentru calculul acestor fluxuri de numerar viitoare (în loc de presupuneri prudente de evaluare), acestea pot fi considerate rezerve conform celei mai bune estimări sau pasive evaluate cu cea mai bună estimare. Opțiunile și garanțiile (TVFOG), în măsura în care sunt relevante, sunt incluse

în cea mai bună estimare a rezervelor.

Tabelul următor arată rezervele pentru Solvabilitate II, comparativ cu rezervele conform standardelor de raportare locală ale Societății, în conformitate cu standardele de raportare statutare, la data de 31.12.2016.

Evaluarea rezervelor tehnice

	Rezerve tehnice [Mii Ron]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
1	Provizioane tehnice - non-Viata			
1.1	Provizioane tehnice - non-Viata (exceptand asigurarile de sanatate)	(114)	-	(114)
1.1.1	<i>Provizioane tehnice calculate in total</i>	-	-	-
1.1.2	Cea mai bună estimare	-	-	-
1.1.3	Marja de risc	-	-	-
1.2	Provizioane tehnice-asigurari de sanatate(similare cu non-Viata)	(114)	-	(114)
1.2.1	<i>Provizioane tehnice calculate in total</i>	-	-	-
1.2.2	Cea mai bună estimare	(121)	-	(121)
1.2.3	Marja de risc	6	-	6
2	Provizioane tehnice– Viata (cu excepția asigurărilor de sănătate și a asigurărilor unit- și index-linked)	32,859	68,364	(35,505)
2.1	Provizioane tehnice– asigurari de sanatate (similare cu Viata)	-	-	-
2.1.1	<i>Provizioane tehnice calculate in total</i>	-	-	-
2.1.2	Cea mai bună estimare	-	-	-
2.1.3	Marja de risc	-	-	-
2.2	Provizioane tehnice – Viata (exceptand asigurarile de sanatate și a asigurările unit- și index-linked)	32,859	68,364	(35,505)
2.2.1	<i>Provizioane tehnice calculate in total</i>	-	-	-
2.2.2	Cea mai bună estimare	31,310	-	31,310
2.2.3	Marja de risc	1,549	-	1,549
3	Provizioane tehnice –asigurările unit- și index-linked	-	-	-
3.1	<i>Provizioane tehnice calculate in total</i>	-	-	-
3.2	Cea mai bună estimare	-	-	-
3.3	Marja de risc	-	-	-
4	Alte provizioane tehnice	-	-	-
Total Provizioane Tehnice		32,745	68,364	(35,619)

Tabel 41 Evaluarea rezervelor tehnice

În următoarele paragrafe sunt descrise principiile, metodele și ipotezele-cheie de bază, care întemeiază evaluarea bilanțului de solvabilitate. În plus, sunt explicate cantitativ și calitativ diferențele semnificative pentru evaluare în conformitate cu standardele locale de raportare financiară.

4.2.1 Rezerve tehnice Viață

Descrierea metodelor pentru evaluarea rezervelor tehnice

UNIQA Asigurări de Viață SA

Ipotezele legate de cea mai bună estimare sunt stabilite pe baza evoluțiilor trecute, prezente și estimate viitoare, și includ și alte date relevante. Ipotezele cu privire la cea mai bună estimare sunt revizuite și actualizate cel puțin o dată pe an.

Participarea la profit

Participarea la profit estimată a titularului de poliță pentru activitatea echivalentă asigurărilor de viață este derivată pentru fiecare scenariu economic în aplicarea regulilor de management definite de către Societate. Participarea la profit rezultă în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind participarea la profit.

Costuri

Ipotezele privind costurile se bazează pe costurile efective ocazionate în anii dinainte de data evaluării. Costurile extraordinare, care nu sunt așteptate în viitor, nu sunt incluse în alocarea de costuri viitoare. Costurile suplimentare vor fi incluse în costurile de alocare în cazul în care sunt așteptate să se întâmple în viitor.

Rezilier/Anulări

Ratele de reziliere se bazează pe analiza acestor rate din trecut. Ipotezele de anulare pentru produsele noi se bazează pe produsele similare din trecut.

Comisionare

Estimările privind comisionarea se bazează pe acordul valabil privind comisioanele.

Mortalitatea și invaliditatea

Ipotezele privind mortalitatea și invaliditatea se bazează pe cea mai bună estimare pentru evenimente similare viitoare. Prin urmare, evoluțiile din trecut sunt luate în considerare. Dacă aceste informații nu sunt suficiente, vor fi utilizate și evoluțiile specifice din domeniul respectiv.

Ipoteze privind rata dobânzii

Ipotezele privind rata dobânzii, în calcularea rezervelor prin cea mai bună estimare, sunt calculate în conformitate cu Solvabilitate II pe baza ratelor de dobândă fără risc oferite. Ipotezele privind rata dobânzii au cea mai mare influență asupra valorii rezervelor evaluate prin cea mai bună estimare în activitatea tradițională de asigurări de viață. Comparativ cu anul precedent, ipotezele privind rata dobânzii s-au modificat precum urmează:

Ratele dobânzii fara risc 2016 (excl. Ajustare de Volatilitate)			
Anul	in EUR	CHF	RON
1	-0.30%	-0.77%	0.97%
5	-0.02%	-0.42%	2.59%
10	0.57%	0.05%	3.62%
15	0.96%	0.34%	3.98%
20	1.12%	0.46%	4.12%
25	1.42%	0.53%	4.18%
Ratele dobânzii fara risc 2015 (excl. Ajustare de Volatilitate)			
Anul	in EUR	CHF	RON
1	-0,16%	-0,80%	0,98%
5	0,23%	-0,41%	2,57%
10	0,92%	0,16%	3,87%
15	1,34%	0,48%	4,41%
20	1,53%	0,67%	4,56%
25	1,80%	0,77%	4,59%

Tabel 42 Modificări în ipotezele privind rata dobânzii

Marja de risc

Marja de risc este calculată ca valoarea prezentă a tuturor costurilor de capital. Prin urmare, SCR viitoare sunt actualizate în mod analog prin evaluarea celei mai bune estimări. În plus, sunt fixate costuri de capital de 6%. Se presupune că toate riscurile de piață sunt asigurate contra riscurilor.

UNIQA utilizează o abordare care calculează SCR viitoare prin intermediul factorilor de risc ai acestora. Un exemplu, un factor de risc ar fi tendința costurilor administrative, comparativ cu evoluția costului capitalului de risc. Marja de risc este calculată per Societate pe o bază netă, după scăderea reasigurării.

Gradul de incertitudine

Gradul de incertitudine pentru rezervele tehnice este revizuit în cadrul analizei variației. În analizele variației, parametrii observați sunt comparați cu ipotezele din proiecție. Dacă evoluția rezervelor tehnice poate fi explicată cu parametrii observați, înseamnă că toate riscurile relevante sunt corect descrise. În analizele schimbării, se arată în special modul în care evenimentele realizate, comparativ cu parametrii presupuși inițial, afectează valoarea rezervelor tehnice în conformitate cu Solvabilitate II. Gradul de incertitudine, sub forma unui nivel de încredere, poate fi specificat numai pentru modelele stohastice, în care distribuția empirică a simulărilor de piețe de capital utilizate constituie punctul de pornire.

Prezentare generală a celei mai bune estimări la data evaluării 31.12.2016

Pentru calculul rezervelor tehnice, nu au fost utilizate metode simplificate semnificative. Același lucru se aplică pentru calculul marjei de risc.

Reconcilierea rezervelor tehnice brute cu bilanțul conform standardelor de raportare financiară locale

	Rezerve tehnice [Mii Ron]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
1	Provizioane tehnice - non-Viata			
1.1	Provizioane tehnice - non-Viata (exceptand asigurarile de sanatate)	(114)	-	(114)
1.1.1	Provizioane tehnice calculate in total	-	-	-
1.1.2	Cea mai bună estimare	-	-	-
1.1.3	Marja de risc	-	-	-
1.2	Provizioane tehnice-asigurari de sanatate(similare cu non-Viata)	(114)	-	(114)
1.2.1	Provizioane tehnice calculate in total	-	-	-
1.2.2	Cea mai bună estimare	(121)	-	(121)
1.2.3	Marja de risc	6	-	6
2	Provizioane tehnice– Viata (cu excepția asigurărilor de sănătate și a asigurărilor unit- și index-linked)	32,859	68,364	(35,505)
2.1	Provizioane tehnice– asigurari de sanatate (similare cu Viata)	-	-	-
2.1.1	Provizioane tehnice calculate in total	-	-	-
2.1.2	Cea mai bună estimare	-	-	-
2.1.3	Marja de risc	-	-	-

2.2	Provizioane tehnice – Viata (exceptand asigurarile de sanatate și a asigurarile unit- și index-linked)	32,859	68,364	(35,505)
2.2.1	<i>Provizioane tehnice calculate in total</i>	-	-	-
2.2.2	Cea mai bună estimare	31,310	-	31,310
2.2.3	Marja de risc	1,549	-	1,549
3	Provizioane tehnice –asigurarile unit- și index-linked	-	-	-
3.1	<i>Provizioane tehnice calculate in total</i>	-	-	-
3.2	Cea mai bună estimare	-	-	-
3.3	Marja de risc	-	-	-
4	Alte provizioane tehnice	-	-	-
Total Provizioane Tehnice		32,745	68,364	(35,619)

Tabel 43 Evaluarea rezervelor tehnice brute

Măsuri de tranziție

Ajustarea de volatilitate, așa cum este definită în Articolul 77d Directiva SII 2009/138/CE, nu a fost utilizată în calculul Solvabilitate II prin cea mai bună estimare. Această ajustare este utilizată numai intern, în scopul raportărilor la nivel de Grup.

Ajustarea de volatilitate este adăugată suplimentar la curba de rată a dobânzii fără riscuri. În tabelul următor, se arată efectul ajustării de volatilitate asupra rezervelor tehnice pentru asigurarea de viață:

Mii RON	Cea mai bună estimare fără VA	Cea mai bună estimare cu VA	Modificare relativă
Rezerve Asigurari de Viață	32,859	32,861	2

Tabel 44 Provizioane tehnice Viață (ajustare de volatilitate)

4.3 Alte obligații

Următorul tabel arată o comparație a tuturor celorlalte obligații la data raportării 31.12.2016, evaluate în conformitate cu Solvabilitate II și cu standardele de raportare financiară locale.

	Alte obligații [Mii Ron]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
1	Obligații contingente	-	-	-
2	Provizioane, altele decât rezervele tehnice	205	205	-
3	Obligații pentru beneficii aferente pensiilor	-	-	-
4	Depozite de la reasurători	-	-	-
5	Obligații privind impozitul amânat	20	-	20
6	Instrumente financiare derivate	-	-	-
7	Datorii către instituții de credit	-	-	-
8	Obligații financiare, altele decât datoriile către instituții de credit	4,372	4,458	(87)
9	Obligații de plată din asigurare și către intermediari	4,211	4,211	-
10	Obligații de plată din reasigurare	21	21	-
11	Obligații de plată (comerciale, nelegate de asigurări)	1,573	1,573	-

12	Pasive subordonate	3,405	3,367	38
12.1	Datorii subordonate care nu sunt in fondurile proprii	-	-	-
12.2	Datorii subordonate care sunt in fondurile proprii	3,405	3,367	38
13	Orice alte obligații care nu figurează în altă parte	30	30	-
	Total Alte Obligații	17,243	17,232	10

Tabel 45 Alte obligații

Mai jos, sunt descrise separat alte provizioane în afara rezervelor tehnice, pe baza principiilor, metodelor și ipotezelor-cheie pe care se întemeiază evaluarea lor pentru solvabilitate.

Provizioanele, altele decât rezervele tehnice, includ următoarele elemente:

Alte obligații [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Provizioane pentru riscuri si cheltuieli	205	205	0

Tabel 46 Rezerve, altele decât rezerve tehnice (descriere detaliată)

Provizioanele, altele decât rezervele tehnice, sunt evaluate în conformitate cu IAS 37 la suma valorii estimate de decontare, pe baza celei mai bune estimări. Provizioanele cu o scadență de peste 1 an sunt actualizate cu ratele de dobândă corespunzătoare înainte de impozit, corespunzătoare pentru a lua în calcul așteptările pieței, riscul și perioada până la scadență. Deoarece aceleași principii sunt utilizate pentru bilanțul de solvabilitate, nu există diferențe.

Obligații privind impozitul amânat

Alte obligații [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Obligații privind impozitul amânat	20	-	20

Tabel 47 Obligații privind impozitul amânat

Obligațiile privind impozitul amânat sunt recunoscute pentru scopurile Solvabilitate II datorită diferențelor temporale dintre evaluarea activelor și pasivelor în bilanțul de solvabilitate (conform Solvabilitate II) și valorile impozitului evaluate în conformitate cu reglementările fiscale locale ale Societății.

Datorii financiare cu excepția datoriilor către instituțiile de credit

Alte obligații [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Datorii financiare cu excepția datoriilor către instituțiile de credit	4,372	4,458	(87)

Tabel 48 Datorii financiare cu excepția datoriilor către instituțiile de credit

Acest element cuprinde mai ales datorii legate de credite. În conformitate cu standardele de raportare financiară locale, datoriile financiare cu excepția datoriilor către instituțiile de credit sunt declarate la valoarea lor nominală plus dobânda adăugată, în vreme ce în bilanțul de solvabilitate acestea sunt evaluate la valoare de piață, reieșind astfel diferențe de evaluare.

Obligații de plată din asigurare și către intermediari

Alte obligații [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Obligații de plată din asigurare și către intermediari	4,211	4,211	-

Tabel 49 Datorii către societăți și agenți asigurători

Acest element include datoriile de plată rezultate din activitatea de asigurare precum și față de intermediari. Datoriile sunt evaluate la valoarea de decontare, atât pentru situațiile financiare conform standardelor de raportare financiară locale, cât și pentru bilanțul de solvabilitate. Deoarece este aplicată aceeași abordare conform Solvabilitate II, nu există diferențe de evaluare.

Obligații de plată din reasigurare

Alte obligații [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Obligații de plată din reasigurare	21	21	-

Tabel 50 Sume datorate reasigurare

Acest element include sumele datorate din reasigurare. Datoriile sunt evaluate la valoarea de decontare, atât pentru rapoartele financiare conform standardelor de raportare financiară locale, cât și pentru bilanțul de solvabilitate. Deoarece aceeași abordare este aplicată conform Solvabilitate II, nu există diferențe de evaluare.

Obligații de plată (comerciale, nelegate de asigurări)

Alte obligații [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Obligații de plată (comerciale, nelegate de asigurări)	1,573	1,573	-

Tabel 51 Obligații de plată (comerciale, nelegate de asigurări)

Acest element cuprinde obligațiile de plată care nu pot fi atribuite altor categorii. Datoriile sunt evaluate la valoarea de decontare, atât pentru rapoartele financiare pentru standardele de raportare financiară locale, cât și pentru bilanțul de solvabilitate. Deoarece aceeași abordare este aplicată conform Solvabilitate II, nu există diferențe de evaluare.

Pasive subordonate

Alte obligații [Mii RON]	Solvabilitate II	Statutar	Reevaluare
Datorii subordonate care sunt în fondurile proprii	3,405	3,367	38

Tabel 52 Datorii subordonate

În conformitate cu standardele de raportare financiară locale, datoriile subordonate care sunt recunoscute în fondurile proprii sunt declarate la valoarea lor nominală plus dobânda adăugată, în vreme ce în bilanțul de solvabilitate acestea sunt evaluate la valoare de piață, reieșind astfel diferențe de evaluare.

Orice alte obligații care nu figurează în altă parte

Alte obligații [Mii RON]	Solvabilitate II	IFRS	Reevaluare
Orice alte obligații care nu figurează în altă parte	30	30	-

Tabel 53 Orice alte obligații care nu figurează în altă parte

Acest element include orice alte datorii care nu sunt prezentate în altă parte. Celelalte obligații sunt evaluate la valoarea de decontare, atât pentru rapoartele financiare pentru standardele de raportare financiară locale, cât și pentru bilanțul de solvabilitate. Deoarece aceeași abordare este aplicată conform Solvabilitate II, nu există diferențe de evaluare.

4.4 Orice alte informații

Nu este cazul.

5 Gestionarea capitalului

5.1 Fonduri proprii

Acest capitol conține informații despre gestionarea capitalului. Strategia de management al capitalului este dezvoltată de către comitetul pentru gestionarea riscurilor (RICO), adoptată de către Directoratul Societății și implementată de către managementul riscului și trezorerie. Pentru implementare, s-a definit o directivă privind gestionarea capitalului.

Prin intermediul unei gestionări active a capitalului, Societatea asigură capitalizarea permanentă adecvată a societății. Trebuie să existe suficiente fonduri disponibile pentru a corespunde cerințelor de capital care au fost calculate cu ajutorul formulei standard în funcție de cerințele autorității de supraveghere, conform Solvabilitate II.

În plus, gestionarea fondurilor proprii urmărește scopul de creștere a capacității financiare a Societății pe cât de mult posibil și de a o menține la un nivel justificat la o cotă țintă de solvabilitate de 135% după fluctuații severe de pe piețele de capital sau după evenimente care provoacă daune pe scară mare.

Pentru a fi capitalizată în mod adecvat, UNIQA continuă să definească un anumit nivel de fonduri proprii reglementate, care nu depășesc în mod excesiv capitalul necesar reglementat. În măsura în care o permit planificarea strategică și cea de capital, Societatea returnează capitalul neutilizat sub formă de dividende către acționarii săi.

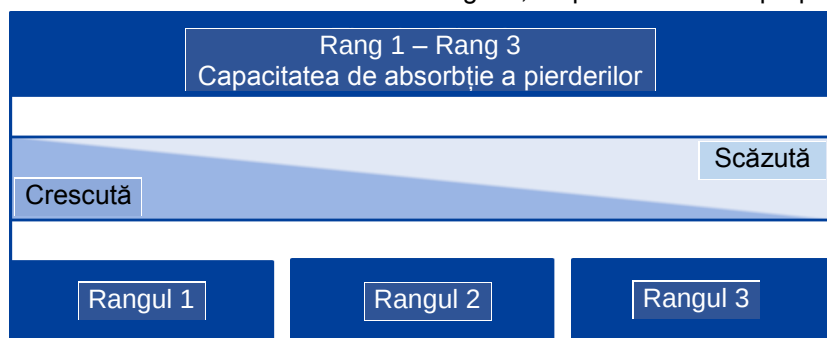
Solvabilitatea globală este monitorizată în mod periodic pentru a corespunde cu cerința de solvabilitate globală. Planificarea activităților de management al capitalului și cerința globală de solvabilitate conform autoevaluării interne a riscurilor (ORSA, pilonul 2) este bazată pe un orizont de timp de 5 ani.

În plus, UNIQA a implementat următoarele procese pentru gestionarea fondurilor proprii:

- Monitorizarea în mod periodic a activului net respectiv fondurile proprii, în cadrul sau în afara rapoartelor financiare conform standardele de raportare financiară locale.
- Acest lucru conține diferite categorii de fonduri proprii ("Ranguri"), în conformitate cu Solvabilitate II, pentru a corespunde cerinței globale de solvabilitate privind fondurile proprii disponibile.
- În consecință, o nevoie posibilă de adaptare pentru respectarea cerințelor privind capitalurile proprii reglementate poate fi revizuită în mod periodic.

Clasificarea fondurilor proprii pe categorii

În conformitate cu Solvabilitate II, fondurile proprii, care diferă în capacitatea lor de absorbție a pierderilor, sunt clasificate în categorii, așa-numitele ranguri. Această capacitate variabilă de absorbție a pierderilor este ilustrată în Figura următoare. Capacitatea de absorbție a pierderilor pentru fondurile din Rangul 1 este estimată mai sus decât cea din Rangul 2, respectiv fondurile proprii din Rangul 3.

Figură 16 Capacitatea de absorbție a pierderilor a fondurilor proprii

Tabelul de mai jos prezintă criteriile calitative relevante pentru categoriile de fonduri proprii respective.

Criterii de calitate	Rangul 1 restricționat	Rangul 2	Instrumente de rangul 2 auxiliare
Capacitatea de absorbție a pierderilor	Capacitatea de absorbție a pierderilor atât în continuitatea activității cât și în lichidare	Capacitatea de absorbție a pierderilor cel puțin în lichidare	Capacitatea de absorbție a pierderilor cel puțin în lichidare
Perioadă de scadență	Perioadă a scadenței nelimitată; prima posibilitate contractuală de răscumpărare sau plată anticipată cel mai devreme la 5 ani de la emitere	Nelimitată sau perioadă a scadenței inițială de cel puțin 10 ani; prima posibilitate contractuală de răscumpărare sau plată anticipată cel mai devreme la 5 ani de la emitere	Nelimitată sau perioadă a scadenței inițială de cel puțin 5 ani
Clasament subordonare	Egală sau preferențială pentru capitalul social sau, respectiv, capitalul de înființare, subordonat componentelor de capitaluri proprii de bază de rang 2 și rang 3, precum și pretențiilor tuturor titularilor de polițe și beneficiarilor îndreptățiți și creditorilor nesubordonați	Subordonată tuturor pretențiilor tuturor titularilor de polițe și beneficiarilor îndreptățiți și creditorilor nesubordonați	Subordonată tuturor pretențiilor tuturor titularilor de polițe și beneficiarilor îndreptățiți și creditorilor nesubordonați

Tabel 54 Criterii de calitate per rang relevante UNIQA

Reconcilierea capitalurilor proprii din standardele de raportare financiară locale cu fondurile proprii reglementate în conformitate cu Solvabilitate II

La data de evaluare 31 decembrie 2016, capitalurile proprii erau în valoare de 34,671 Mii RON în conformitate cu principiile de evaluare statutare. În conformitate cu principiile de evaluare Solvabilitate II, fondurile proprii au reprezentat 33,422 Mii RON, la aceeași dată de raportare. Tabelul următor arată reconcilierea capitalurilor proprii din standardele de raportare financiară locale cu fondurile proprii în conformitate cu Solvabilitate II.

Pozitie [in Mii Ron]	2016
Capitaluri proprii statutare	34,671
Reevaluarea activelor	(40,302)
Fond comercial	0
Cheltuieli de achizitie amânate	(34,764)
Imobilizari necorporale	(5,715)
Reevaluare actiuni nelistate	172
Creante din Reasigurare	4
Obligatiuni guvernamentale	2
Creante privind impozitul amanat	-
Reevaluarea rezervelor tehnice	(35,619)
Rezerve tehnice non-viata si Sanatate similara N.V.	(114)
Rezerve tehnice Viata & Sanatate similare cu Viata	(35,505)

Alte provizioane tehnice	
Reevaluarea altor obligatii	(3,433)
Obligatii privind impozitul amanat	20
Datorii subordonate in Fonduri Proprii	(3,405)
Altele	(48)
Fonduri proprii economice	33,422
Rang 1	30,017
Rang 2	3,405
Rang 3	
Altele	
Fonduri proprii de bază	33,422

Tabel 55 Reconcilierea capitalurilor proprii statutare cu fondurile proprii reglementate

Diferența dintre capitalurile proprii conform standardele de raportare financiară locale și fondurile proprii reglementate, evaluate conform regulilor din Solvabilitate II, este reprezentată de suma de (1,249) Mii RON și provine din tratamentul diferit al elementelor individuale în cadrul respectivei abordări de evaluare.

Pentru evaluarea fondurilor proprii reglementate, este întocmit un bilanț de solvabilitate, în conformitate cu cerințele actelor delegate (UE) 2016/35. Prin urmare, activele sunt evaluate la valoarea pentru care acestea pot fi schimbate între parteneri de afaceri cunoscători, doritori, independenți unul față de celălalt. Acolo unde sunt disponibile, pentru evaluare sunt utilizate valorile piață-piață. Acolo unde acestea nu sunt disponibile, sunt folosite valorile evaluate conform marcării la un model.

Pasivele sunt evaluate la valoarea la care ar putea fi transferate sau decontate în cadrul unei tranzacții standard de pe piață. În general, pentru evaluare este folosită o abordare de marcarea la un model, care modelează fluxurile de numerar viitoare ale afacerii existente.

Factorii esențiali diferențele între fondurile proprii în conformitate cu Solvabilitate II, față de standardele de raportare financiară locale, sunt următorii:

- Fondul comercial și valoarea activității în vigoare (value of business-in-force, VBI) și activele necorporale sunt evaluate la zero în bilanțul de solvabilitate.
- Cheltuielile de achiziție reportate sunt evaluate la zero în bilanțul de solvabilitate.
- Rezervele tehnice și creanțe de reasigurare sunt semnificativ mai mari în conformitate cu standardele de raportare financiară locale. Acest lucru se întâmplă deoarece sunt evaluate pe baza celei mai bune estimări actualizate dar care include o marjă de risc.

Reconcilierea fondurilor proprii reglementate cu fondurile proprii conform cerințelor de raportare financiară locale

Informații privind fondurile proprii

Pozitie [în Mii Ron]	2016
Fonduri proprii disponibile de baza	33,422
Rang 1	30,017
Capital de baza	49,561
Prime de capital legate de capitalul de baza	1,454

Fonduri surplus liber	
Dividende planificate	
Rezerva de reconciliere	(20,998)
Rang 1 - restrictionat	
Rang 2 - datorii subordonate	3,405
Rang 3 - impozit amanat	0
Reduceri datorate limitelor de rang	0
Fonduri proprii pentru acoperirea SCR	33,422

Tabel 56 Informații privind fondurile proprii

În conformitate cu cerințele Solvabilitate II, există limite definite legate de eligibilitatea diverselor ranguri. Fondurile proprii de rangul 1 sunt de cea mai mare calitate și pot prin urmare să fie utilizate pentru a acoperi cerințele de capital de reglementare în conformitate cu Solvabilitate II. În perioada curentă de raportare, componența fondurilor proprii este similară cu cea a perioadei de raportare precedente, exceptând contractării în 2016 a unui împrumut subordonat de la UNIQA Insurance Group în sumă de 740 Mii EUR (3,405 Mii RON).

Tabelul de mai jos arată calitatea capitalului Societății la data de 31 decembrie 2016 precum și partea din acesta care poate fi utilizată pentru a acoperi cerința de solvabilitate a Societății. Fondurile proprii reglementate constau din capital de rangul 1 (capital de cea mai bună calitate, aprox. 90%) și din datorii subordonate în proporție de aprox. 10% care pot fi utilizate în totalitate pentru a acoperi cerința de capital. La rândul său, majoritatea capitalului de rangul 1 constă din capital de bază, diminuat cu rezerva de reconciliere și minus plățile de dividende așteptate, dacă există. În bilanțul de solvabilitate nu există la momentul de față capital de rangul 3. Datorită componenței respectivelor ranguri, nu trebuie efectuată nicio adaptare pe baza limitărilor cantitative.

Modificări în fondurile proprii în perioada de raportare

	2016		2015		Modificare	
Poziție	În Mii RON	În %	În Mii RON	În %	În Mii RON	În %
Rangul 1	30,017	90%	24,137	100%	5,880	63%
Rangul 1 restricționat		0%		0%	0	0%
Rangul 2	3,405	10%		0%	3,405	37%
Rangul 3		0%		0%	0	0%
Total	33,422	100%	24,137	100%	9,285	100%

Tabel 57 Modificări în capitalurile proprii în perioada de raportare

Din anul 2015 în anul 2016, fondurile proprii eligibile au crescut cu 9,285 Mii RON. Motivele care au stat la baza acestei creșteri fiind contractarea în 2016 a unui împrumut subordonat în sumă de 740 Mii EUR (3,405 Mii RON), scăderea volumului de vânzări cu Raiffeisen spre finalul anului 2016 ce a generat creștere a Fondurilor Proprii, scăderea celei mai bune estimări a obligațiilor asumate ca urmare a unor modificări în presupunerile modelului de evaluare a primelor subscrise pentru produsul de Flexi referitoare la scaderea progresivă a sumei asigurate pe orizontul de previzionare.

Fonduri proprii eligibile (acoperire SCR și MCR per rang)

Conform Solvabilitate II, există următoarele limitări care au fost luate în calcul pentru imputarea fondurilor proprii disponibile asupra cerinței de capital (SCR/MCR). În conformitate cu Regulamentul Delegat privind stabilirea fondurilor proprii eligibile pentru acoperirea cerințelor de capital, Societatea utilizează următoarele limitări:

Acoperirea SCR si MCR pe Ranguri	Limite %	Limite în Mii lei
Acoperirea SCR		
Rang 1	Min. 50% din SCR	5,678
Rang 1 Restrictionat	Max. 20% din total Tier 1	6,003
Rang 3	Max. 15% din SCR	1,704
Rang 2 + Rang 3	Max. 50% din SCR	5,678
Acoperirea MCR		
Rang 1	Min. 80% din MCR	13,313
Rang 1 Restrictionat	Max. 20% din total Tier 1	6,003
Rang 2	Max. 20% din MCR	3,328

Tabel 58 Fonduri proprii eligibile (general)

Următorul tabel arată fondurile proprii eligibile ale Societății pentru SCR și MCR din fondurile proprii disponibile, la data de 31 decembrie 2016.

Componente ale fondurilor proprii [Mii RON]	Total	Rangul 1 Nerestricționat	Rangul 1 Restricționat	Rangul 2	Rangul 3
Fonduri proprii de bază	33,422	30,017		3,405	
Fonduri proprii eligibile pentru acoperire SCR	33,422	30,017		3,405	
Fonduri proprii eligibile pentru acoperire MCR	33,345	30,017		3,328	

Tabel 59 Fonduri proprii eligibile pentru SCR la 31 decembrie 2016

5.2 Cerința de capital de solvabilitate si cerința de capital minim

Societatea folosește formula standard pentru a calcula cerințele sale privind capitalul de solvabilitate. Calculul cerinței privind capitalul de solvabilitate este efectuat în conformitate cu reglementările Solvabilitate II aplicabile și presupune că activitățile de afaceri sunt continuate. Cerința privind capitalul de solvabilitate este calibrat pentru a garanta că sunt luate în considerare toate riscurile cuantificabile la care este expusă Societatea. Acest lucru include nu doar activitățile de afaceri curente, dar și activitățile noi așteptate în următoarele douăsprezece luni. În ceea ce privește activitățile comerciale curente, cerințele privind capitalul de solvabilitate acoperă numai pierderile neașteptate. Cerința privind capitalul de solvabilitate corespunde valorii aflate în risc din fondurile de bază proprii la un nivel de încredere de 99,5% pentru o perioadă de un an.

Următorul rezumat prezintă cerința privind capitalul de solvabilitate și capitalul minim per modul de risc la sfârșitul perioadei de raportare la data evaluării 31 decembrie 2016, precum și comparativ cu perioada de raportare precedentă:

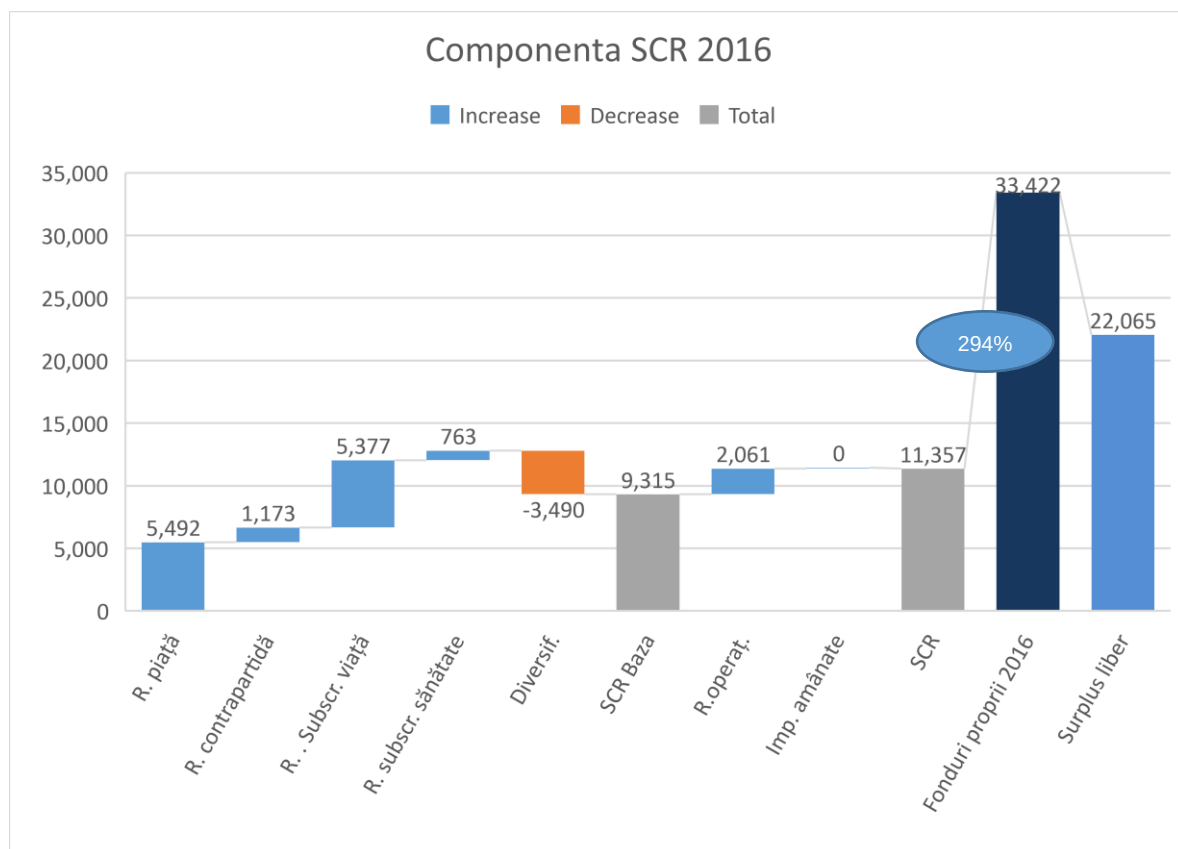
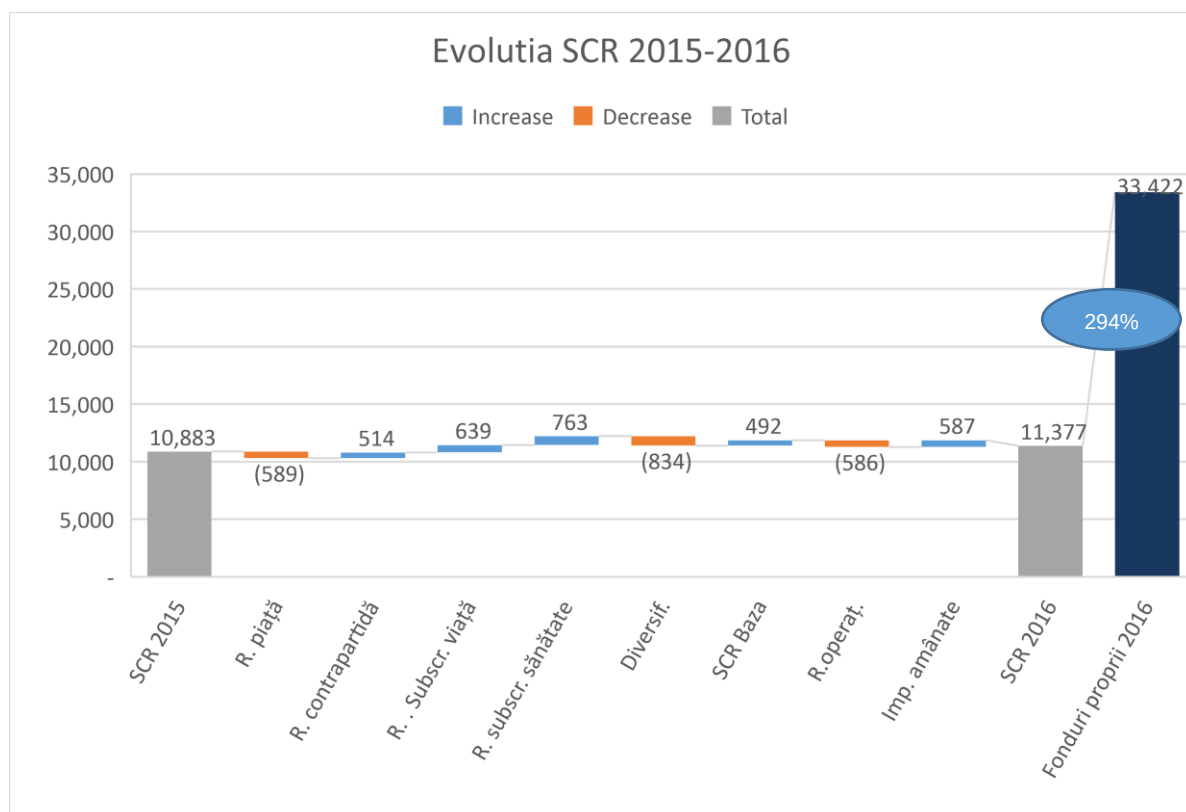
Prezentare generală (după repartizarea profitului viitor) În Mii RON	2016	2015	Modificare
Cerința de capital de solvabilitate (SCR)	11,357	10,883	474

Cerința de capital de solvabilitate de bază	9,315	8,823	492
Riscul de piață	5,492	6,081	(589)
Risc de contrapartidă	1,173	659	514
Risc subscriere viață	5,377	4,739	638
Risc subscriere asigurare generală	763		763
Risc subscriere sănătate	-		-
<i>Efect diversificare</i>	(3,490)	(2,656)	(834)
Risc operațional	2,061	2,647	(586)
Capacitatea impozitelor amânate de a absorbi pierderile	(20)	(587)	567
Fondurile proprii pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate	33,422	24,137	9,285
Capital subscris	49,561	49,561	-
Prima de capital	1,454	1,454	-
Rezerva de reconciliere	(20,998)	(26,877)	5,880
Pasive subordonate	3,405		3,405
Interese minoritare			0
Rata de solvabilitate SCR	294%	222%	72%
Surplus liber	22,065	13,255	8,811
Rata MCR	200%	147%	53%

Tabel 60 Privire de ansamblu asupra SCR și MCR

Rata de solvabilitate a crescut comparativ cu perioada precedentă pe de o parte datorită creșterii fondurilor proprii între cele două perioade.

Figura următoare ilustrează evoluția cerinței privind capitalul de solvabilitate comparativ cu anul de raportare 2015, precum și componența sa în 2016:

Figură 17 SCR profil de risc

Societatea nu folosește calcule simplificate pentru niciunul dintre modulele sau sub-modulele de risc din formula standard. De asemenea, nu sunt folosiți parametri specifici societății, conform articolului 104, paragraful 7 din Directiva 2009/138/CE.

Cerința lineară de capital minim este calculată după cum urmează:

$$MCR_{linear} = MCR_{(linear, nl)} + MCR_{(linear, l)}$$

Unde

- $MCR_{(linear, nl)}$ desemnează componenta formulei lineare pentru obligațiile de asigurări generale și de reasigurare și
- $MCR_{(linear, l)}$ desemnează componenta formulei lineare pentru obligațiile de asigurări de viață și de reasigurare

$MCR_{combinat}$ este calculat pe baza MCR_{linear} și a cerinței curente privind capitalul de solvabilitate.

Fondurile proprii reglementate, cerința privind capitalul de solvabilitate și cerința privind capitalul minim al Societății sunt compuse după cum urmează:

Cerința de capital minim (MCR) in Mii RON	2016	2015
MCR Liniar	3,318	2,429
SCR	11,357	10,883
MCR max	5,111	4,897
MCR min	2,839	2,721
MCR Combinat	3,318	2,721
Minim absolut al MCR	16,642	16,399
Cerința de capital de solvabilitate (SCR)	11,357	10,883
Cerința de capital minim (MCR)	16,642	16,399
Fondurile proprii pentru a acoperi cerința de capital minim solvabilitate	33,345	24,137

Tabel 61 Cerința privind capitalul de solvabilitate și capitalul minim

5.3 Folosirea sub-modulului de risc privind capitalurile proprii, bazat pe durată, pentru calculul cerinței privind capitalul de solvabilitate

Societatea nu folosește sub-modulul de risc privind capitalurile proprii bazat pe durată pentru stabilirea SCR.

5.4 Diferența dintre formula standard și modelele interne folosite

Societatea utilizează formula standard.

5.5 Nerespectarea cerinței privind capitalul minim și nerespectarea semnificativă a cerinței privind capitalul de solvabilitate

Societatea a respectat cerința privind capitalul minim și capitalul de solvabilitate în permanență pe

perioada exercițiului financiar 2016.

5.6 Orice alte informații

Raportul SFCR al UNIQA Insurance Group AG

UNIQA Insurance Group AG, din care face parte și UNIQA Asigurări de Viață SA, a realizat un Raport privind Solvabilitatea și Situația Financiară (SFCR) care poate fi regăsit sub denumirea “Bericht über die Solvabilität und Finanzlage 2016” pe adresa : www.uniqagroup.com

Lista figurilor

Figură 1 Structura Acționariatului %	9
Figură 4 Principiile de bază ale remunerației	20
Figură 5 procesul de evaluare a calificării profesionale și a gradului de încredere	24
Figură 6 structura organizatorică a sistemului de management al riscurilor	27
Figură 7 Procesul de management al riscurilor	29
Figură 8 Procesul de externalizare	35
Figură 9 Structura formulei standard	38
Figură 10 Evoluția SCR 2015/2016	39
Figură 11 Componenta SCR	40
Figură 12 Distribuție risc subscriere viață	42
Figură 13 Risc subscriere sănătate (similar asigurare generală)	43
Figură 14 Ilustrarea abordării NAV	43
Figură 15 Alocarea activelor (pe baza Bilanțului Economic)	46
Figură 16 Compoziția riscului de piață	47
Figură 17 proiecția cotei SCR pentru sensibilitățile pe termen lung	57
Figură 18 Capacitatea de absorbție a pierderilor a fondurilor proprii	71
Figură 19 SCR profil de risc	77

Lista tabelelor

Tabel 1 Structura Acționariatului	8
Tabel 3 Evoluția rezultatului tehnic	11
Tabel 4 Raport al modificărilor de capital propriu [Mii RON] conform cerințelor statutare	13
Tabel 5 Alte venituri și alte cheltuieli [Mii RON] conform regulilor Statutare	13
Tabel 6 Comitete Consiliului de Supraveghere	16
Tabel 7 Structura de comitete	17
Tabel 8 Funcția actuarială	18
Tabel 9 Funcția de administrare a riscului	18
Tabel 10 Funcția de conformitate	19
Tabel 11 Auditul intern	19
Tabel 12 Tabel remunerație variabilă pe termen lung	21
Tabel 13 Tranzacții cu entități afiliate - Persoane juridice	22
Tabel 14 Cerințe pentru diversele poziții-cheie	24
Tabel 15 Strategia de risc	28
Tabel 16 Activități și procese semnificative externalizate	36
Tabel 17 Profilul de risc - Calculul capitalului de solvabilitate pentru 2015/2016	39
Tabel 18 SCR risc subscriere viață	42
Tabel 19 Risc subscriere sănătate (similar asigurare generală)	42
Tabel 20 Șocuri utilizate pe sub-modulul de risc	44
Tabel 21 Riscul de piață module de sub risc și definițiile acestora	46
Tabel 22 SCR pentru riscul de piață	47
Tabel 23 Riscul de credit sau riscul de neplată în conformitate cu Tipul 1 și Tipul 2	50
Tabel 24 Expunerea la riscul de lichiditate	52
Tabel 25 Cerința de capital de solvabilitate pentru riscul operațional	53
Tabel 26 Definiție sensibilitate, test și scenariu de rezistență la stres	54
Tabel 27 Privire de ansamblu sensibilitate, test de rezistență la stres și scenarii	55
Tabel 28 Marja de credit pentru fiecare nivel de rating	56

Tabel 29 Sensitivitățile fondurilor proprii	57
Tabel 30 Conversia valutară.....	59
Tabel 31 Active bazate pe data de evaluare 31.12.2016.....	60
Tabel 32 Costuri de achiziție amânate	60
Tabel 33 Imobilizări necorporale	61
Tabel 34 Active privind impozitul amânat.....	61
Tabel 35 Imobilizări corporale deținute (altele decât pentru uz propriu)	61
Tabel 36 Obligațiuni.....	62
Tabel 37 Creanțe față de asigurări și intermediari	62
Tabel 38 Quantum recuperabil din contracte de reasigurare	62
Tabel 39 Creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)	63
Tabel 40 Numerar și echivalente de numerar	63
Tabel 41 Alte active neraportate în altă parte	63
Tabel 42 Evaluarea rezervelor tehnice.....	64
Tabel 43 Modificări în ipotezele privind rata dobânzii	66
Tabel 44 Evaluarea rezervelor tehnice brute	67
Tabel 45 Provizioane tehnice Viață (ajustare de volatilitate)	67
Tabel 46 Alte obligații	68
Tabel 47 Rezerve, altele decât rezerve tehnice (descriere detaliată)	68
Tabel 48 Obligații privind impozitul amânat.....	68
Tabel 49 Datorii financiare cu excepția datoriilor către instituțiile de credit	68
Tabel 50 Datorii către societăți și agenți asigurători.....	69
Tabel 51 Sume datorate reasigurare.....	69
Tabel 52 Obligații de plată (comerciale, nelegate de asigurări)	69
Tabel 53 Datorii subordonate	69
Tabel 54 Orice alte obligații care nu figurează în altă parte.....	69
Tabel 55 Criterii de calitate per rang relevante UNIQA	72
Tabel 56 Reconcilierea capitalurilor proprii statutare cu fondurile proprii reglementate	73
Tabel 57 Informații privind fondurile proprii	74
Tabel 58 Modificări în capitalurile proprii în perioada de raportare	74
Tabel 59 Fonduri proprii eligibile (general).....	75
Tabel 60 Fonduri proprii eligibile pentru SCR la 31 decembrie 2016.....	75
Tabel 61 Privire de ansamblu asupra SCR și MCR	76
Tabel 62 Cerința privind capitalul de solvabilitate și capitalul minim.....	78

Glosar

Termen	Explicație
Cheltuieli indirecte – Brut	Cheltuielile totale de subscriere alocate pe bază de angajamente ale societății în perioada de raportare
Model parțial (intern)	Un model intern dezvoltat în mod individual de către societatea de asigurare sau reasigurare din ordinul autorității locale de supraveghere pentru calculul nevoilor privind capitalul de solvabilitate sau modulele de risc relevante (parțial).
Beneficii asigurări - brut	Suma totală a plăților de asigurare și a modificărilor rezervelor pentru evenimente de asigurare din cadrul exercițiului financiar, legat de contractele de asigurare din activități comerciale directe și indirecte. Acest lucru nu include cheltuielile de soluționare a cererilor și modificările rezervelor pentru cheltuielile de soluționare a cererilor.
Beneficii asigurări - Net	Suma totală a plăților de asigurare și a modificărilor rezervelor pentru evenimente de asigurare din cadrul exercițiului financiar, pe baza sumei totale a activităților comerciale directe și indirecte, minus suma plătită societăților de reasigurare. Acest lucru nu include cheltuielile de soluționare a cererilor și modificările rezervelor pentru cheltuielile de soluționare a cererilor.
Cea mai bună estimare	Describe media ponderată cu probabilități pentru fluxurile de numerar viitoare, luând în considerare valoarea prezentă și folosind curbele esențiale de dobândă fără riscuri.
Valoarea activității în vigoare (value of business-in-force, VBI)	Valoarea prezentă a fluxurilor de numerar viitoare din contractele de asigurare de viață minus valoarea prezentă a costurilor cu capitalul necesar în acest context.
Cerința de capital economic (ECR)	A se vedea Necesarul global de solvabilitate
Fonduri proprii	Pentru societățile publice, acesta înseamnă capitalul social vărsat. Pentru societățile de asigurări mutuale, atâta timp cât aceasta poate acoperi pierderile, aceasta înseamnă rezervele de capital, rezervele de venit și rezerva de risc, precum și profitul net care nu este destinat distribuției.
Primă scrisă – Brut	Primele brute subscrise conțin din toate primele pentru contractele de asigurare din exercițiul financiar, din activități directe de asigurare, indiferent dacă primele se referă total sau parțial la un exercițiu fiscal ulterior.

Primă subscrisă – Net	Primele nete subscrise sunt suma totală a primelor realizate din activități directe și indirecte de asigurare, minus suma plătită către societățile de reasigurare.
Necesar global de solvabilitate (OSN)	Suma consolidată a tuturor cerințelor de capital
Ranguri	Clasificarea componentelor de bază ale fondului propriu, bazată pe lista fondului propriu, în conformitate cu criteriile din Regulamentul (UE) de Implementare, în rangul 1, rangul 2 și rangul 3. În cazul în care o componentă de bază a propriului fond nu este inclusă în listă, aceasta va fi evaluată și clasificată în mod individual.
Rata costului	Rata cheltuielilor totale de exploatare minus comisioanele de reasigurare primite și cota din profiturile plăților de reasigurare pentru primele câștigate, inclusiv porțiunea de economii din prime din asigurările de viață unit-linked și index-linked.
Cerința de capital minim (MCR)	Un minim de securitate sub care nu trebuie să scadă fondurile proprii. MCR este calculată în funcție de SCR, prin intermediul unei formule.
Autoevaluarea riscurilor și a solvabilității (ORSA)	Acesta este un proces de evaluare al riscului și solvabilității, anticipativ, specific societății. face parte integrantă din strategia de afaceri precum și din procesul de planificare și din întregul concept de management al riscurilor în același timp.
Apetit pentru risc	Subscrierea conștientă a riscurilor și gestionarea riscurilor în cadrul capacității de suportare a riscurilor.
Limita de risc	Limita de risc limitează valoarea riscului, sau, mai bine spus, asigură că o anumită parte din pierdere sau o anumită deviație în sens negativ de la valoarea planificată (performanță estimată) nu este depășită atunci când se utilizează o probabilitate prestabilită.
Marja de risc	În conformitate cu §161 VAG 2016, marja de risc este o adăugare la cea mai bună estimare, pentru a se asigura că rezervele tehnice sunt egale cu valoarea solicitată de către societățile de asigurare și reasigurare, pentru a respecta obligațiile de asigurare și reasigurare ale acestora.
Funcții cheie	Comitete/ organe ale societății cerute prin lege. Acestea livrează rapoarte periodice către Consiliul de Supraveghere și Directorat. informațiile oferite sunt ulterior analizate, iar deciziile se iau în consecință.

Cerința de capital de solvabilitate (SCR)	fondurile proprii eligibile care ar trebui păstrate de către societățile de asigurare și reasigurare pentru a-și satisface cerințele privind capitalul de solvabilitate. Aceasta este calibrată astfel încât să asigure că sunt luate în considerare toate riscurile cuantificabile (precum riscul de piață, riscul de credit, riscurile privind subscrierea asigurărilor de viață). Acoperă activitățile comerciale curente, precum și cele ale următoarelor douăsprezece luni.
Bilanțul de solvabilitate	Suma totală a activelor și obligațiilor unei societăți de asigurare și reasigurare (spre diferență de standardele de contabilitate IFRS). Activele și obligațiile sunt evaluate în conformitate cu valoarea de tranzacționare și plată de către părți aflate în cunoștință de cauză, doritoare și independente.
Model standard	O formulă standard pentru calculul cerințelor de capital de solvabilitate.
Prime câștigate – Brut	totalul primelor "subscrise" minus modificările din activitatea de asigurare directă prin prime brute necâștigate.
Prime câștigate – Net	totalul primelor "subscrise" mai puțin modificările la suma activităților directe și indirecte de asigurări prin primele brute necâștigate și minus plățile către societățile de reasigurare.

Anexa I – Cerințe de reglementare pentru SFCR

cerințele de reglementare pentru SFCR și pe care le respectă raportul, sunt enunțate în următoarele paragrafe: Pe lângă aceste cerințe de reglementare, acest document respectă de asemenea Articolul 51 și Articolul 56 din Directiva 2009/138/CE (Nivelul 1) și Decizia ASF nr. 3223/2016 privind aplicarea de către societăți a ghidurilor emise de Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale pentru implementarea regimului de supraveghere Solvabilitate II.

Capitolul A

Acest capitol conține informații despre activitatea societății și performanțele sale conform articolului 293 DVO (nivel 2), precum și Liniile Directoare 1 și 2 EIOPA-BoS-15/109 (nivelul 3).

Capitolul B

Acest capitol conține informații despre sistemul de guvernanță al Societății conform articolului 294 DVO (nivel 2), precum și Liniile Directoare 3 și 4 EIOPA-BoS-15/109 (nivelul 3).

Capitolul C

Acest capitol conține informații despre profilul de risc al Societății conform articolului 295 DVO (nivel 2), precum și Linia Directoare 5 EIOPA-BoS-15/109 (nivelul 3).

Capitolul D

Acest capitol conține informații despre cerințele de evaluare pentru Solvabilitate II conform articolului 296 DVO (nivel 2), precum și Liniile Directoare de la 6 la 10 EIOPA-BoS-15/109 (nivelul 3).

Capitolul E

Acest capitol conține informații despre gestionarea capitalului Societății conform articolului 297 și articolului 298 DVO (nivel 2), precum și Liniile Directoare de la 11 la 13 EIOPA-BoS-15/109 (nivelul 3).